

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

CROIX-ROUGE
HELLENIQUE
DE LA JEUNESSE

HELLENIC
YOUTH
RED CROSS

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1985

NOVEMBRE 1985

NOVEMBER 1985

**Γίνε και σύ
δωρητής σώματος,
χαρίζεις υγεία και ζωή**

Max Nik

Η ΧΑΙΡΩΝΕΙΑ

Στίς βορινές πλαγιές του Έλικώνα, στή Βοιωτία, είναι χτισμένη μία όμορφη και ξακουσμένη πόλη, που ή φήμη της έχει ξεπεράσει τα έλληνικά όρια και έφθασε ως την κοσμοκράτειρα Ρώμη και τή γεμάτη μυστήριο Ανατολή. Είναι ή Χαιρώνεια. Τό σπουδαιότερο έλληνικό κέντρο που παράγει θεραπευτικές αλοιφές και μυρωδικά. Στήν άκμή του έλληνικού βίου ήταν πλουσιότατη και πυκνοκατοικημένη. Τά χτήματα των κατοίκων της φθάνανε ως τόν Κηφισό ποταμό και τή λίμνη Κωπαΐδα.

Η θέση της, όπως είναι άμφιθεατρικά χτισμένη στήν πλαγή, χαρίζει στο θεατή μιάν εξαΐσια θέα, άγναντεύοντας την εύφορη πεδιάδα που άπλώνεται στα πόδια της, μέ τίς άπέραντες φυτείες από τριανταφυλλίες, κρίνα, νάρκισσους και ίριδες, που άφθονα ζωογονεί ό φιδωτός Κηφισός. Άμπέλια, και χωράφια σπαρμένα από τό καλύτερο σιτάρι και κριθάρι συμπληρώνουν τήν ποικιλία της πεδιάδας και χαρίζουν στους εύτυχισμένους κατοίκους της εύημερία, πλούτο και χαρά.

Η εύτυχία τους όμως δεν είναι ολοκληρωμένη, γιατί οι Χαιρωνείς, όπως και οι άλλοι Έλληνες, δεν είναι ελεύθεροι. Είναι ύποδουλωμένοι στήν κραταιή ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Κι όνταν δεν είναι κανείς ελεύθερος, όλα τ' αγαθά του κόσμου είναι πικρά.

ΧΑΙΡΕΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

Στό πίσω μέρος της Χαιρώνειας ύψώνεται ό γκρεμός του Πετραχού. Φαντάζει σαν μιά πελώρια σκούρα ποδιά στά κράσπεδα του βουνού Θουρίου. Από τά πλάγια του βουνού ένας στενός και δύσβατος κατακόδρομος φέρνει στήν κορυφή.

Άνοιξιático δειλινό. Στά στενά δρομάκια διακρίνουμε τρία άτομα ν' ανηφορίζουν μέ κόπο. Ένας ώριμος άντρας καμιά πενηνταριά χρονώ, και δύο παιδιά, γύρω στά δεκατέσσερα μέ δεκαπέντε. Τό ένα

άπ' τά παιδιά, ένα εϋθυμο, ζωηρό και μελαχροινό άγόρι, φαίνεται εύχαριστημένο άπ' τήν άνάβαση και από τήν παρέα του. Είναι ό Χαιρέας ό Φιλοκλέους, ό δεύτερος γιός του πίο πλούσιου και πίο εύποληπτου πολίτη της Χαιρώνειας. Τό άλλο άγόρι, ένα λεπτό, ξανθό παιδί της Άθήνας, είναι ό εξαδέλφος του Χαρέα, Χαρίδημος ό Νικίου, που ό πατέρας του, άδελφός του Φιλοκλή, μένει μέ τήν οικογένειά του στήν Άθήνα, σαν έμπορικός αντιπρόσωπος του πλούσιου άδελφού του. Και ό τρίτος είναι ό Μέδωνας, ό πίο πιστός και άφοσιωμένος δοϋλος του Φιλοκλή, που τόν άπελευθέρωσε, και εκείνος δεν θέλησε πιά νά φύγει άπ' τό σπιτικό του καλού άφεντικού του. Ήταν ό παιδαγωγός του Φυλλίδα, του πρωτογιού του Φιλοκλή, και τώρα του Χαρέα, που τόν αγαπά σαν πατέρα του, και εκείνος του ανταποδίδει τήν ίδια αγάπη και άφοσίωση.

— Σάν θά φθάσουμε στήν κορυφή, Χαιρέα μου, θά έξηγήσουμε στον καλό μας Χαρίδημο γιατί οι πρόγονοί σας έχουν στήσει τό άγαλμα τό Δία εκεί πάνω. Τώρα μή μέ ρωτάς τίποτα, γιατί έχει πιαστεί ή άνάσα μου άπ' αυτή τήν άνηφόρα, λέει ό Μέδωνας στον Χαρέα, που τόν ένοχλεί μέ διάφορες έρωτήσεις από τήν ώρα που ξεκινήσαμε.

— Καλά, Μέδωνα, μή θυμώνεις! Δεν βλέπω τήν ώρα πότε νά μάθει ό εξαδέλφός μου όλα τά σχετικά μέ τήν πατρίδα μας, που γιά πρώτη φορά τήν βλέπει. Έμεϊς, βέβαια, δεν έχουμε έδω νά του δείξουμε τά τόσα ώραία μνημεία και άγάλματα που έχουν στήν Άθήνα, ούτε και νά του διηγηθούμε τόσα άνδραγαθήματα, όσα θά μπορούσε νά πεί κανείς γιά τους Άθηναίους ήρωες. Θέλω όμως νά μάθει πώς ή Χαιρώνεια είναι κι αυτή μεγάλη και ξακουστή πόλη σαν τήν Άθήνα.

— Έ, όχι και σαν τήν Άθήνα! τόν πράττασε ό Χαρίδημος. Δεν θέλω, βέβαια, νά ύποτιμήσω τήν Χαιρώνεια, γιατί ξέρεις πώς εγώ αυτήν θεωρώ πατρίδα μου, γιατί είναι ό τόπος του πατέρα και της μητέρας μου. Άλλά ή Άθήνα εξακολουθεί νά θεωρείται άκόμη ή

(Συνέχεια στή σ. 33)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: Άλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88.32.351

Α' Περίοδος 1924 - 1941

Τιμή Φύλλου Δρχ. 30

Έτήσια συνδρομή Έσωτ. δρχ. 240 - Έξωτ. 3 ή \$ 10

Έμβάσματα - συνεργασίες: ΕΕΣΝ - Άλκιβιάδου 4, 164 39 ΑΘΗΝΑ

Β' Περίοδος - Έτος 410

Άριθ. Τεύχους 3

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1985

Επιτροπή Συντάξεως του περιοδικού

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ, Ι.Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗΣ

Υπεύθυνος Συντάξεως

ΖΗΣΙΜΟΣ ΒΙΡΒΙΛΛΗΣ

(Αναπαύσεως 9, Μέτς, Άθήνα)

Υπεύθυνος έκδόσεως

ΕΛΕΝΗ ΠΕΡΙΜΕΝΗ

Γ. Παπανδρέου 48 - Ζωγράφου

Υπεύθυνος τυπογραφείου

Γ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ

(Λεοντίου 23 - Άθήνα)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΜΙΧΑΗΛΣ ΝΙΚΟΛΙΝΑΚΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στίς πλαγιές του Έλικώνα, Διήγημα από τήν Έλληνική Αρχαιότητα του Ζήσιμου Βιρβίλλη	2
Στήλη επικοινωνίας του Προέδρου Ε.Ε.Σ. και Έρυθροσταυριτών	4
Στέφθηκε μέ άπόλυτη επιτυχία τό μεγάλο Διεθνές Έρυθροσταυρικό γεγονός του 1985	4
Παναγία Προυσιώτισσα, του κ. Δημ. Κουτσουλέλου	5
Η Άθλητική Ίδέα, μιά πανάρχαια Έλληνική κατάκτηση, του Δημ. Σιατοπούλου	7
Η ψυχή τ' Άρκαδιού, του Ζ.Β.	8
Κοινωνική Στήλη του Ε.Ε.Σ.	10
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	11
Activités de la Croix-Rouge Hellénique	17
Hellenic Red Cross activities	18
Red Cross and Red Crescent juniors	19
Attention - Reminding	19
Ο Πεθερός, διήγημα της Μαρίας Φρέρη	20
Ματιές στήν Επιστήμη και τήν Τεχνική	24
ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, Γιά τή Σρί-Λάνκα	26

Τό μαγικό κλωνάρι, παραμύθι του κ. Ζώη Άζωτου	28
Συνεργασίες άναγνωστών	31
Πνευματικά παιχνίδια	32

CONTENTS

On the slopes of Helicon Mount, narrative from the Greek Antiquity by Zissimos Virvillis.	2
Communication Column of the President of the Hellenic Red Cross and the Hellenic Red Cross Juniors	4
The 1985 Great International Red Cross Event was crowned with success	4
The Virgin Mary of Proussos by Dem. Koutsoulelos	5
The Athletic Idea, a very ancient Hellenic conquest by Dem. Siatopoulos	7
The Soul of Arcadi, by Zissimos Virvillis	8
The Social Life Column of the Hell. Red Cross	10
RED CROSS NEWS	11
Activités de la Croix-Rouge Hellénique	17
Hellenic Red Cross Activities	18
Red Cross and Red Crescent Juniors	19
Attention — Reminding	19
The Father-in-Law, story by Marika Freri	20
Glances at the Science and the Technique	24
TRAVELLING WITH THE FATHER	26
TO SRI-LANKA	26
The Magic Branch, tale by Zois Azotos	28
Our Readers' Collaboration	31
Puzzles	32

CONTENUS

Aux pentes de la Montagne Hélicon récit de l'Antiquité Grecques par Zissimos Virvillis	2
Colonne de communication du Président de la Croix-Rouge Hellénique et des jeunes de la Croix-Rouge Hellénique	4
Le grand événement de la Croix-Rouge Internationale de 1985, a été couronné avec succès	4
La Vierge Maria de Proussos, par M. D. Koutsoulelos	5
L'idée athlétique, une ancienne conquête Hellénique, par D. Siatopoulos	7
L'âme d'Arcadi, par Z.V.	8
Colonne de la vie Sociale de la Cr. R. Hellénique	10
NOUVELLES DE LA CROIX ROUGE HELLÉNIQUE	11
Activités de la Croix Rouge Hellénique	17
Hellenic Red Cross Activities	18
Les jeunes de la Croix Rouge et du Croissant-Rouge	19
Attention — Reminding	19
Le beau-père, récit par Marika Freri	20
Des coups d'oeil sur la Science et la Technique	24
Un voyage avec le père: vers SRI-LANKA	26
Le rameau magique, conte par Zois Azotos	28
Collaborations de nos lecteurs	31
Jeux intellectuels	32

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΠΙΣΤΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ

Οι έπτά θεμελιώδεις αρχές του Διεθνούς Κινήματος
των έθνικων Συλλόγων των Έρυθρων Σταυρών
και των Έρυθρων Ήμισελήνων

5. ΕΘΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ (συνέχεια)

γ) 'Αφιλοκέρδεια. (Désintéressement)
'Η έννοια της έθελουργίας -του «έθελοντισμού»- περιλαμβάνει και τό «αφιλοκερδές» της παροχής των υπηρεσιών. «'Αρρηκτα συνδεδεμένη» μέ την πρώτη και θεμελιώδη αρχή του Έρυθροσταυρισμού: ανθρωπότης - ανθρωπισμός, ή αφιλοκέρδεια του Έρυθροσταυριτή αποτελεί τόν «χρυσό κανόνα» του Έρυθρού Σταυρού, ό όποιος δέν αποβλέπει παρά μόνο στό φιλόανθρωπο συμφέρον των ανθρώπων πού βοηθεί.

Ώστε, ούτε ό Έρυθρός Σταυρός, ούτε ό Έρυθροσταυρίτης έχουν «ίδιον» συμφέρον, δεδομένου ότι τά συμφέροντά τους -μέ την έννοια των σκοπούμενων τους και των δραστηριοτήτων τους- είναι αυτά τά ίδια τά συμφέροντα των προστατευομένων ή των «επικουρουμένων» τους.

Και ή αλήθεια αυτή μάς θυμίζει μιάν άλλη διαπίστωσή μας, πού δέν παύουμε νά τονίζουμε σέ κάθε προφορικό και γραπτό λόγο μας, ότι δηλαδή: «δέν υπάρχει άνθρωπος, πού σέ δεδομένη στιγμή της ζωής τους, νά μή είχε ανάγκη της βοήθειας του Έρυθρού Σταυρού ή νά μή πρόσφερε ό ίδιος τίς έθελοντικές υπηρεσίες του σ' αυτόν». Γι' αυτό άλλωστε και στό προηγούμενο άρθρο μας, γιά τό «αυτοπροαίρετο» του Έρυθροσταυριτή, γράψαμε ότι αυτός «εύτυχε δίνοντας και χαίρει παίρνοντας».

Ώστε τά σκοπούμενα του προστάτου-βοηθού Έρυθρού Σταυρού και προστατευόμενου-βοηθούμενου ταυτίζονται, κι' εκείνος πού εύνοεί τά σκοπούμενα του Έρυθρού Σταυρού, υπηρετεί ταυτόχρονα και

τά «χρήζοντα βοηθείας» άτομα.

Γενικότερα, σκοπούμενο του Έρυθρού Σταυρού είναι νά επιτυγχάνει την όσο τό δυνατό μεγαλύτερη αγαθοεργία γιά όσο τό δυνατό περισσότερα πρόσωπα. Βέβαια, πάντα στίς δραστηριότητές του θά πρωτεύει ή ανάγκη άμεσης προστασίας της ζωής της υγείας των ανθρώπων πού αποτελούν και αναφαίρετα δικαιώματα και αγαθά γιά κάθε ανθρώπινο όν.

Άρα, τό Διεθνές Έρυθροσταυρικό Κίνημα είναι απόλυτα αφιερωμένο στό φιланθρωπικό του έργο, μέ κύριο σκοπούμενο την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου και της ανθρώπινης δυστυχίας, μέ απόλυτη αφιλοκέρδεια και μέ βαθειά αγάπη γιά τόν συνάνθρωπο. Γι' αυτό και μ' εύγνωμοσύνη δέχεται την γιά τά σκοπούμενα του αυτά ύλική βοήθεια των ευγενικών μεγάλων ευεργετών, ευεργετών και δωρητών του και τούς τιμά ακριβοδίκαια.

Αλήθεια, τί μεγαλείο ένέχει ή Έρυθροσταυρική αυτή Ίδεολογία! Σ' ένα κόσμο πού τό πάλν αγοράζεται και πουλιέται, μιά διεθνής υπεραιωνόβια Όργάνωσις λειτουργεί κανονικά, όμαλά μόνιμα και φιλόανθρωπα, δίχως την έρεθιστική άκανθα του έμπορικού κέρδους. Εύγε, χίλιες φορές εύγε!! Άς προσφέρουν, λοιπόν, οι οικονομικά εύποροι στόν Έρυθρό Σταυρό πλουσιοπάροχα τά ύλικά δώρα τους γιά νά μπορεί κι αυτός νά προσφέρει τίς ύλικές υπηρεσίες του γενναιόδωρα στους όλιγώτερο εύνοημένους απ' την τύχη.

(Συνεχίζεται).

Καθηγητής Όρέστης Λουριδής
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

ΣΤΕΦΘΗΚΕ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΟΥ 1985

Πραγματοποιήθηκε στή Γενεύη -Μέγαρο ΒΙΤ (Bureau International du Travail) - από 14-26 Όκτωβρίου 1985, ή Τετάρτη Σύνοδος της Γενικής Συνελεύσεως της Διεθνούς Όμοσπονδίας των 137 Έθνικων Συλλόγων των Έρυθρων Σταυρών και Έρυθρων Ήμισελήνων του κόσμου, πού έκλεισε μέ τίς εργασίες του Συμβουλίου των Αντιπροσώπων τους.

Τήν Ελλάδα εκπροσώπησαν ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. καθηγητής κ. Όρέστης Λουριδής, ό Γεν. Γραμματέας κ. Γκολφίνος Πετμεζάς και ή Διευθύντρια Διεθνών Σχέσεων Κα Λίλα Μαλασπίνα.

Πρόεδρος της Διεθνούς Όμοσπονδίας (Ligue) έπανεξελέγη ό κ. Ένρικε ντέ λά Μάτα.

Μεγάλη τιμητική διάκριση επέτυχε την ήμερα των εκλογών νέων διοικητικών Συμβουλίων της

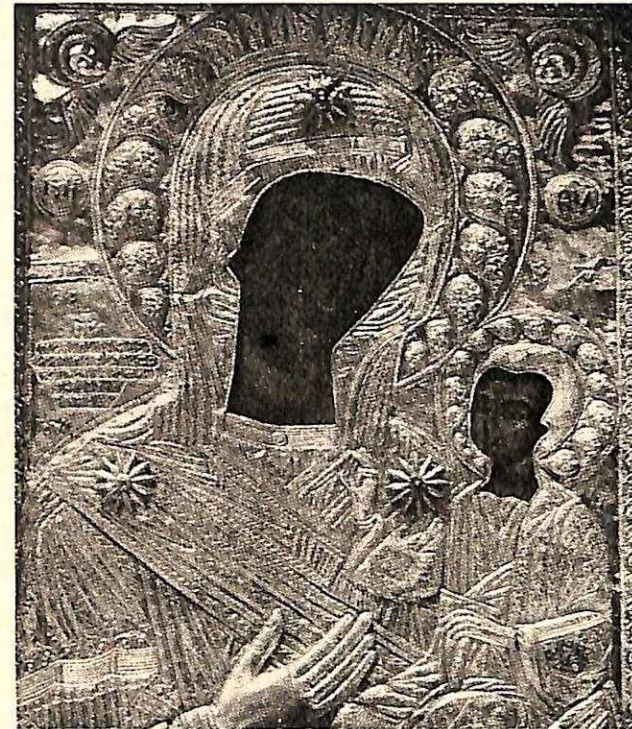
Ligue, ή Ελλάδα και ό Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός μας.

Έτσι, ό «έπανεκλογείς» Πρόεδρος της Ligue, εισηγήθηκε στή Γεν. Συνέλευση των Ligue, εισηγήθηκε στή Γεν. Συνέλευση των 620 περίπου εκπροσώπων των 137 Έθνικων Συλλόγων των Έρυθρων Σταυρών και Έρυθρων Ήμισελήνων την έγκριση του Προέδρου των Έθνικων Έρυθρων Σταυρών Καθηγητού του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού του κ. Όρέστη Λουριδή στό Ύπατο Άξίωμα του Βοηθού και Έντεταλμένου Συμβούλου του Προέδρου της Ligue γιά μιά 4ετία. 'Η Γεν. Συνέλευση αποδέχθηκε την πρόταση μέ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Έκτενές περιγραφικό κείμενο και φωτογραφικό ύλικό γιά τή Γενική Συνέλευση της Γενεύης θά δώσουμε στό επόμενο τεύχος του περιοδικού μας.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Του κ. ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ
Έπίτιμου Έπόπτη Δημοτικής Έκπαιδεύσεως
Γενικού Γραμματέα Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

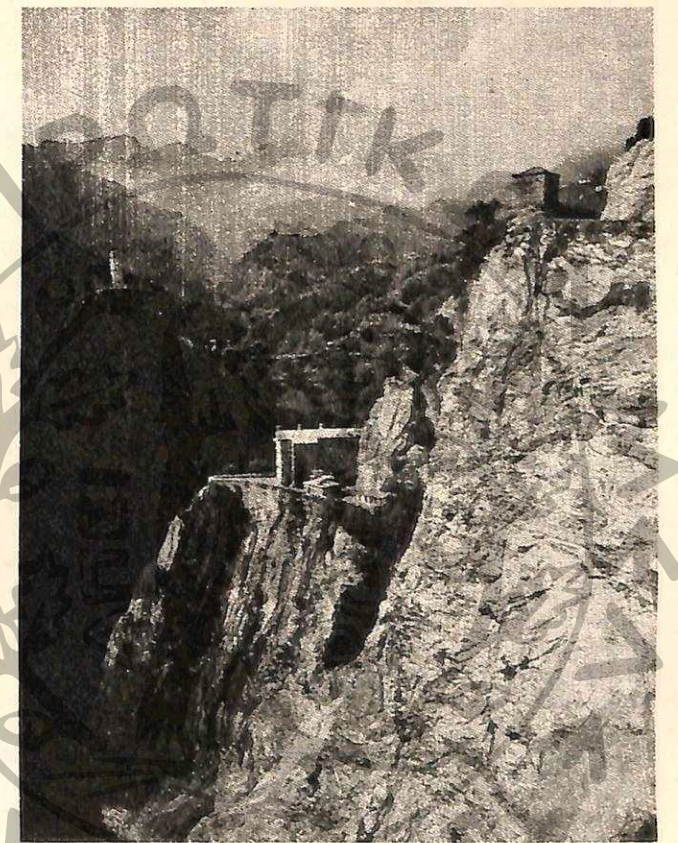

«Εύχαριστώ Σε, Άχραντη, Πανάμωμε Κυρά.
Τό δάκρυ μου τό στέγνωσες. Τόν πόνο μου τόν ένωσες
κι έγινες στή φουρτούνα μου λιμάνι άπανεμιάς.
Μέσ' την πανάγια σου άγκαλιά, σάν Μάνα όλους μάγεψε.
Όπως παλιά τό Έθνος μας και πάλι Σύ προστάτεψε,
Άνατολίτισσα Κυρά, της Ρούμελης Άρχοντισσα,
ώ Παναγιά Προυσιώτισσα!»

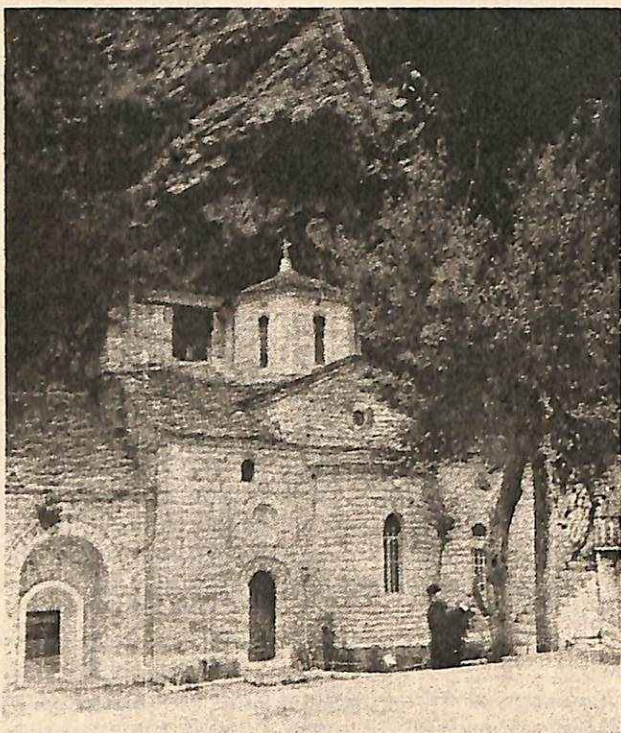
Κ.Σ

Κάθε χρόνο, στίς 23 Αυγούστου, χιλιάδες προσκυνητές απ' την Εύρυτανία, τή Ρούμελη και όλόκληρη την Ελλάδα, φθάνουν στό Μοναστήρι της Παναγίας της Προυσιώτισσας, πολυφημισμένο κέντρο της Έλληνικής Όρθοδοξίας, ιερό καταφύγιο και πηγή των ψυχικών ανθρώπων ανάτασων, κουρασμένοι απ' τό μόχθο της ζωής, γιά ν' αποθέσουν της ψυχής τους τά μύρα. Τήν εύλάβεια και την πίστη, τό σεβασμό και την εύγνωμοσύνη, την αγάπη και την αγαλλίαση. Είναι τό μεγαλύτερο έλληνικό προσκύνημα απ' όλα τά Μοναστήρια της χώρας, ύστερ' απ' την Τήνο. Ό Προυσός είναι ή Τήνος της ξηράς.

Έξαισία είναι ή διαδρομή απ' τό Καρπενήσι, μετερίζι αγώνων και θυσιών της Φυλής μας, γιά τό Μοναστήρι. 'Η φύση, ύποβλητική σέ μεγαλείο και πλούσια σέ βλάστηση, ξυπνάει τή ναρκωμένη αίσθηση. Ένα σύμπλεγμα από κάθετα πετροβούνια, κατακόρυφα βράχια και άπρό-

κάθε στιγμή τό δρομάκι του, πότε στίς άπάτητες ράχες, πότε στίς άπότομες πλαγιές, πότε στά σύσκια πλατώματα, όπου τό φώς του ήλιου και ό ίσκιος της νύχτας, κατασταλάζουν σιωπηλά, ανάμεσα στίς καστανιές, στίς καρυδιές, στά πλατάνια, στίς φτέρες και στά έλατα.

Τά καραβάνια των προσκυνητών, πρίν γίνει ό δρόμος, έφθαναν τό δειλινό της παραμονής του πανηγυριού μέ τό λεωφορείο ως την πλατανοσκέπαστη και όλόδροση ποταμιά του Γαύρου, 15 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Καρπενησιού. Κι ύστερα, μέ τά ζώα ή πεζοί -όσοι δέν ήταν ταμένει να περπατήσουν ξυπόλυτοι- ακολουθώντας τό μονοπάτι, έφθασαν, σέ έξη ώρες, στό Μοναστήρι της Μεγαλόχαρης. Τό φώς του Αύγουστιάτικου φεγγαριού εξαύλωνε όλη την άγρια όρεινή πλάση μέ τά τρομαχτικά φαράγγια και τίς γραφικές λαγκαδιές. Οι σκιές των στρατοκόπων προσκυνητών αποτελούσαν μία μυστηριακή λιτανεία πανάρχαιας και άρχέγονης πομπής. Τώρα οι προσκυνητές της Προυσιώτισσας δέν αντιμετώπιζουν τή σκληρή πορεία του παρελθόντος. Τό αυτοκίνητο κατέκτησε τίς άπρόσιτες βουνοκορφές και πλαγιές, καταπατώντας τό ιερό άσυλο και διώχνοντας τή βιβλική γαλήνη, πού μετουσίωνε την κατάνυξη των πιστών σέ άμεση επικοινωνία μέ τό Δημιουργό. Ό ιερός χώρος έχασε τά άγρια θέληγτρά του και την παλιά άγνότητά του.

Παναγία Προυσιώτισσα! Τόπος ιερός, γεμάτος φώς, σεβασμό και εύλάβεια. Πνεύμα Θεού απλώνεται παντού. Έξαισία θέση, πού χαρίζει μία άπέραντη ήρεμία και ύπερκόσμια μακαριότητα. Η προσέγγιση στό Μοναστήρι της «Πρώτης Κυράς της Ρούμελης» δημιουργεί αισθήματα έσωτερικής άνησυχίας και θρησκευτικής συγκινήσεως. Χαμόδυνες και ειρηνοφόρες άντηχούν οι καμπάνες του. Ήχοι θριαμβευτικοί και δοξαστικοί, πού διαλαλούν τή θεία μελωδία της Όρθοδοξίας.

Ό προσκυνητής μέ δέος μπαίνει στό «Καθολικό», άριστούργημα ζωγραφικής και προχωρώντας άριστερά όδη-

γείται από μία έσωτερική πόρτα «πρός τή μαυρισμένη σπηλιά, όπου φεγγοβολεί, μέ τήν άνέσπερη άναλαμπή της, ή πανάρχαια μελαγχολική και μελαγχρινή Παναγίτσα, καταποντισμένη στή θάλασσα των πολύτιμων άφιερωμάτων». Μιά καντήλα καίει μέρα νύχτα μπροστά στή σεπτή Εικόνα, έργο του Εύαγγελιστή Λουκά, κατά την παράδοση, επιχρυσωμένη άπ' τό μεγάλο πολέμαρχο Γ. Καραϊσκάκη, σ' ένδειξη εύγνωμοσύνης γιά τήν άποκατάσταση της υγείας του, τό Φεβρουάριο του 1824, φωτίζοντας τή σπηλιά και σκορπίζοντας πίστη και δύναμη άπ' την άόρατη παρουσία της Μητέρας του Θεού. Οι ύμνοι και οι προσευχές δημιουργούν ύποβλητική άτμόσφαιρα, ώστε ό πιστός νά δίνεται όλόκληρος στή λατρεία του Δημιουργού και νά βλέπει πόσο πολύτιμη είναι ή ανταμοιβή, πού του δίνει ή Θεία Χάρη. Η δέησή του στή μεγάλη Μάνα του κόσμου, ίδαλμα της ψυχής του, ύψώνεται στά ούράνια, θερμή, ή ίκεσία του θροίζει μέσα στ' άγρια φαράγγια και ή φλογερή πίστη του στήνει αιώνιους βωμούς άγάπης κι εύγνωμοσύνης.

Υπάρχουν σπάνιες τοιχογραφίες και φορητές εικόνες, σπουδαία χειρόγραφα, αξιόλογα βιβλία και ιερά κειμήλια, πού αποτελούν ένα πολύτιμο θησαυρό, άξιο νά διαφυλαχθεί, μ' ένδιαφέρον και στοργή.

Υψιστες ύπηρεσίες προσφέρει τό Μοναστήρι στά μαύρα χρόνια της σκαλβιάς του Γένους και της Έπαναστάσεως. Υπήρξε άληθινή, κιβωτός της Θρησκείας και της Πατρίδας. Πόσες φορές, «μέσα στή θολόχτιστη εκκλησιά», θ' άκούστηκαν τά λόγια του Παπα - Δασκάλου, θεριεύοντας «τήν άποσταμένη έλπίδα», μέ μία φωνή βαριά:

«Μή σκιάζεστε στά σκότη.

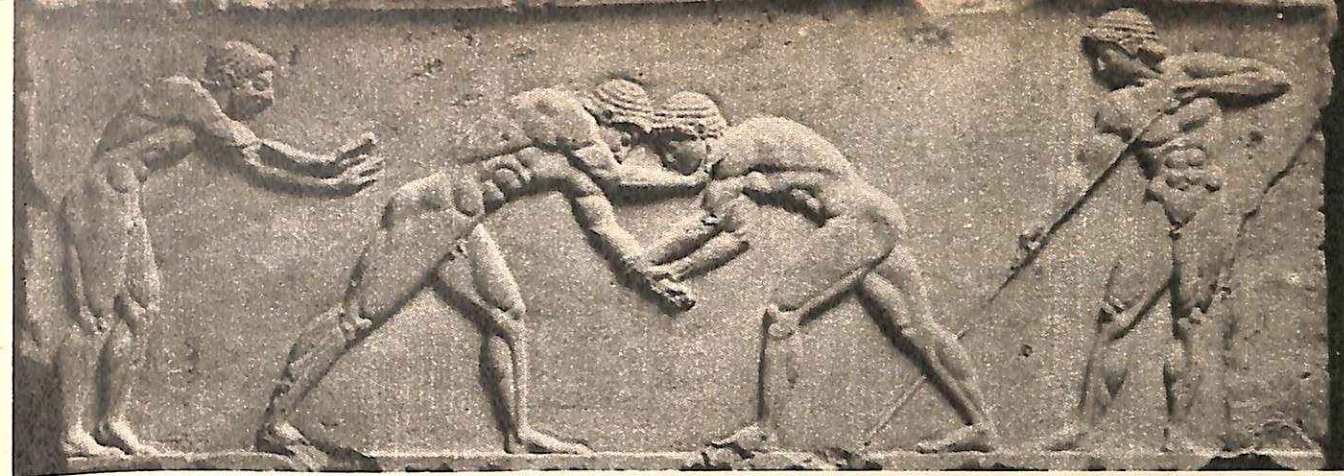
Η Λευτεριά, σάν της αύγης τό φεγγοβόλο άστέρι, της νύχτας τό ξημέρωμα δά φέρει.»

Στό ιστορικό και δοξασμένο αυτό Μοναστήρι βρισκόταν βαριά άρρωστος ό γενναίος Στρατηγός Γ. Καραϊσκάκης, όταν νεκρός μεταφερόταν, γιά νά κηδευθεί στό Μεσολόγγι, ό σεμνός ήρωας Μ. Μπότσαρης, πού έπεσε πολεμώντας στή μάχη του Κεφαλόβρυσου του Καρπενησιού (9 Αύγουστου 1823). Κατέβηκε άπ' τόν ξενώνα του στό νάρθηκα του Ναού, άσπαστηκε, κλαίοντας τή σωρό ενός άξιου της άθανασίας πολεμιστή και άποχαιρετώντας τον είπε τά άληθινά προφητικά γιά τόν ίδιο λόγια: *«Μακάρι, άδελφέ μου Μάρκο, νά πέθαινα κι εγώ σαν κι εσένα.»*

Όλος αυτός ό ιερός χώρος χρυσίζει πάμφωτος σέ μια όνειρευτή γαλήνη και μακαριότητα. Έλπίδα, φώς και στήριγμά μας ή Παναγία ή Προυσιώτισσα. Τό Μοναστήρι χαρίζει μεγαλείο κι έξαρση, καλωσύνη και άρμονία. Ένα Μοναστήρι μέ ιστορία, παράδοση και πνευματική άκτινοβολία. Ένα Ρουμελιώτικο Μοναστήρι, ιερός τόπος προσευχής κι ένateνίσεως, ζητεί την άμέριστη συμπράσταση όλων μας. Οι μακάριοι μύστες της Άθανασίας, πού τό ύπηρετούν μέ άφοσίωση, συνεχίζουν την ιστορική πορεία του, μέσα στό χρόνο. Οι ύμνοι και οι δοξολογίες των χιλιάδων προσκυνητών ύψώνονται, μ' εύλάβεια κι εύγνωμοσύνη στόν ούρανό:

«Χορεύει αί της Ελλάδος και Αιτωλίας τά στίφη, συναθροισθέντες τεμένει, τῷ έν Πυρσῷ της Παρθένου νύν προσκυνήσωμεν πόθῳ αὐτῆς τήν Θεϊάν Εικόνα.»

ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΙΔΕΑ ΜΙΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Του ΔΗΜ. ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Συχνά άκούγεται ή φράση «Αθλητική Ίδέα» όμως σπάνια έξηγείται ή σημασία της, ή βαθύτερη έννοιά της. Καρδιές έλευθερες και πνεύματα άνεξουσίαστα οι Έλληνες, θέλησαν μ' αὐτήν νά εκφράσουν τή διαιώνια ήθική άνωτερότητα και όμορφιά του έλευθερου ανθρώπου. Νοῦς υγιής σέ σῶμα υγιές. Προσδιόρισαν έτσι την πνευματική άκεραιότητα μέ τή σωματική υγεία ως τά πρωταρχικά στοιχεία της ανθρωπίνης μονάδας και σέ προέκταση της κοινωνικής όλότητας. Ύψωσαν στους χώρους του Ίδανικού τήν ήθική και σωματική υγεία του λαού κι όραματίστηκαν τόν Αθλητισμό ως τήν υπέρτατη εκφρασή της. Γι' αυτό και στίς άγωνιστικές του εκφράσεις απέκλεισαν κάθε υλικό άντάλλαγμα. Ένα κλωνάρι άγριελιάς, ό κότινος, τό έπαθλο. Σύμβολο βαρύτιμο αὐτῆς της ίδιας της Αθλητικής ιδέας, πού πρέπει πάντα νά βρίσκεται έξω από κάθε υλική συναλλαγή και συμφεροντολογική δοκιμασία.

Τό Αθλητικό Ίδανικό υπήρξε από τά πανάρχαια χρόνια ριζωμένο στους Έλληνες, άποκλειστικά σ' αυτούς. Σέ κανέναν άλλο λαό δέ διαπιστώθηκε, τόσο στόν άρχαίο όσο και στό νεώτερο κόσμο, παρόμοια εκδήλωση. Όλες οι έλληνικές πόλεις διέθεταν γυμναστήρια και άθλητικά στάδια και σέ πολλές έλληνικές περιοχές γίνοντά άθλητικοί άγώνες, σέ διάφορες χρονικές περιόδους και μέ διάφορες άφορμες. Τό ύψηλό αυτό ιδεώδες ό Μέγας Αλέξανδρος, ό περινούστατος αυτός δορυκότητορας της ιστορίας και οικουμένης, τό ταξίδεψε ως τά πέρατα του κόσμου. Σέ κάθε τόπο πού κατακτούσε μετέφερε τό έλληνικό πνεύμα και ως πρωταρχική του εκφραση τήν άθλητική ιδέα και συνείδηση. Τελοῦσε γυμνικούς άγώνες, ίδρυε άθλητικά στάδια και παρακινούσε στήν άγνή άμιλλα τούς νέους και των βαρβάρων ακόμα λαών, χαρίζοντάς τους μέ τόν τρόπο αυτό και τήν έλεύθερη συνείδηση των Έλλήνων. Τό μεῦσι του ειρηνικού άγώνα, τή χαρά της τίμιας νίκης, τήν περηφάνεια της άνδρειοσύνης. Κι όλα στό πρότυπο της Όλυμπίας, πού ό Αλέξανδρος θεωρούσε πρωτεύουσα όλων των Έλλήνων.

Ός τόν καιρό του Μεγάλου Αλεξάνδρου οι Όλυμπιακοί άγώνες είχαν άποκτήσει τεράστια δόξα στό γνωστό τότε κόσμο και είχαν λάβει τήν όριστική τους μορφή. Αξίζει νά αναφερθούν μερικές λεπτομέρειες σχετικές μέ τή μορφή και τήν όργάνωσή τους. Η τελευταία αὐτή είχε μία τρομερή τελετουργική εμφάνιση. Οι Όλυμπιακοί άγώνες γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια τήν πρώτη Πανσέληνο μετά τό θερινό ήλιοστάσιο, πού έπεφτε στά σημερινά μέσα Ιουλίου

περίπου. Πρίν άπ' αυτούς ειρηνοφόροι κήρυκες γύριζαν όλόκληρη τήν έλληνική γή και διαλαλούσαν τήν «Ιερή Όλυμπιακή έκεχειρία», τήν ειρήνη πού αποτελεί μία βασική προϋπόθεση του άθλητισμού. Και μέ εύλαβική προσήλωση στό ιδανικό της τήν σεβόντουσαν όλοι. Έτσι 40 μέρες πρίν και 40 μέρες μετά τούς Όλυμπιακούς άγώνες δέ γινόταν καμιά έχθροπραξία, καμιά έπιθετική ένέργεια, αλλά και μέσα στίς έλληνικές πόλεις-κράτη ή γινόταν καμιά δίωξη πολίτη, έκτός από τά άδικήματα κακουργίας.

Από τίς παραμονές των άγώνων άρχιζε μία τεράστια κίνηση στους μεγάλους έλληνικούς δρόμους. Και παντού ξεγνοιασιά, άγωνιστικό ένδιαφέρον, χαρά και έλευθερία. Χαρακτηριστικά αναφέρεται όπι και αυτοί οι ληστές ακόμα σταματοῦσαν τή δρόση τους, από σεβασμό στήν ιερότητα του καιρού. Πλήθη κόσμου συγκεντρώνονταν στήν Όλυμπία. Οι πίο εύποροι έμεναν σέ πρόχειρες σκηνές οι άλλοι επάνω στίς δροσερές χλωριασιές δίπλα στά τρεχούμενα κρυστάλλινα νερά από τίς δροσποηγές της Ιερής Αλτης. Οι έπίσημοι θεωροί και οι άθλητές φιλοξενιόντουσαν στό Πρυτανείο γιά νά τρώνε και στό Λεωνίδιο γιά νά κοιμούνται.

Πρίν από τούς Άγώνες οι άθλητές όρκιζόντουσαν γιά τήν τίμια διεκδίκηση της νίκης στόν Όρκο Δία, πού βρισκότανε στό Όλυμπιακό Βουλευτήριο σέ πελώριο μαρμάρινο άγαλμα, κρατώντας τόν κεραυνό στά χέρια. Ύστερα πλένόντουσαν στήν Ιερή πηγή. Τήν Όλυμπιακή Βουλή και οι Έλλανοδίκες, πού ήταν και άγωναθέτες και άγωνοκρίτες. Τό σῶμα συγκροτούσαν τρεις ομάδες από τρεις Έλλανοδίκες ή καθεμία. Και επόπτευαν, ή πρώτη τίς άρματοδρομίες, ή δεύτερη τό πένταθλο και ή τρίτη τά άλλα άγωνίσματα. Η Βουλή αποτελούσε τό Διευθυντήριο και ανώτατο Δικαστήριο γιά όσους θεωρούσαν όπι άδικήθηκαν άπ' τούς Έλλανοδίκες.

Όταν έφτανε ή ώρα νά άρχίσουν οι άγώνες έμπαιναν στόν Όλυμπιακό στάδιο οι Έλλανοδίκες από τήν ιερή κρύπη, τά άποδυτήρια, επικεφαλής εξαίρετικά λαμπρής πομπής πού τήν αποτελούσαν γυμναστές, θεωροί και άθλητές. Γινόταν μία μεγαλόπρεπη παρέλαση και θυσία στόν Όλυμπιακό Δία, τόν Απόλλωνα και τούς άλλους θεούς μέ τήν εύλαβική προσευχή και έπικληση νά βοηθήσουν τήν άγωνιστική τάξη και νά δώσουν τή νίκη τίμια και στους άξιώτερους. Μετά από τήν τελετή αὐτή οι Έλλανοδίκες πρόσταζαν τούς κήρυκες νά διαλαλήσουν τήν πρόσκληση. Κι αυτοί βροντοφωνούσαν: «Παρελθέτω όστις βούλεται άγωνίζεσθαι» και άρχιζαν τ' άθλήματα.

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ

- Παγκράτιε!
- Εὐλόγησον, ἅγιε ἡγούμενε! ἔτρεξε ν' ἀπαντήσει πρό-
θυμος ὁ ὑποτακτικός τοῦ ἡγουμένου Γαβριήλ.

- "Αἰντες, τέκνον μου, νά πείς στὸν φρούραρχο τὸ Δη-
μακόπουλο πὼς ὁ ἡγούμενος τοῦ μηνᾶ νά μαζώξει οὐλα
τά παιδιά μὲ τίς γυναῖκες καὶ τοὺς γέροντες μὲς στὴν ἐκ-
κλησιά. Θά κάνουμε λειτουργία ἀπόψε καὶ θά μεταλά-
βουμε οὐλοὶ, μικροὶ μεγάλοι, γιὰ μοῦ φαίνεται πὼς ἡ
αὐριανὴ μέρα θά ναι κ' ἡ ὑστερνή μας ἐδωπά στ' Ἀρκά-
δι. Καὶ πὲς του, ἀκόμα, νά μαζώξει τοὺς καπεταναίους
καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ νᾶρθουν ἐπ' αὐτὸ κελὶ μου, πού
θέλω νά τοὺς μιλήσω. Ἐγὼ στ' ἀναμεταξύ, πὲς του, θά
γράψω γράμμα στὸν Κορωνάιο καὶ τὸ Ζυμπαράκακη καὶ
στοὺς ἄλλους καπεταναίους τοῦ Ρέθεμνου νά πέψουν
βοήθεια, ἂν δὲ θέλουν τ' Ἀρκάδι μας νά γενεὶ γῆς. Ἦνι-
ωσές τα; αἰντες τώρα, σύρε.

Ὁ ἡγούμενος Γαβριήλ ἔμεινε σκεφτικός. Ἡ ἥρωική
ἄμυνα τοῦ Ἀρκαδίου δὲν ἦταν δυνατό νά κρατήσει γιὰ
πολύ. Οἱ ὑπερασπιστές ἦσαν ἐλάχιστοι. Μόλις 964 ψυχές,
μαζὶ μὲ τὰ γυναικόπαιδα, κ' οἱ Τοῦρκοι ὀχτὼ χιλιάδες, μὲ
διακόσιους καβαλάρηδες καὶ μὲ κανόνια. Ποῦ ν' ἀντέξει
σὲ τέτοιο λεφούσι τὸ ἔρμολο τ' Ἀρκάδι! Μονάχα βοήθεια
ἀπ' ἔξω, ἦταν δυνατό νά τοὺς βγάλει ἀπ' τὴ δύσκολη
θέση. Ὁ ἡγούμενος ἔπιασε τὸ χηνόφτερό του.

«Ἀδελφοί μας, ἡ θέση μας ἔγινε πολὺ δύσκολη. Ὅπως
μάθαμε, ὁ Μουσταφὰ πασᾶς κουβάλησε καὶ κανόνια. Ἡ
πολιορκία ὅλο καὶ στενεύει. Ὁ πασᾶς ζητᾷ νά παραδο-
θοῦμε. Ἐμεῖς τ' ἀπαντήσαμε πὼς ἂν θέλει τ' ἄρματα
μας ἄς ἔρθει νά τὰ πάρει. Εἴμαστε δυνατοὶ καὶ θ' ἀντέ-
ξουμε. Μὰ εἴμαστε λίγοι. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακολουθεῖ νά
μᾶς στείλετε τὴ βοήθεια σας καὶ δὲν πιστεύουμε νά μᾶς
τὴν ἀρνηθῇτε.

»Σᾶς περιμένουμε, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός

»Καθηγούμενος Γαβριήλ»

Στὴν ὥρα πάνω ἔφθασε ὁ φρούραρχος Δημακόπουλος
μὲ μερικοὺς καπεταναίους:

- Γέροντά μου, γίνανε ὅλα κατὰ τὴν προσταγὴ σου,
ἀνάφερε στὸν ἡγούμενο. Καὶ τώρα οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ
καπεταναῖοι συνάζονται. Οἱ ὑπόλοιποι μαζεύνονται στὴν
ἐκκλησιά καὶ περιμένουν τὴν ἀγιότητά σου.

Ἀφοῦ συνάχτηκαν οἱ Καπεταναῖοι κ' οἱ ἐπίτροποι καὶ
πῆραν τίς θέσεις τους:

- Ἀδέλφια μου, τοὺς μίλησε ὁ ἡγούμενος, αὔριο ξημε-
ρώνει ἡ γιορτὴ μου. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχω μιά προαίσθηση
πὼς αὔριο δὲν θά ναι ἐδῶ γιὰ νά σᾶς κεράσω, σᾶς κάλεσα
μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ γιὰ νά σᾶς πῶ καὶ δύο λόγια.

- Γέροντα, τὰ ἔτη σου θά ναι πολλὰ, τὸν διέκοψε ἕνας
ἀπ' τοὺς καπεταναίους. Θά ζήσεις, γιατί τ' Ἀρκάδι σὲ
χρειάζεται. Σὲ μᾶς ἀπάνω ν' ἀφήσεις τὸν πόλεμο καὶ τὰ
γιουρούσια. Ὁ πατέρ Γαβριήλ εἶναι ἡ ψυχὴ τ' Ἀρκαδι-
οῦ, κ' ἂν ἡ ψυχὴ του φύγει, καὶ τ' Ἀρκάδι θά πεθάνει.

- Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά λόγια σου, καπετάνιε Βενι-
ακάκη, μὰ ὅπως καλά τὸ ξέρετε, ὁ Μουσταφὰ Πασᾶς
βρίσκεται πιά ἀγγόντια μας, λίγα μέτρα ἀπ' τὸ μοναστή-
ρι, καὶ μᾶς γκρεμίζει τοὺς τοίχους μὲ τίς μπουμπάρδες
του. Μπορεῖ νά μᾶςτε γενναῖοι, μὰ εἴμαστε πολὺ λίγοι γιὰ

νά τὰ βγάλουμε πέρα μὲ ὀχτὼ χιλιάδες στρατό. Γι' αὐτὸ
ἔγραψα γράμμα στοὺς καπεταναίους πού εἶναι στὸ Ρέθε-
μος νά μᾶς στείλουν βοήθεια. Νά τὸ γράμμα. Νά τὸ
ὑπογράψετε κι ἐσεῖς, καὶ νά βροῦμε δύο γενναῖα παλικάρια
νά τὸ στείλουμε. Ἐγὼ, ἔχω ἕναν καλόγερο παλικάρ, τὸν
Παπακρανιώτη, πού τὸ λέει ἡ ψυχὴ του, καὶ εἶναι
πρόθυμος νά περάσει μεσ' ἀπ' τοὺς Τοῦρκους. Ἐσύ,
καπετάν Δημακόπουλε, ἔχεις κανένα παλικάρι;

- Νά σοῦ στείλω γέροντα, τὸν Ἀδὰμ τὸν Παπαδάκη
ποῦναι Κρητικὸς μὲ τὰ οὐλα του. Εἶμαι σίγουρος θά
περάσει σὺν πουλί μεσ' ἀπ' τοὺς τουρκαλάδες.

Σὲ λίγα λεπτά οἱ δύο Κρητικοὶ ἦσαν στὴν σὺναξη. Ἔβα-
νε ὁ παπὰ Κρανιώτης τὸ γράμμα βαθιὰ στὸν κόρφο του,
καὶ ἀφοῦ φόρεσαν τουρκικὸ σαρίκι καὶ καφτάνι τοὺς
κατέβασαν μ' ἕνα ζωνάρι κάτω ἀπὸ ἕνα παράθυρο.

Ἦσυχτοι οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ ἐπίτροποι ὅτι τὸ γράμμα
θάτανε στὸν προορισμό του, ξαναγύρισαν στὴ σὺναξή
τους. Πῆραν τίς τελευταῖες ἀποφάσεις γιὰ τὴν ἄμυνα, κ' ὁ
ἡγούμενος κάλεσε στὸ ἡγουμενικὸ ἕνα παλικάρι, τὸν Κώ-
στα τὸν Γιαμπουδάκη, καὶ τοῦ παράγγειλε:

- Ἀκου, Γιαμπουδάκη, ἂν ὁ Θεὸς δώσει καὶ δὲν ζῶ τὴν
κακὴ ὥρα πού θά μποῦν οἱ Τοῦρκοι στ' Ἀρκάδι, ἄσε νά
μποῦν πολλοὶ μέσα, μάζεψε τὰ γυναικόπαιδα στὴν μπα-
ρουταποθήκη καὶ βάλε φωτιά. Τ' Ἀρκάδι πρέπει νά
πέσει στὰ χέρια τῆς Τουρκίας κάρβουνο.

- Θά γίνει ὅπως λές, ἅγιε ἡγούμενε, εἶπε τὸ παλικάρι κ'
ἔφυγε νά πάει στὴ θέση του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

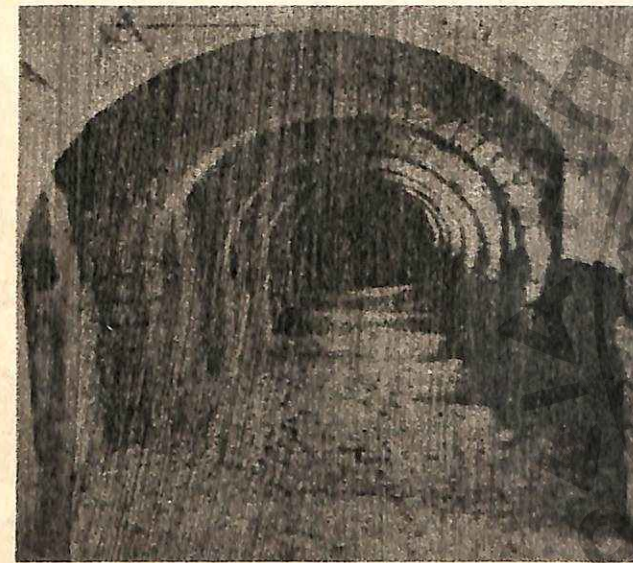
Τὸ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἐκφράζει τίς θερμὲς εὐχαριστίες
καὶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά του στὰ παρακάτω Σχολεῖα, μαθητὲς
καὶ μαθήτριες γιὰ τίς εἰσφορὲς τους πρὸς ἐνίσχυση τοῦ υἱοθετημέ-
νου ἀπὸ τὸν Ε.Ε.Σ. Νεότητος Ὁρθοδόξου Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς
Κανάγκα τοῦ Ζαῖρη:

- 1) Ἰδιωτικὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο Μ. Πανταζοπούλου δρχ. 18.000.-
- 2) Ἰδιωτικὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο Μ. Πανταζοπούλου 2 δέματα μὲ
καινούργιο ρουχισμό (SHORTS).
- 3) 57ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἀθηνῶν 40 κιλά καραμέλλες.
- 4) Δημοτικὸ Σχολεῖο Μακρῶν - Ἡρακλείου - Κρήτης δρχ. 800.-
- 5) Βασ. Γκούφα, μαθήτῃς τοῦ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολείου Μ. Πανταζο-
πούλου ἀπὸ βραβεῖο ἐπίδοσής του δρχ. 3.000.-
- 6) Εὐγενία Καρούμπαλη, μαθήτριά τοῦ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολείου Μ.
Πανταζοπούλου, ἀπὸ βραβεῖο ἐπίδοσής της δρχ. 2.500.-
- 7) Ἰσιδώρα Γκούφα, μαθήτριά τοῦ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολείου Μ. Πα-
νταζοπούλου, ἀπὸ βραβεῖο ἐπίδοσής της δρχ. 2.000.-

Στὸ καθολικὸ τοῦ μοναστηριοῦ, γέροι, γυναῖκες καὶ
παιδιά κι ἀρκετοὶ πολεμιστὲς πού δὲν εἶχαν βάρδια περι-
μεναν νά τελειώσει ἡ λειτουργία. Τὰ γυναικόπαιδα κλαί-
γανε καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Σωτῆρα νά τοὺς γλιτώσει
ἀπ' τὸ κακό.

- Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε,
ἀκούστηκε ξαφνικὰ ἡ βροντερὴ φωνὴ τοῦ ἡγουμένου.
Καὶ πρὶν κοινωνήσει ὁλόκληρο ἐκεῖνο τ' ἄσπερο, τοὺς
μίλησε μὲ δύο λόγια γιὰ τὴν πίστη πού ἔπρεπε νά ἔχουν,
καὶ πὼς ἂν αὐτοὶ πεθάνουν, θά γίνουν ἀφορμὴ νά ἐλευ-
θερωθεῖ ἡ Κρήτη ὁλόκληρη. Τοὺς εἶπε νά ζητήσουν συγ-
χώρηση ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ νά συχωρεθοῦν καὶ μεταξύ τους,
κι ἀφοῦ μεταλάβουν ἔπρεπε νά πάει ὁ καθένας στὴ θέση
του γιὰ νά συνεχισθεῖ ἡ ἄμυνα.

Ὅταν ἡ λειτουργία τέλειωσε κι ἔφυγαν ὅλοι ἀπ' τὴν
Ἐκκλησίαν, ἔμεινε μόνος τοῦ ὁ Γαβριήλ καὶ προσευχήθη-
κε πολλὴ ὥρα.

Μιά ἀπὸ τίς στοῆς τοῦ μοναστηριοῦ. Στὸ βάθος τῆς ἦταν ἡ
παρουταποθήκη.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεό-
τητας κατέθεσε δρχ. 10.000.-
στὴ μνήμη τοῦ ἀείμνηστου
Σπ. Παναγιωτόπουλου λογο-
τέχνη, τ. ὑπεύθυνου, γιὰ
πολλὰ χρόνια, τῆς σύνταξης
τοῦ Περιοδικοῦ μας, πρὸς ἐ-
νίσχυση τοῦ υἱοθετημένου ἀ-
πὸ τὸν Ε.Ε.Σ. Νεότητος Ὁρ-
θοδόξου Δημοτικοῦ Σχολείου
τῆς Κανάγκα τοῦ Ζαῖρη.

Ὅταν σηκώθηκε νά φύγει, μόλις ἔπαιρνε νά ξημερώ-
νει. Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν νά στενεύουν τὴν πολιορκία, τὰ
κανόνια ἤρθαν πὸ κοντά, καὶ οἱ τρύπες πού ἄνοιξαν οἱ
ὀβίδες ἔδιναν εὐκαιρία στοὺς Τοῦρκους νά χώνονται στὸ
μοναστήρι. Τρεῖς ὀβίδες ἦταν ἀρκετὲς γιὰ νά συντρίψουν
τὴ σιδερένια πόρτα. Τὸ μοναστήρι ἦταν ὅλο μέσα σὲ
σύννεφα καπνοῦ. Ὁ ἡγούμενος Γαβριήλ μὲ τὴν πιστόλα
στὸ χέρι πῆδαγε ἀπὸ ταράτσα σὲ ταράτσα καὶ ἀπὸ πολεμί-
στρα σὲ πολεμίστρα. Βλέπει νά πέφτουν τὸ ἕνα ὕστερ'
ἀπὸ τ' ἄλλο τὰ παλικάρια, μὰ δὲν ἀποκαρδιώνεται. Ἔρει
πὼς κι ἂν δὲν κατορθώσουν νά ἀποκρούσουν τὸ πλῆθος
τῶν Τοῦρκων, κι ἂν νικηθοῦν, κι ἂν πεθάνουν, πάλι ἡ
νίκη θά εἶναι δική τους. Ὁ θάνατος τῶν λίγων Κρητικῶν
τοῦ Ἀρκαδίου θά εἶναι ἡ ζωὴ ὅλης τῆς Κρήτης. Κ' ἡ
ἐκδίκηση δὲν θ' ἀργοῦσε νάρθεῖ.

Μεθυσμένος ἀπ' τὴ χλαλὴ τοῦ πολέμου, τὸ αἷμα καὶ
τὸ μπαρούτι, πεπιέται πάνω στὴν ταράτσα τοῦ κελιοῦ
του, πού ἦταν πὸ ψηλὴ ἀπ' τίς ἄλλες, κι ἀνταριασμένος
φωνάζει στὸν Μουσταφὰ πασᾶ πού ἀντίκειντο στὸ μονα-
στήρι διάταζε τὴν ὥρα ἐκείνη γενικὴ ἐφοδο:

Δὲ χάνονται οἱ Κρητικοὶ
δσους κι ἀνέ σκοτώσεις,
κι ἀνέ σκοτώσεις ἐκατό,
μὲ χίλιους θά πλερώσεις.

Δὲν πρόφθασε καλά καλὰ ν' ἀποτελειώσει τὸ δίστιχό
του, καὶ μιά σφαῖρα τὸν βρῆκε κατὰσθη καὶ τὸν ξάπλω-
σε κατάχαμα, βάφοντας μὲ κατακόκκινο αἷμα τὸ ἁγια-
σμένο ράσο του.

Λίγες στιγμὲς τοῦ μένανε, κι αὐτὲς τίς λίγες ἀφουκρί-
ταν ν' ἀκούσει τὴν ἐξέλιξη τῆς μάχης. Ἡ ψυχὴ του ἀγα-
νιούσε γιὰ τ' ἀγαπημένο του τ' Ἀρκάδι, μὴν πέσει γερό
στὰ χέρια τῶν ἀπίστων. Μὰ ξάφνου μιά τρομερὴ βροντὴ
γέμισε τὸν ἀέρα κι ἀντιλαλήσανε τ' ἀπικρινὰ βούνα.

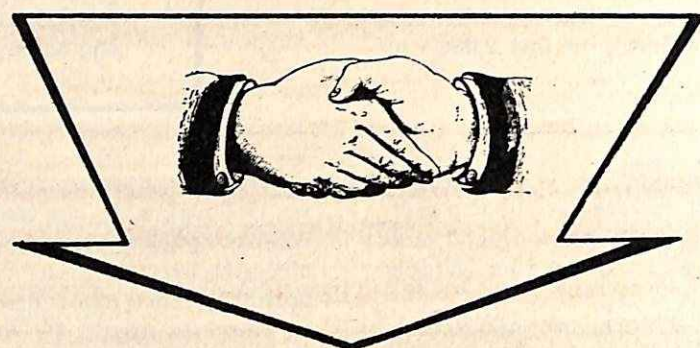
Κι ὁ ἡγούμενος Γαβριήλ, ἡ ψυχὴ τ' Ἀρκαδίου, ξεψυ-
χώντας πρόφθασε νά ψιθυρίσει: «Μπράβο, μωρέ, Για-
μπουδάκη, δὲν τὴ ξέχασες τὴν παραγγελιά μου!»

Κι ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὸ ἥρωικό τ' Ἀρκάδι ἔμεινε
ἀθάνατο!

Ζ. Β.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΚΑΙ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Προκειμένου να επιτευχθεί μία πιο στενή επικοινωνία και σύσφιξη των δεσμών των μελών μας και για να υπάρξει κάποιο μικρό εισόδημα για τις μεγάλες δαπάνες που απαιτεί το περιοδικό μας αποφασίστηκε να καθιερωθεί μία Κοινωνική Στήλη στα τεύχη του περιοδικού. Σ' αυτή θα δημοσιεύεται κάθε κοινωνική αγγελία, που επιθυμεί κάποιο μέλος ή μη του Ε.Ε.Σ. να δημοσιεύσει, δηλ. εύχες για

ονομαστικές εορτές ή άλλα ευχάριστα γεγονότα - αρραβώνες, γάμους, βαπτίσεις, ταξίδια - συγχαρητήρια για κάποια επιτυχία σε ανώτατη σχολή, άριστεία σε σχολεία, επαγγελματική σταδιοδρομία κ.ά. ή ακόμη συλλυπητήρια για κάποιο δυσάρεστο γεγονός.

Τό ποσό της εισφοράς για τη δημοσίευση είναι προαιρετικό.

Η Διεύθυνση και τό Προσωπικό Νεότητας του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού εύχονται «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ» και δημιουργικά στους εορτάζοντες: 1) κ. Μιχ. Παπαβασιλείου, Αντιπρόεδρο του Κ.Α.Σ. του Ε.Ε.Σ. Νεότητας (8/11), 2) κ. Μιχ. Πίκουλα, Μέλος του Κ.Α.Σ. του Ε.Ε.Σ.Ν. (8/11), 3) κ. Όρεστην Λουριδήν, Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. (10/11), 4) Δίδα Κατερίνα Καλλιεράκη, συνεργάτιδα του Ε.Ε.Σ. Νεότητας (25/11), 5) κ. Ανδρέα Μαρτίνη, Αντιπρόεδρο του Κ.Α.Σ. του Ε.Ε.Σ. (30/11), 6) κ. Ανδρέα Καραπιστόλη, προϊστάμενον Λογιστηρίου Ε.Ε.Σ. Νεότητας και 7) κ. Νίκον Μποχλόγυρον, Αντιπρόεδρον του Κ.Α.Σ. του Ε.Ε.Σ.

(Παρακαλούνται τά έπαρχιακά τμήματα νά ενημερώνουν άνελλιπώς τόν Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. γιά τή δράση τους).

(Οί φωτογραφίες που άναφέρονται κατά αύξ. άριθ. στό κείμενο βρίσκονται στό δίχρωμο σαλόني του τεύχους αυτού)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τό Διεθνές Τάγμα του Άγίου Κωνσταντίνου του Μεγάλου, που βρίσκεται υπό τήν ύψηλή προστασία τής Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής Κυρίου Νικολάου ΣΤ', μέσω τής έξαρχείας του τής Ελλάδος (Έξάρχος ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., καθηγητής κ. Όρ. Λουριδής), όργάνωσε στήν Κέρκυρα, από 20-31/5/1985, τό έτήσιο Διεθνές Συνέδριο του μέ τούς άκόλουθους όμιλητές, που άνακώσαν τά έξής θέματα:

Α' Δημόσια άνακώωση: Θέμα «Ό προσάτης Άγιός μας Κωνσταντίνος ο Μέγας, ως άναβιωτής και πρόμαχος τής πνευματικής-οικουμενικότητας των άρχαίων Έλλήνων», υπό του καθηγητού κ. Όρ. Λουριδή, Πρόεδρου του Ε.Ε.Σ., Έξάρχου Ελλάδος του Διεθνούς Τάγματος.

Β' Δημόσια άνακώωση: Θέμα: «'Η άναζήτηση του Βυζαντίου στή σύγχρονη Ευρωπαϊκή ταυτότητα» υπό του καθηγητού κ. Ν. Μποχλόγυρου, άντιπρόεδρου του Ε.Ε.Σ., άνακληρωτού Έξάρχου Ελλάδος του Διεθνούς Τάγματος.

Γ' Δημόσια άνακώωση. Θέμα: «Οί Έλληνες λόγιοι στή Δύση και ή συμβολή τους στήν Άναγέννηση», υπό του Γυμνασιάρχου κ. Έκτορος Καμονάχου.

Δ' Δημόσια άνακώωση. Θέμα: «'Ανατολή και Δύση, θά μπορέσει ποτέ νά συναντηθεί τό ζευγάρι αυτό;» υπό Καθηγητού Kullervo Kii'nen, Προέδρου του Συμβουλίου των άντιπροσώπων του Διεθνούς Τάγματος.

Ε' Δημόσια άνακώωση. Θέμα: «'Η συμβολή του Τάγματος στήν προστασία του παιδιού», υπό καθηγητού Thomas Peltonen, Προέδρου τής Ακαδημίας Pedekos Φινλανδίας.

Τό Συνέδριο άρχισε μέ Δοξολογία στόν 'Ιερό Ναό τής Παναγίας των Ξένων (Πλατεία 'Ηρώων Κυπριακού Άγώνα, χοροστατούντος του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Κερκύρας και Παξών Κυρίου Τιμοθέου, ο όποιος έτίμηθη, υπό του Μεγάλου Μαγίστρου (του Διεθνούς Τάγματος, τής Α.Υ. Φρειδερίκου, Δούκα του Μποφόρ - Σποντέν, μέ τά διάσημα του έπίτιμου Ταξιάρχου.

Τήν Τρίτη 21η Μαΐου, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. καθηγητής κ. Όρ. Λουριδής, συνοδευόμενος τιμητικώς υπό του Γεν. Γραμματέως κ. Σπ. Καμαλάκη, τής Α.Ε. του Άντικαγκελλαρίου Έλβετίας, Δρος Rainer von Falkenstein και του Προέδρου του Τμήματος, Ε.Ε.Σ. Κερκύρας κ. Α. Γκούση παραβρέθηκαν στήν έξέδρα των έπισήμων κατά τίς εορταστικές εκδηλώσεις γιά τήν ένωση τής Επτανήσου μέ τήν Ελλάδα.

Κατά τό Συνέδριο τιμήθηκαν επίσης ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ρωμαιοκαθολικών, κύριος Άντώνιος Βαρθαλίτης μέ τά διάσημα του έπίτιμου Ταξιάρχου, ο Δήμαρχος Κερκύρας κ. 'Ιωάννης Κούρκουλος -σέ ειδική δεξίωση στό Δημαρχείο- και ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., καθηγητής κ. Όρεστης Λουριδής μέ τά διάσημα του Μεγαλοσταύρου του Όρθόδοξου Τάγματος των Σταυροφόρων του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής.

(Φωτ. 25Α, 25Β, 25Γ, 25Δ, 25Ε)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Στίς 23.5.1985 έπισκέφθηκε τό Νοσοκομείο Παιδών «'Αγία Σοφία», ή Χορωδία των μαθητριών - Έρυθροσταυρισσών - του 3ου Γυμνασίου Άθηνών, υπό τήν Διεύθυνση τής Καθηγητίας τής Μουσικής Κας Διον. Μιχαλά -που ήδη τιμήθηκε άπ' τόν κ. Πρόεδρό μας- και ψυχαγώγησε τά άρρωστα παιδιά.

Ο Διευθυντής του Νοσοκομείου κ. Άθ. Αγγούρας σέ έγγραφό του πρós τήν Νεότητα του Ε.Ε.Σ. (ύπ' άριθ. πρωτ. 11083/25.6.185) γράφει: «Σας εύχαριστούμε γιά τήν προσφορά σας αυτή και σας εκφράζουμε τά θερμά μας συγχαρητήρια και γιά τήν πρωτοβουλία και γιά τή καλλιτεχνική άριότητα τής Χορωδίας των Έρυθροσταυρισσών του 3ου Γυμνασίου Άθηνών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Στίς 29.5.1985, ή Μητρόπολις Νικαίας, πραγματοποίησε, στό Πνευματικό και

Κοινωνικό Κέντρο τής, γιορτή μνημοσύνης γιά τήν επέτειο τής Αλώσεως τής Κωνσταντινουπόλεως.

Μετά παρουσίαση και εισηγήση του Αρχιερατικού Προϊσταμένου καί του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας, τόν πανηγυρικό τής ημέρας άνέπτυξε ο Καθηγητής κ. Όρεστης Λουριδής, Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., μέ θέμα: «Τό μέγα διδάγμα τής Αλώσεως».

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Ειδικά προσκαλεσμένος και έφ'ετος στή Διεθνή Συνάντηση των Έκπροσώπων των 10 Χωρών τής Ευρώπης, τής Ligue και του C.I.C.R. γιά τήν εξέταση των θεμάτων τής Διεθνούς Υπηρεσίας Αναζητήσεων, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Λουριδής μετέβη στίς 31.5.1985 στή Ρώμη, όπου, στό Υπουργείο των Έξωτερικών, εκπροσώπησε τήν Έλληνική Κυβέρνηση και τούς 135 Έρυθρούς Σταυρούς και Έρυθρές 'Ημισελήνους του κόσμου σ' αυτή

τήν διεθνή συνάντηση, που ήταν άποφασιστικής σημασίας γιά τή συνέχιση τής έπί διεθνούς έπιπέδου κοινωφελούς αυτής Υπηρεσίας Αναζητήσεων.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ

Συμβάλλοντας στήν προσπάθεια νά παύσει ή «χημεία τής παραφροσύνης», του εγκλήματος και του θανάτου», νά άπλώνει τά φτερά τής πάνω από όλοένα και περισσότερους νέους, ή Λέσχη Αιόνας Άθηνών - Σαρωνικός, διοργάνωσε εκδήλωση - συζήτηση γιά τήν πρόληψη τής χρήσεως «ναρκωτικών», που πραγματοποιήθηκε στό Πολιτιστικό Κέντρο Γλυφάδας στίς 7.6.1985 και παραβρέθηκαν σ' αυτή ή ψυχολόγος Κα Φωστήρη και ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Λουριδής.

Ο Ε.Ε.Σ. ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ

Ο Ε.Ε.Σ., ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Άνώ Λυσίων και Ζευγυρίου, ο 'Εκ-

παιδευτικές και Μαθητικές Κοινότητες, με τη συμπαράσταση του Υπουργείου Νέας Γενιάς οργάνωσαν στις 6 και στις 8 Ιουνίου 1985 «έκθεση βιβλίου», που είχε μεγάλη επιτυχία.

Ας σημειωθεί ότι για την τεράστια σημασία παρόμοιων εκπαιδευτικών, πολιτισμικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων μίλησε στα εγκαίνια και των δυο αυτών εκθέσεων, ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ν. Μποχλόγυρος.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ Ε.Ε.Σ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ «ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ»

Στις 10.6.1985, στην Αίθουσα του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Ηρακλείου Κρήτης, με την παρουσία του Πρωτοσυγκέλου, εκπροσώπου του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, κ. Τιμοθέου του Γ. Γραμματέως του Ε.Ε.Σ. Ναυάρχου κ. Γκ. Πετμεζά, της Γεν. Επιθεωρητριάς Δίδος 'Ελ. Σπυροπούλου, των Μελών του Δ.Σ. και πλήθους κόσμου, έγινε η απονομή των πτυχίων σε 90 έθελοντριες 'Αδελφές του Ε.Ε.Σ. και τιμητικών μεταλλίων στις ιατρούς που δίδαξαν έθελοντικά (κ.κ. 'Ιω. Κουκουράκη, 'Ιω. Μπαλτζάκη, 'Αμ. 'Αστακινάκη), ως και στην Διδάσκουσα 'Αδελφή Δίδα Μ. Δημουλά. Επίσης «προήχθησαν» ο 'Εθελόντριες 'Αδελφές Κυρίες Αικ. Τζανάκη (ή πανταχού παρούσα) και Μαργ. Χαρέτη.

Υπενθυμίζουμε ακόμη ο 'Εθελόντρια 'Αδελφή κ. Στέλλα Παπαηλιού, που διέσωσε από βέβαιο πνιγμό 'Ολλανδό τουρίστα τιμήθηκε στις 21.3.1985 στην Αθήνα με το μετάλλιο εξαίρετων πράξεων του Ε.Ε.Σ.

ΤΑ «ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΚΙΑ» ΜΑΣ ΣΕ «ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΕΣ»

Οι 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές του Γυμνασίου Ψυχικού πρόσφεραν 19.000 δραχμές υπέρ του 'Αντικαρκινικού 'Αγώνος.

Τό 57ο Δημοτικό Σχολείο, πρόσφερε 40 κιλά καραμέλες για να αποσταλούν στους μαθητές του ι υιοθετημένου από τον 'Ελληνικό 'Ερυθρό Σταυρό Δημοτικό Σχολείο της Κανάγκας του Ζαΐρ.

Οι 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές του 'Ιδιωτικού Δημοτικού Σχολείου Μ. Πανταζοπούλου πρόσφεραν 7.500 δραχμές από βραβεία, που τους απονεμήθηκαν για τό ι υιοθετημένο από τον 'Ελληνικό 'Ερυθρό Σταυρό Δημοτικό Σχολείο της Κανάγκας του Ζαΐρ.

Οι 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές της Ε' τάξεως του 'Ιδιωτικού Δημοτικού Σχολείου Β. Σταυράκη κατάθεσαν 77.000 δραχμές στον ειδικό Λογμό UNICEF για τα παιδιά της Αιθιοπίας.

Οι 'Ερυθροσταυρίτες μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Λευκών Πάρου διέθεσαν 7.000 δραχμές για αγορά τροφίμων και δώρων σε πολύτεχνη οικογένεια στην Αλκή Πάρου και 4.000 δραχμές σε άπορη και άρρωστη οικογένεια των Λευκών Πάρου.

Φίλοι μας 'Ερυθροσταυρίτες, εύγε σας!

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΑΣ ΠΑΤΡΩΝ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

- Τίμησε την «Παγκόσμια 'Ημέρα των 'Ηλικιωμένων» (Φωτ. 27).

- Ανάλαβε με απόφαση του Υφυπουργού κ. Γιάννη Φλώρου την πρακτική άσκηση σπουδαστών των Τμημάτων Νοσηλευτικής των ΤΕΙ στο Σταθμό του τών Α' Βοηθειών.

- Στόν μεγάλο αριθμό 4.317 εφθασαν τα περιστατικά που εξυπηρετήθηκαν από τόν Σταθμό του τών Α' Βοηθειών, που λειτουργεί επί 24ώρου βάσεως.

- Φροντίζει με τούς έθελοντές Σαμαρείτες του για την προστασία του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα τό καλοκαίρι για την καθαριότητα των άκτών.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

'Η Υπηρεσία Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ. άρχισε τόν 'Ιούνιο μαθήματα ενημέρωσης για 'Εθελοντές Κοινωνικής Προνοίας και ειδικότερα για τό «Πρόγραμμα τών Φιλικών κατ' οίκον 'Επισκέψεων» σε μοναχικά άτομα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΦΑΡΜΑΚΙΚΗ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑ

Για την σύγχρονη αυτή μανία νεαρών ατόμων μίλησε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδής, μετά από πρόσκληση του 'Ομίλου Ροταράντ Αθηνών - Βορρά, σε ειδική συνεστιάση τών μελών του, στο ξενοδοχείο Σαίν Τζωρτζ Λυκαμπετών, στις 14.6.1985.

Ο 'Ομιλος, διά του Προέδρου του κ. Α. Μάη, πρόσφερε στον κ. Καθηγητή, υπό τη ιδιότητά του και ως Προέδρου της «'Επιτροπής του Ε.Ε.Σ. για την καταπολέμηση της τοξικομανίας - 'Η Κοινότητά μας», τό ποσό τών 50.000 δραχμών, για να διατεθεί για τούς σωστικούς, για τούς νέους σκοπούς της, στη μνήμη της μητέρας του μέλους του 'Ομίλου Βασίλη Αυζώτη, αείμνηστης Τριανταφυλλίας Ν. Αυζώτη.

ΝΟΜΙΜΗ Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΕ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Νόμιμο κρίθηκε από τό Συμβούλιο της 'Επικρατείας (Ε' Τμήμα) σχέδιο Διατάγματος για την μετατροπή τών Νοσοκομείων του Ε.Ε.Σ. σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Τό Συμβούλιο της 'Επικρατείας, έπεξεργαζόμενο, συγκεκριμένα, τό σχέδιο Διατάγματος έκρινε ότι τό Κ. Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ε.Σ., που διορίστηκε με απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών, ήταν αρμόδιο να κρίνει ότι η μετατροπή τών Νοσοκομείων του Ε.Ε.Σ. σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου αποτελούσαν επείγουσα υπόθεση της δικαιοδοσίας του Κ.Δ.Σ. του Ε.Ε.Σ. λόγω της «οξείας οικονομικής χρεωκοπίας τών Νοσοκομείων, της αναγκαστικής εκποίησης τών περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ε.Σ. και της επίταξων τών Νοσοκομείων του».

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΜΗΡΩΝ

Μετά από επίκληση βοήθειας της Κας 'Ολγας Κούρκουλου-Copwell, κατοίκου Κερκίρας, σχετικά με την συνδρομή του Ε.Ε.Σ. για την απελευθέρωση του άνδρός της - 'Αμερικανού υπηκόου - έμβριτου του αεροπλάνου της TWA, που ο ι αεροπειρατές οδήγησαν στο Beyrouth, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. 'Ορέστης Λουριδής, έκαμε έκκληση συμπαράστασης στον Πρόεδρο του Διεθνούς Κομιάτου

του 'Ερυθρού Σταυρού κ. Alexandre Hay στις 18.6.1985, που, τελικά, με διαπραγματεύσεις, επέτυχε την έπιβολή του ανθρωπιστικού σκοπού του.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Για τόν σκοπό αυτό, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κάλεσε σε ειδική συνεδρία στο γραφείο του, στις 19.6.1985, τόν Ταμία κ. 'Ιω. 'Αγαπάκη, τόν υπεύθυνο συντάξεως κ. Ζ. Βιρβίλλη, τόν Διευθυντή της 'Υπηρεσίας Προμηθειών κ. Εύ. 'Αναγνωστάκη, τόν εκδόττή κ. Γ. Πεχλιβανίδη, τόν ειδικό Σύμβουλό του, τ. Διευθυντή Νεότητος, κ. Ξ. Πανταζίδη και τόν καλλιτέχνη κ. Μ. Νικολινάκο.

Μετά μακρά συζήτηση αποφασίστηκε η βελτίωση της ποιότητας του χαρτιού, της καλλιτεχνικής εμφάνισης, της εκτυπώσεως του κειμένου και τών φωτογραφικών απεικονίσεων, η εφαρμογή διχρωμίας και η έπαύση της κυκλοφορίας του περιοδικού μας.

'Ιδιαίτερα φροντίς πάρθηκε για την έγκαιρη εκτύπωση και διανομή του Περιοδικού, ως και για την εφαρμογή τών πιδ πρόσφορων τρόπων ευύτερης διαθέσεώς του σε αναγνωστικό κοινό.

Ο υπεύθυνος συντάξεως κ. Βιρβίλλης παρεκλήθη από τόν κ. Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. να διαβιβάσει προς τόν κ. Πρόεδρο του Κ.Δ.Σ. Νεότητος την απόφαση του Κ.Δ.Σ. του Ε.Ε.Σ. για την διάθεση ανάλογου χώρου του τεύχους 'Οκτωβρίου 1985 για τη δημοσίευση ειδικών εργασιών σχετικά με την λαοσωτηρία απόφαση του προπαγανδίσσεως της μεταθανάτιας δωρεάς σώματος.

ΤΟ «ΛΟΥΡΙΔΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΜΝΗΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ» ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. και του Λουριδείου 'Ιδρύματος, που αποτελεί μία πατριωτική, κοινωφελή και πολιτιστική κιβωτό της χιλιόχρονης πνευματικής και πολιτισμικής λάμψεως του Βυζαντίου, απηύθυνε προς την παγκόσμια συνείδηση έντονη διαμαρτυρία και έξεφρασε την ζωηρή αγανάκτηση τών Μελών της Διοικήσεώς του, για την επιχειρηθείσα άνιερση και βδελυρή πράξη ιεροσυλίας της κατεδαφίσεως του ιστορικού 'Ελληνορθόδοξου Ναού του 'Αγίου Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως, κατά δεινή και κατάφωρη παραβίαση τών όρων της Συνθήκης της Λωζάνης του 1923 και τών διεθνώς καθιερωμένων 'Αρχών του σεβασμού της ιερότητας τών χώρων θρησκευτικής λατρείας τών επισήμων Θρησκειών και Δογμάτων.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΕ ΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΑΔΕΛΦΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ε.Ε.Σ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ

37 νέες 'Εθελόντριες 'Αδελφές του Τμήματός μας αυτού πήραν τά διπλώματά τους από τά χέρια του Αντιπροέδρου του Ε.Ε.Σ. κ. Α. Μαρτίνη, του Προέδρου του εκεί Τμήματος Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Μπονώτη και του Νομάρχου Τρικάλων, στις 19.6.1985 (Φωτ. 28), που απηύθυναν χαιρετισμό και παραινέσεις.

Διακρίσεις δόθηκαν στους γιατρούς που δίδαξαν έθελοντικά κ.κ. 'Ιω. Παντελιδάκη, Γ. Καρασιώτο και 'Αν. Παπαλά, ως και στην 'Επιθεωρητή 'Εθελοντριών 'Αδελφών του Ε.Ε.Σ., που τιμήθηκε με τό χρυσό μετάλλιο Αθηνάς Μεσολωρά.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ε.Ε.Σ. ΘΕΣ/ΚΗΣ

Την συντήρηση τών τοιχογραφιών του διατηρητέου κτιρίου του Ε.Ε.Σ., (πρώην ΝΑΤΟ), στην οδό Β. 'Ολγας 105 της Θεσσαλονίκης, αποφάσισε να βοηθήσει τό Δημοτικό Συμβούλιο της πόλεως, με την συνδρομή του Υπουργείου Πολιτισμού και 'Επιστημών, που, για τόν σκοπό αυτό, έπιχορήγησε τόν Δήμο με 9 εκατομμύρια δραχμές.

Εν τώ μεταξύ, συγκροτήθηκε σε Σώμα τό νέο Δ.Σ. του Συλλόγου 'Υπαλλήλων του Ε.Ε.Σ. Θεσ/κης, ως έξης: Πρόεδρος 'Ιω. Κυριακόπουλος, ως προσφύρον, αυτό που αποκαλούμε «άνθρωπινη ζεστασία», την «παρέα» για ένα περίπατο, τό ενδιαφέρον για την έπιλυση μίας χρόνιας η έπείγουσας ύποθεσης, τη παρηγοριά σε μία περίοδο θλίψης και στενοχωρίας, την φιλική παρουσία, με μία λέξη.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΤΟ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Θέματα που άφορούν την έδραίωση της ειρήνης, την προστασία του περιβάλλοντος, την ερυθροσταυρική νεότητα και την δραστηριότητα του 'Ερυθροσταυρικού Κινήματος, εισηγήθηκε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδής στο διαβαλκανικό ερυθροσταυρικό συνέδριο που συγκλήθηκε στην 'Ορχίδα της Γιουγκοσλαβίας από 24-29 'Ιουνίου 1985.

Στό ίδιο συνέδριο ο Γεν. Γραμματέας του Ε.Ε.Σ. Ναύαρχος κ. Γ. Πετμεζάς εισηγήθηκε τό θέμα της συνεργασίας τών 'Ερυθρού Σταυρού σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης από φυσικές καταστροφές.

Επίσης, έξ όνόματος τών Βαλκανικών 'Ερυθρών Σταυρών Βουλγαρίας, 'Ελλάδος, Γιουγκοσλαυίας και Ρουμανίας, ως και της 'Ερυθράς 'Ημισελήνου της Τουρκίας, και μετά από προτροπή και έξουσιοδότησή τους, μίλησε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής Λουριδής, τόσο κατά την έπίσημη έναρξη τών εργασιών, όσο και κατά την καταληκτική συνεδρία της Συνδιάσκεψης, κατά την όποια συνόψισε τό ουσιώδες τών θεμάτων στην πρώτη - την έναρκτηρία - προσφώνησή του και άναλύσε τά συμπεράσματα, απ' αυτά που είπώθηκαν, απ' αυτά που συζητήθηκαν και όσα απ' αυτά αποφασίστηκαν στην τελευταία συνεδρία, κατά την όποια δέχθηκε τό συγχαρητήρια και τών παραβρεθέντων Προέδρου της Μόνιμης 'Επιτροπής του Διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού, Δρα 'Αχιμέτ 'Αμπού Μπουρα - 'Ιορδανού, του Προέδρου της Διεθνούς 'Ομοσπονδίας τών 136 'Εθνικών Συλλόγων 'Ερυθρού Σταυρού και 'Ερυθράς 'Ημισελήνου κ. 'Ενρίκε ντά λά Μάτα - 'Ισπανού, ως και τών εκπροσώπων του Διεθνούς Κομιάτου του 'Ερυθρού Σταυρού.

ΕΥΡΩΠΑ-Ι-ΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ο Πρόεδρος μας Καθηγητής κ. Λουρι-

δης, προσκλήθηκε και παρακολούθησε τίς εργασίες και εκδηλώσεις του Συνεδρίου τούτου, που είχε σαν κύριο θέμα: «'Ο άνθρωπος στόν αιώνα της Τεχνολογίας» και πραγματοποιήθηκε από 24-28 'Ιουνίου 1985 στο Ζάππειο Μέγαρο, οργανωμένο απ' την 'Επιτροπή του 'Ευρωπαϊκού Συνεδρίου υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και 'Επιστημών.

Ο Ε.Ε.Σ. ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΑΤΟΜΩΝ

Όπως ξέρουμε, η μοναχία δέν κάνει θύματα μόνο μεταξύ τών ανθρώπων της τρίτης και τέταρτης ηλικίας. 'Υπάρχουν γύρω μας και μοναχικοί νέοι, που για διάφορους λόγους στερούνται διαπροσωπικών σχέσεων. Αυτά τά άτομα θέλει να βοηθήσει ο Ε.Ε.Σ. με τίς 'Εθελόντριες Κοινωνικής Προνοίας και με τίς Κοινωνικούς Λειτουργούς του, που θά μπορούν να συντροφεύουν τά μοναχικά άτομα, να τά συμπαράστέκονται σε στοιχειώδεις φροντίδες και, γενικότερα, να προσφέρουν, αυτό που αποκαλούμε «άνθρωπινη ζεστασία», την «παρέα» για ένα περίπατο, τό ενδιαφέρον για την έπιλυση μίας χρόνιας η έπείγουσας ύποθεσης, τη παρηγοριά σε μία περίοδο θλίψης και στενοχωρίας, την φιλική παρουσία, με μία λέξη.

Μαθήματα για 'Εθελοντές «φιλικών στο σπίτι έπισκέψεων» διοργανώνει η 'Υπηρεσία Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ.

Αλλά και στα επαρχιακά τμήματά μας, π.χ. Πάτρα, Θεσσαλονίκη, πλούσια είναι στο σημείο αυτό η κοινωνικοπρονοιακή δραστηριότητα, του Ε.Ε.Σ. για την «ανοιχτή προστασία 'Ηλικιωμένων», για τά ψυχαγωγικά προγράμμάτά τους και την «ανακοινωνικοποίησή» τους, με μία λέξη. Σ' όλους και σ' όλες, ένα μεγάλο εύγε, για την έμπρακτη αυτή εκδήλωση της ανθρωπιάς τους.

ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΤΟ ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ ΑΠ' ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Φάρμακα αξίας 3 εκατομμυρίων δραχμών έστειλε ο Ε.Ε.Σ. για τούς πλημυροπαθείς του Μπαγκλαντές.

Ο Πρόεδρος μας, ευθύς ως έπληροφορήθη την έκταση τών καταστροφών και τό πολυσύχθη του λαού που δοκιμάστηκε δεινά απ' τίς πλημμύρες, έδωσε εντολή στις αρμόδιες 'Υπηρεσίες του Ε.Ε.Σ. να αποστείλουν τό φαρμακευτικό υλικό, μέσω του Υπουργείου 'Εξωτερικών για να μην υπάρξει καθυστέρηση και έιδοποιήσε σχετικά τόν Πρόεδρο του 'Ερυθρού Σταυρού Μπαγκλαντές ως και τόν Γεν. Γραμματέα της Διεθνούς 'Ομοσπονδίας του 'Ερυθρού Σταυρού στη Γενεύη.

Ο Ε.Ε.Σ. ΜΕΤΕΧΕΙ ΕΝΕΡΓΑ ΣΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο έντεταλμένος απ' τόν Πρόεδρό μας 'Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Ν. Μποχλόγυρος για τό έποπτεία της 'Ερυθροσταυρικής Νεότητος, αποφάσισε την δημιουργία όρχηστρας από έθελοντές νέους του Ε.Ε.Σ., στα πλαίσια του εορτασμού του 1985, σάν Διεθνούς 'Ετους Νεότητος και με τη ευκαιρία της ανακηρύξεως της Αθήνας σάν Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Συμμετοχή: Δίς Αικ. Καλλιεράκη, τηλ. 88.32.351.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Μόνο τόν μήνα Μάιο 1985, ο Σταθμός μας αυτός, εξυπηρετήσε 9.155 άρρώστους (τραύματα - κατάγματα 2.292, παθολογικά νοσήματα 4.302, δηλητηριάσεις, εγκαύματα κλπ. 2.561).

Εξ άλλου στη Θεσσαλονίκη (στην Περσία) και στην Πάτρα λειτουργεί παράκτιος Σταθμός Α' Βοηθειών.

'Η ύπηρεσία 'Αναζητήσεων του Ε.Ε.Σ. έκλεισε με θετικό αποτέλεσμα τόν 'Ιούνιο 200 ύποθέσεις, που άφορούσαν 289 άγνωστά πρόσωπα και μέσω άλλων γραφείων και του Ραδιοφώνου πήρε 193 άτομα και τά απέδωσε στους δικούς τους. Ταυτόχρονα φωτοτυπήθηκαν, διεκπεραιώθηκαν και άρχειοθετήθηκαν 1.200 έγγραφα.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΠΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Ο γνωστός Ένθερμος 'Ερυθροσταυρικής κ. 'Ανδρέας Ποταμιάνος, θέλοντας να δείξει, για μία ακόμη φορά, την βαθειά του εκτίμηση στο 'Ερυθροσταυρικό έργο του Κ.Δ.Σ., πρόσφερε μία ευκαιρία στα μέλη και στους φίλους τους να συναντηθούν και να περάσουν λίγες ώρες ανάπαυλας μέσα σ' ένα κρουαζιερόπλοίο του ('Απόλλων), που, στις 6.7.1985, ξεκίνησε τό βράδυ απ' τό Φλοίσβο Π. Φαλήρου και έπέστρεψε τά μεσάνυχτα, έκτελώντας ένα θαυμάσιο βραδυνό περίπατο στο Σαρωνικό.

Θερμότατες ευχαριστίες στην ευεργέτηδα του Ε.Ε.Σ., Οικογένεια Ποταμιάνου, στον λαμπρό κονφερανσιέ 'Ερυθροσταυρική κ. Κ. Βενετσάνο και στην όρχηστρα του, που έθελοντικά κι αυτοί διασκέδασαν τούς καλεσμένους.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Στην προσπάθειά του να ένεργοποιήσει τίς δραστηριότητες 'Επαρχιακών Τμημάτων, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδής, αναχώρησε, κατά τούς μήνες 'Ιούλιο και Αύγουστο, σε περιοδεία έπιθεωρήσεως 'Επαρχιακών Τμημάτων του Ε.Ε.Σ. και άμεση συνεργασία μετά τών Διοικητικών τών Συμβουλίων.

'Ετσι, στις 10 'Ιουλίου 1985, πήγε πρώτα στα Χανιά, προκειμένου να παραστεί σε Παγκρήτια Αιμοδοσία, που οργανώθηκε εκεί, και όπου συνεχίστηκε ως τίς 14 'Ιουλίου στο Ρέθυμνο, στο 'Ηράκλειο και στόν 'Αγιο Νικόλαο Κρήτης, με τη πρωτοβουλία του εκεί Τραπεζών, και την έμεση διοργάνωση της Παντραπεζτικής Συντονιστικής 'Επιτροπής.

Στά Χανιά, ύποδεχθηκαν τόν κ. Πρόεδρο με την συνοδεία του η Κα Χ. Μανωλική και ο κ. 'Οδ. Καλλιγιάννης, Πρόεδρος και Γεν. Γραμματέας αντίστοιχως, ως και ο Σύμβουλος του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Χανίων κ. Β. Χαρωνίτης.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. συνδεδεμένος και από τά μέλη της αποστολής του, Προσταμένη Κοινωνικής 'Υπηρεσίας Καν Φραζάδου 'Υπεύθυνον Πρωτοκόλλου και Τμητικών Διακρίσεων Καν Γιαννακοπούλου, έπισκέφθηκε τό κατάστημα της 'Εθνικής Τραπεζής Χανίων και παρηκολούθησε την διενέργεια τίς έθελοντικής αιμοδοσίας, επιδίδοντας στους έθελοντές αιμοδότες και ειδικά σήματα τιμής σε σχήμα σταγόνας αίματος (Φωτ. 29, 30).

15

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ
ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ*

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ
1985	ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΥΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΩΣΤΗΡΟΓΛΟΥ	ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1985	ΜΑΡΙΑ ΣΤ. ΚΑΛΑΘΑ (συμπληρωματική δωρεά)	ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1985	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	ΛΕΣΧΗ ΛΑΪΟΝΕΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΛΕΣΧΗ ΛΑΪΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΛΕΣΧΗ ΛΕΟ ΑΘΗΝΩΝ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΠΑΡΙΣΗΣ ΚΑΣΤΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΝΩΛΕΑ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΤΣΙΩΡΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	Α.Ε. ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΗΛΠΑΠ Α.Ε.	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΤΑΚΗΣ ΗΛΙΑΔΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΩΣΤΑΛΑ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΜΑΡΟΥΔΙΤΣΑ ΔΕΤΣΗ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	Α. ΜΑΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΛΕΣΧΗΣ ROTARY ΑΘΗΝΩΝ-BORRA	ΔΩΡΗΤΗΣ

*Κατόπιν εντολής του Προέδρου του Ε.Ε.Σ. Καθηγητού κ. 'Ορ. Λουριδίη, τα σχετικά στοιχεία έμελέτησε και συνέλεξε η κυρία Αίγλη 'Αναλογίδου από τα «Πρακτικά», από την Διεύθυνση Δικαστικού και την 'Υπηρεσίαν 'Ακινήτων, ως και από την Διεύθυνση Οικονομικών 'Υπηρεσιών ('Υπηρεσία Κινήσεων Κεφαλαίων Ε.Ε.Σ.).

Η άναγραφή των στοιχείων θα συνεχίζεται κάθε μήνα, κάτω από τον ίδιο υπότιτλο. Η τιμητική διάκριση καθορίζεται κάθε φορά ανάλογα με τό ύψος της προσφοράς. (Μέρος ΙΕ').

Τα φάρμακα παρεχώρησε για τον σκοπό αυτό η 'Εθνική Φαρμακοβιομηχανία στον Ε.Ε.Σ.

Ο Ε.Ε.Σ. ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ
ΣΤΗ ΔΩΡΕΑ ΣΩΜΑΤΟΣ

Μιά ώραία λαοσωτήρια έκστρατεία άρχισε ο Ε.Ε.Σ. για την έξέυρεση δωρητών σώματος. Σε εγκύκλιό μας προς τους 'Ερυθροσταυρίτες μας γράφουμε, μεταξύ άλλων, και τ' ακόλουθα: «... Τά μέλη του Ε.Ε.Σ., τά όποία μπορούν να γίνουν δωρητές σώματος, δέν θά άρνηθουν την ύψιστη αυτή ανθρωπιστική προσφορά, πού τά κάνει χρήσιμα για τους συνανθρώπους τους και μετά τό τέλος της ζωής τους. Η δωρεά όργάνων του σώματος δέν είναι μόνο πράξη αγάπης και άλληλεγγύης για τον πλησίον, αλλά και μορφή άθανασίας για τον ευγενικό δωρητή, άφου τά όργανα του σώματός του θά συνεχίσουν να ζουν στο σώμα άλλων συνανθρώπων του και μετά τον δικό του θάνατο...». Μαζί με την εγκύκλιο, ο Ε.Ε.Σ. έστειλε και ειδικό έρωτηματολόγιο προς συμπλήρωση για όσους έπιθυμούν να γίνουν δωρητές σώματος μέσω του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΛΩΖΑΝΝΗ
ΓΙΑ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΩΡΕΩΝ

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδίης, συνοδευόμενος από τον

Νομικό Σύμβουλο Δρα κ. Σηλεμένο, άναχώρησαν στις 26.7.1985 στην Λωζάννη, όπου, μαζί με τον έπ. 'Αντιπρόεδρο και Σύμβουλο του Κ.Δ.Σ. του Ε.Ε.Σ. κ. Στ. Παυτελίδη, θά εισπράξουν δύο μεγάλες δωρεές πού έκαμαν στην 'Οργάνωσή μας δύο όμογενείς της 'Ελλάδας.

Ο Πρόεδρος μας, πήγε μετά στη Γενεύη για να κάμει εκεί, με τον Πρόεδρο του Γεν. Γραμματέα της LIGUE προκαταρκτικές συνομιλίες σχετικά με τό πρόγραμμα της Γενικής Συνελεύσεως των 'Ερυθρών Σταυρών και 'Ερυθρών 'Ημισελήνων του κόσμου πού θά πραγματοποιηθεί στην πόλη αυτή από 20-24 'Οκτεμβρίου 1985.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΕΙΟΥ
ΕΞΟΧΗΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Σοφή σκέψη είχε και έπιτυχημένη έκλογη έκαμε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. ζητώντας άπ' τό Κ.Δ.Σ. την άνανέωση της 'Εφορείας της Παλείου 'Εξοχής 'Αδελφών, υπό την Προεδρεία της Κυρίας Δανάης Πάσσα.

Με την βοήθεια του Ε.Ε.Σ. και με την ζωντάνια της δημιουργικής φαντασίας της ή νέα Πρόεδρος κυρία Πάσσα, βοηθούμενη κι από έκλεκτό Συμβούλιο, κατώρθωσε μέσα σ' ένα μήνα ένα μικρό θαύμα! Ξάνανωσε τό Μέγαρο και την επίπλωση της Παλείου 'Εξοχής 'Αδελφών του Ε.Ε.Σ. πού κυριολεκτικά έχει σήμερα αποκτήσει την όψη μικρού παλατιού. (Φωτ. 32, 33, 34, 35).

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ ΜΑΣ
ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

Ομάδα 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτών άνεχώρησε για τό Μάλμο της Σουηδίας, για να συμμετάσχει, στην 'Αντιπροσωπεία του Ε.Ε.Σ. Νέοτητας στην Διεθνή Κατασκήνωση, πού όργανώθηκε εκεί από τον Σουηδικό 'Ερυθρό Σταυρό από 6-16 Αύγουστου 1985.

Ο Σουηδικός 'Ερυθρός Σταυρός με έγγραφό του εύχαρίστησε τον κ. Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. για την άποστολή και τον συγχαίρηκε για την έπιτυχημένη έπιλογή των Μελών της 'Ελληνικής 'Ερυθροσταυρικής 'Αντιπροσωπείας των Νέων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΓΙΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ
ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ο Καθηγητής κ. Λουριδίης, Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., εκπροσώπησε την 'Οργάνωσή μας στις 15 Αύγουστου 1985 στη Δοξολογία πού τελέσθηκε στον Μητροπολιτικό 'Ιερό Ναό 'Αθηνών, στην κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο του 'Αγνώστου Στρατιώτη και στη δεξίωση του κ. 'Αρχηγού Γενικού 'Επιτελείου 'Εθνικής 'Αμύνης, στις έγκαταστάσεις του Στρατού στον 'Αγιο 'Ανδρέα.

ΠΑΝΔΗΜΗ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΡΕΣΟ
ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ
ΤΑ
«ΘΕΟΦΡΑΣΤΕΙΑ»

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., καθηγητής κ. 'Ορέστης Λουριδίης άναχώρησε στις 8.8.85 για την 'Ερεσό Μυτιλήνης έπικεφαλής κλιμακίου, του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας και της Κοινωνικής 'Υπηρεσίας, προκειμένου να παραστεί και να μιλήσει σε πάνδημη έθελοντική αίμοδοσία των δημοτών, πού όργάνωσε ο Δήμαρχος κ. Γ. Καρακούσης, ο Πρόεδρος του Συλλόγου 'Ερεσιών «Ο Θεόφραστος» κ. Τ. Καρακούσης και ή Προϊσταμένη της Κοινωνικής 'Υπηρεσίας του Δρακοπουλείου Κα Μ. Φρεζάδου.

Με την εύκαιρία αυτή ο καθηγητής κ. Λουριδίης μιλήσε για τά ύψηλά σκοπούμενα του Ε.Ε.Σ. για την ζωοδότρα έθελοντική αίμοδοσία.

Στή συνέχεια, ο Δήμαρχος 'Ερεσού Λέσβου κ. Γ. Καρακούσης, με την ύπ' αριθμ. 48/1985 όμόφωνης άπόφασης του 11μελούς Δημοτικού του Συμβουλίου, άνακήρυξε τον Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. Καθηγητή κ. 'Ορέστη Λουριδίη έπίτιμο Δήμοτη 'Ερεσού «σε άναγνώριση του μεγάλου έργου πού προσφέρει στη χώρα μας, στον 'Ερυθρό Σταυρό και στην έθελοντική αίμοδοσία». Η τελετή άπονομής του τίτλου, του διπλώματος και της τιμητικής πλακέτας του Δήμου έγινε κατά την ειδική πάνδημη ύπαιθρια γιορταστική εκδήλωση για τά «Θεοφράστεια».

Μετά την άνακήρυξη του σάν έπίτιμου Δήμοτη, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. άπένειμε τό 'Αργυρό Μετάλλιο του Ε.Ε.Σ. στον Δήμαρχο 'Ερεσού και τό Χρυσό στον Πρόεδρο του «Συλλόγου των άπανταχού 'Ερεσιών ο Θεόφραστος» κ. Τ. Καρακούση, για την λαμπρή έπιτυχία της πάνδημης έθελοντικής αίμοδοσίας των κατοίκων 'Ερεσού και της γιορταστικής εκδήλώσεως των «Θεοφράστειων», κατά την όποια πολύ «προσφυσώ» τιμήθηκαν παλαιοί διδάσκαλοι της πόλεως.

ACTIVITES DE LA CROIX-ROUGE HELLENIQUE

REMERCIEMENTS ET DECLARATIONS DU PROFESSEUR ORESTE LOURIDIS,
CONSEILLER MANDATAIRE ET ASSISTANT SPECIAL
A LA PRESIDENCE DE LA LIGUE (21 OCTOBRE 1985)

Je tiens à remercier de tout mon coeur Monsieur le Président de la Ligue Enrique de la Mata, ainsi que tous les Membres des Délégations de notre grande famille de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge à cette IVe session de notre Assemblée Générale, de la haute distinction dont ils ont bien voulu m'honorer, comme Conseiller mandataire et Assistant Spécial du Président de la Ligue.

C'est avec une joie inexprimable que les Membres de la Croix-Rouge Hellénique, épris de profond humanisme ancestral, accepteront la manifestation honorifique de votre estime extrême comme un apanage pour leur vie pleine de dur labeur et d'offres incessants humanitaires pendant déjà 108 années au service de la plus noble idée du 19ème siècle.

Je me sens donc bien redevable à votre Amphictyonie humanitaire et humanisatrice, qui a su honorer de cette manière la Croix-Rouge Hellénique, pour la première fois dans sa vie plus que séculaire, et c'est ainsi que cette dernière se sentira soutenue par votre estime dans son labeur et dans sa lutte, pour préserver et garder son prestige et son indépendance pendant ces quatre dernières années de sa vie.

Le souvenir du passé éclaire et guide le présent. Or, le passé de notre Mouvement International est rempli de faits grandioses.

Ainsi, une histoire si riche donne à notre Mouvement International le droit de vivre et de créer.

Mais, le futur, ce n'est pas demain. Ce demain a déjà commencé et est en marche, en course galopante. Aujourd'hui tout change très vite autour de nous.

Donation de sang à Eressos et de distinctions honorifiques au cours des "Theofrastia"

Le Président de la Croix-Rouge Hellénique Professeur Orestis Louridis s'est rendu le 8.8.85 à Eressos, Mytilini entête d'un groupe du Centre "Dracopouleion", de Trasfusion Sanguine et du Service Social, dans le but d'assister et d'adresser un discours à l'occasion de la donation de sang volontaire des habitants de la ville, organisée par le Maire, M.P. Karakoussis, le Président de l'Association des habitants d'Eressos "Theofrastos", M.T. Karakoussis et le chef du Service Social de Centre

Ainsi donc, une de mes préoccupations les plus pressantes parmi le décalogue de mes objectifs et perspectives de mon nouveau mandat honorifique sera d'apporter mon assistance à M. le Président de la Ligue des Sociétés Nationales de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge pour évoluer, innover, créer, projeter dans la proche avenir, pour galvaniser les énergies, pour ouvrir tout le formidable potentiel d'idées que représentent la prus noble idéologie du 19ème siècle, l'idéologie de notre Mouvement International, pour aiguillonner l'intelligence et le bénévolat de son capital humain et pour poursuivre la modernisation et la démocratisation de notre Mouvement International.

Ainsi, c'est dans ce sens que j'accepte volontiers, avec fierté et reconnaissance, l'honneur que, Monsieur le Président de la Ligue et vous, mes amis les Membres de cette IVème session de notre Assemblée Générale, vous avez bien voulu me faire.

Je vous prie d'être sûrs que je ferai tout mon possible pour être digne d'une faveur tellement précieuse.

Je réponds donc à la décision que vous avez prise unanimement, décision si inestimable pour moi, par un mot fervent où je concentre tout mon coeur, par un mot riche en contenu sentimental, par un seul mot: Merci.

Genève, le 21 Octobre 1985

Orestis Louridis

"Dracopouleion" Mme M. Frezadou.

A cette occasion Le Professeur Louridis a adressé un discours pour les hauts objectifs de la Croix-Rouge Hellénique et la transfusion de sang volontaire en tant que donatrice de vie.

Par la suite, le Maire d'Eressos M. G. Karakoussis conformément à la décision No 48/1985, prise à l'unanimité par les onze membres du Conseil Municipal, a proclamé le Président de la Croix-Rouge Hellénique, Monsieur Orestis Louridis, citoyen honoraire de la ville d'Eressos en reconnaissance de la Grande Oeuvre qu'il offre tant à notre pays, qu'à la

Croix-Rouge et la Donation Volontaire de Sang.

La cérémonie de l'attribution du titre, du diplôme et de la plaquette honorifique de la Municipalité a eu lieu au cours d'une manifestation spéciale, en plein air, de tous les habitants pour les "Theofrastia".

Après sa proclamation en tant que citoyen honoraire, le Président de la Croix-Rouge Hellénique a décerné au Maire d'Eressos, la Médaille d'argent de la CRH et au Président de l'Association de tous les habitants

Eressos "Theofrastia" la Médaille d'Or pour le brillant succès de l'organisation de la Donation Volontaire de Sang des habitants d'Eressos et pour la manifestation des "Theofrastia" au cours de laquelle ont été très convenablement honorés d'anciens instituteurs de la ville.

La Croix-Rouge Hellénique aide les personnes solitaires

Comme il est connu, les victimes de la solitude ne se trouvent pas seulement parmi les personnes du troisième et quatrième âge. Tout autour de nous il y a assez des jeunes personnes solitaires qui pour des raisons différentes se privent des relations interpersonnelles.

La Croix-Rouge Hellénique a l'intention d'aider ces personnes avec ses Volontaires de la Prévoyance Sociale et ses Assistantes Sociales qui pourront tenir compagnie aux personnes solitaires, les assister à des soins primordiaux et en général de leur offrir ce que nous appelons "chaleur humaine", la "compagnie".

pour une promenade, la consolation pendant une période de douleur et de tristesse. Elles peuvent aussi s'intéresser à la solution d'un problème urgent ou qui existe depuis longtemps, leur offrir la présence amicale en un mot.

Le Service de la Prévoyance Sociale de la CRH, organise des cours pour les Volontaires "pour visites amicales à la maison".

De même, dans nos Sections Provinciales p. ex. de Patras, de Salonique, l'activité de la Croix-Rouge Hellénique dans le domaine de la Prévoyance Sociale est très riche pour la "protection ouverte des personnes âgées" pour les programmes de divertissement et enfin pour leur "reintégration" dans la Société.

Félicitations à tous, pour la réelle preuve de leurs sentiments humanitaires.

Réunion Internationale pour les Recherches.

Le Président de la Croix-Rouge Hellénique, Professeur Orestis Louridis s'est rendu à Rome, le 31 mai 1985, ou au Ministère des Affaires Étrangères a représenté le Gouvernement Grec et les 137 Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge à la Réunion Internationale des Représentants des 10 pays Européens, de la Ligue et du CICR pour discuter le sujet du Service International des Recherches. Notre Président a été spécialement invité, cette année aussi, à cette réunion Internationale laquelle a été d'une importance décisive pour l'existence de ce Service International des Recherches.

HELLENIC RED CROSS ACTIVITIES

The Hellenic Red Cross, a pioneer in the education of our Children

The Hellenic Red Cross, the Ano Liossia and Zefyri, Parents and guardians Association, the educational and pupil's communities, supported by the Under Secretary for Athletics and Youth, organised on the 6th and 8th of June 1985, a very successful book exhibition. We must note that the Vice-President of the Hellenic Red Cross, Prof. Nic. Bochlogyros delivered a speech concerning the great importance of similar educational and cultural manifestations during the inauguration of this exhibition.

Informative Courses

In June, the Hellenic Red Cross Social Welfare Service started informative courses for Social Welfare Volunteers and especially for the "program of friendly visits at home" to lonely people.

Speech of our President on drug abuse toxication.

On June 14th, 1985, the President of the Hellenic Red Cross, Professor Orestis Louridis delivered a speech on this actual mania of youngsters, in a special dinner of its members in the Saint George Lycabettus Hotel. Our President was specially invited in this dinner by the Athens-North Rotary Club.

The President of the Club, Mr. A. Mais, offered Professor Louridis who is also President of the Hellenic Red Cross Commission for the fight against toxicomania named "Our Community" the sum of 50.000 drachmas. This sum was offered for the salutary aims of the Commission above, for the Youth, in memory of the late Triantafyllia N. Avzoti, mother of the member of the Club Mr. Vassilis Anzotis.

Concerning the assistance of the H.R.C. in the liberation of hostages

The resident of Corfou Mrs. Olga Kourkoulou-Conwel requested the assistance of the H.R.C. for the liberation of her husband —American subject— passenger on the TWA aircraft, which was directed to Beyrouth by the hi-jackers. The President of the H.R.C. Professor Orestis Louridis appealed for assistance to the President of the International Committee of the Red Cross, Mr. Alexander Hay on the 18th of June and finally fulfilled his humanitarian aim.

The Hellenic point of views in the Red Cross Congress of the Balkan Countries

The President of the H.R.C. Professor Or. Louridis

25 A

25 Δ

25 B

25 г

28

25 в

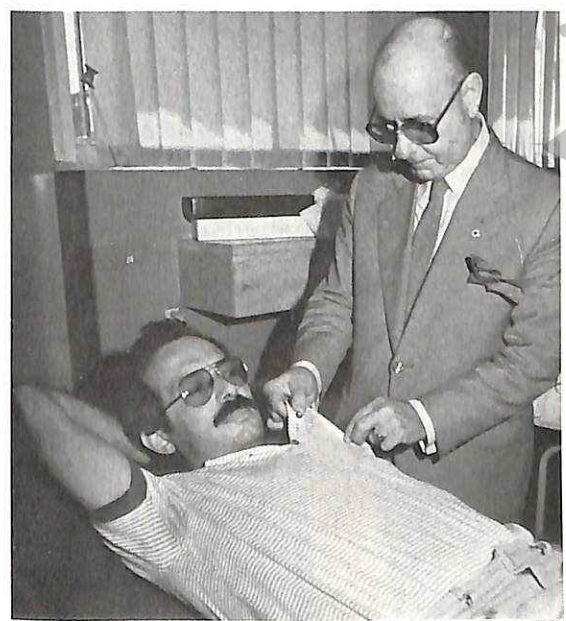
31

33

29

30

27

32

34

35

31A

suggested the establishment of peace, the protection of environment, Red Cross Youth subjects and the activity of the Red Cross Movement during the proceedings of the Red Cross Congress of the Balkan Countries that was held in Ohrid, Yugoslavia, from the 24th to the 29th of July 1985.

During the same Congress, the Secretary General of the H.R.C. Admiral Golfinos Petmezas suggested the Red Cross collaboration in cases of natural disasters.

In the name of the Balkan Red Cross Societies of Bulgaria, Greece, Yugoslavia and Romania, as well as of the Red Crescent of Turkey, and following to their instigation and authorization, the President of the H.R.C. Professor Louridis delivered a speech during the official opening of the proceedings and during the final plenary of the Congress, and summed up the essential points of his first inaugural allocution and analysed the conclusions of all the speeches, discussions and of everything that was decided during the final plenary.

He was offered the congratulations of the President of the Permanent Commission of the International Red Cross Dr. Ahmet AbuBura —Jordan— the President of the League of the 136 Red Cross and Red Crescent Societies Mr Enrique De La Mata —Spaniard— and also of the delegates of the International Committee of the Red Cross who were present.

The President of the League in Athens

The President of the League of the 136 Red Cross and Red Crescent Societies of the World Mr Enrique De La Mata, arrived in Athens by plane, on the 17th of July 1985 in order to meet the President of the H.R.C. Professor Or. Louridis and the Secretary General Admiral Golfinos Petmezas. The purpose of this meeting was the discussion of serious subjects of the Agenda of the General Assembly of the Delegates of Red Cross and Red Crescent Societies who were going to confer for this purpose in October in Geneva.

The H.R.C. helps the victims of the flood of Bangladesh

The H.R.C. send a cable to the President of the Red Crescent of Bangladesh informing him of the assistance of medicines of a value of 1.200.000 drs. at his disposal in order to use them for the suffering victims of the flood of his country (25.7.85).

These medicines were given to the H.R.C. for this purpose by the National Pharmaceutical Industry.

The H.R.C. and the donation of body

The H.R.C. has started a nice salutary campaign for finding "body-donors". In a circular letter addressed to all our Red Cross members, we write also among many others, the following:

"... The Members of the H.R.C., who can become "body-donors", will not refuse this high humanitarian offer, that makes them useful to their fellow-men, after the end of their life. The donation of organs of their body is not only an act of love and solidarity towards the fellow-creature, but also a sort of immortality for the high-minded donor, as his organs will go on "living" in the body of others, even after his own death..." The H.R.C. sent together with this circular letter a special questionnaire to be filled by those who wish to become "body-donors" through the H.R.C.

Our Red Cross Youth in Sweden

A Group of Greek Red Cross young persons went to Malmö in Sweden in order to participate, as the delegation of the Hellenic Junior Red Cross, in the International Camp, that was organised there by the Swedish Red Cross from the 6th to 16th of August 1985.

The Swedish Red Cross sent a letter of thanks to the President of the Hellenic Red Cross for the mission and congratulated him for the successful choice of the young members of the Hellenic Red Cross delegation.

RED CROSS AND RED CRESCENT JUNIORS...

The Hellenic Junior Red Cross wishing to tighten even more the relationship with the Red Cross juniors all over the world, kindly requestes all the National Junior Red Cross Societies to urge their young members who desire to develop friendly relations, and exchange visits to contact the Hellenic Junior Red Cross, Nr. 4, Alkiviadou Street, ATHENS, GREECE.

ATTENTION — REMINDING

We remind you that the international essay competition proclaimed by the Hellenic Junior Red Cross under the title «Young people of today, leaders of the 21st century», expires on 31st of December 1985. We kindly request those who wish to participate, to take under consideration the date above.

ΜΑΡΙΚΑΣ ΒΕΛ. ΦΡΕΡΗ

Πολλά γράφτηκαν γιά τίς θυσίες πού κάνουν οί μανάδες γιά τά παιδιά τους... Λές και δέν είναι υποχρεωμένες, μιά και τά κουβάλησαν στόν κόσμο χωρίς νά τά ρωτήσουν.

Πολλά γράφτηκαν γιά τούς καβγάδες ανάμεσα σέ πεθερές και σέ νυφάδες - από γενέσεως κόσμου ή μάλλον γάμου...

Πολλά ειπώθηκαν γιά διαμάχες οικογενειακές, κληρονομικές, σύμφεροντολογικές, λές και ό κάθε νεκρός παίρνει μαζί του τό βίος πού μέ τόσο πάθος σώρευσε και πού μέ απέλπισα αποχωρίζεται, γιατί δυστυχώς του είναι άχρηστο στόν άλλο κόσμο...

Μόνο γιά έναν άντρα πού γίνηκε πεθερός - ήθελε δέν ήθελε - δέ γράφτηκε τίποτε. Μήτε καλό μήτε κακό. Σάμπως δέν μπορεί νά συμβούν και σ' έναν άντρα τά όσο συμβαίνουν σέ μās τίς γυναίκες;

Ο καμμενούλης ό άντρας, μέ τήν ήρεμη σκέψη του, μέ τά πολύ λιγότερα - έκ φύσεως - νεύρα του, μέ τήν συνεχή αλληλοεξάρτησή του από τή γυναίκα, είτε άδερφή του είναι, είτε μάνα του, είτε γυναίκα του, είτε νύφη του, άκούει πολλά, βλέπει ακόμη πιο πολλά και ύφίσταται τά πάντα, μαζεύει έντός του, κρύβει τά αίσθηματά του γιά νά μήν φαίνεται υποχωρητικός και τέλος, μένοντας στή γεροντική γωνίσα του, προσπαθεί νά πιάνει όσο λιγότερο χώρο γίνεται, λιγότερη παρουσία, εί δυνατόν νά γίνει άόρατος. Νά μήν ένοχλεί, μιά και νιώθει πώς πολλές φορές τό ύποκείμενο του δέν είναι άξιο προσοχής.

Κι όμως οί άντρες αυτοί είναι άξιαγάπητοι, δέν ένοχλούν, ξαναγίνονται σάν μικρά παιδιά πού θέλουν κανάκισμα, έναν καλό λόγο, ένα ένδιαφέρον από τούς δικούς των, ένα συντροφειμα από τούς φίλους των.

Ένα τέτοιο αξιαγάπητο γεροντάκι -τόν κυρ-Κλέαρχο- γνώρισα στήν έρημη κατοχή, όταν στεκόμαστε μέ τίς ώρες στήν ούρά γιά ένα πιάτο φακή ή γιά μιά μεστωμένη λαχανίδα. Πιάναμε τήν κουβέντα -πού πάντα ήτανε γιά τά βασανά μας- και τέλος βρεθήκαμε και γείτονες. Κείνος είχε τό μικρό ύπόγειο μαγαζάκι του λίγο πιο κάτω από τό σπίτι μου και πολεμούσε μέ τή βελόνα του κάτι νά προσφέρει στό σπίτι του γιου του, όπου έμενε, γιατί ήτανε χήρος από χρόνια. Πιάσαμε φιλίες τόσο στενές, πού αν περνούσε μιά μερά νά μήν τόν δώ, νά μήν μιλήσουμε, νόμιζα πώς έκανα κακό σέ κείνον, μά πιο πολύ σέ μένα. Κάθε άπογεματάκι, κατά τίς τρεις μέ τέσσερις, έπαιρνα τό δρομάκι πού έβγαζε στό ύπογειαί του, όπου μέ μεράκι είχε στελειώσει τό μικρό ραφτάδικο. Έπιδιορθώσεις -φυσικά- έκανε μέ πολλή ιστορία. Και είχε πάντα δουλίτσα, γιατί ό κόσμος, από τήν πείνα, όλο και στένευε τά πανταλόνια του, πού από τήν αδυναμία έπαιρναν τήν... κάτω βόλτα. Μέ περίμενε μέ χαρά, πού δέν μπορούσαν νά κρύψουν τά αγαθά του μάτια, πού μέ κοιτούσαν πάνω από τά γυαλιά πού του 'χαν κατέβει πολύ χαμηλά, στή μεγάλη μύτη του.

- Καλώς την... καλώς την...

- Γειά σου, κυρ-Κλέαρχε! Τι χαμπάρια;

- Κι έλεγα πώς δέ θά 'ρθεις... Βραδιάζει τώρα, κόρη μου, γρήγορα... Ύστερα, είναι κι ό νόμος τής Κατοχής. Πρίν τίς έξη, πρέπει νά 'σαι πάλι πίσω στό σπίτι σου...

Τού άφηνα τό δέμα μου πάνω στόν πάγκο και κάθιζα στό σκαμνάκι -χαμηλά- πού άκουμπούσε τά πόδια του μέ τίς πάνινες παντούφλες του, πού είχε σκαρώσει ό ίδιος από ρετάλια κασμηριών - πού στήν καλή εποχή έραβε στό νησί του, στή μεγάλη πελατεία του.

Και οί φιλοκουβέντες μας δέν είχαν τελειωμό.

Είχε μανία νά ξαναγυρίζει στήν εύτυχισμένη του εποχή. Στό νησί του. Στά παιδιά του χρόνια. 'Αδιάφορο πώς μου τά είχε πει πολλές φορές. Έκανα πώς τ' άκουγα γιά πρώτη φορά, γιά νά τόν βλέπω εύχαριστημένο πού βρέθηκε κάποιος νά τόν άκούσει.

- ...Και πού λές, κόρη μου, γεννήθηκα σ' ένα φτωχό κομμάτι μιάς μικρής Πολιτείας, πού από τά πολύ παλιά τά χρόνια γεννά ραφτάδες κι άλλους τόσους... παπάδες.

- Και γιατί γεννά τό νησιώτικο χωριό σου τέτοιου είδους άνθρωπάκια;

- Γιατί κόρη μου, ή φτώχεια κεί πάνω θριαμβεύει... Και ή μόνη χαρά των βιοπαλαιστών είναι ν' αραδιάζουν παιδιά, παιδιά, παιδιά... Και, νά δεις, πού καθένα έρχεται στόν φεύτη τουτό κόσμο, μέ τήν τύχη του... Κι ύστερα, βλέπεις, τά τόσα παιδιά θά μπορέσουν νά κοιτάξουν και στά γεράματα τούς άνήμπορους γονιούς... Κάποιο άπ' όλα θά βρεθεί νά τούς κλείσει τά μάτια... Έσύ, τί λές;

- Εί! 'Αν βρεθεί κοντά τους, γίνεται κυρ-Κλέαρχε μου... Γίνεται... 'Αλλιώς θά μείνουν και στόν άλλο κόσμο άνοιχτά...

- Μή λές τέτοιο λόγο, παιδί μου...

Κι έκανε τό σταυρό του άπανωτά.

- Γεννήθηκα, πού λές, όταν πρώτο άγόρι στό φτωχικό μας και ή χαρά του κύρη μου και τής μάνας μου διαλαλήθηκε γρήγορα στά στενοσόκακα τής γειτονιάς μας. Μπαινόβγαιναν στό σπιτικό μας οί γειτόνισσες - καθώς μου 'λεγε ή γιαγιά μου- και έφερναν στή λεχώνα καλούδια και ζεστό φαί νά κατεβάσει γάλα γιά τό πρωτογιό της... 'Ελόγου μου...

Γρήγορα μεγάλωσα και γρήγορα ξεπόρτισα, γιατί κάθε χρόνο κι από 'να μωρό έπιανε τή θέση στήν κούνια τήν καρυδένια και μεις τά μεγαλύτερα κοιμόμαστε κατάχαμα στρωματσάδα... Γρήγορα έμαθα νά άνεβοκατεβαίνω τά σκαλιά στή γειτονιά μου και νά μέ στέλνει ή μάνα στό μπακαλικάκι πού πουλούσε λίγ' άπ' όλα... Ο πατέρας μου, παπουτσής -ό Ντομένικος μέ τ' όνομα- έφευγε χαράματα γιά νά προφτάσει τήν πολλή δουλειά του. Στίς φωτοχογειονίες τά παλιοπάπουτσα περιμένουν σωρός γιά νά διορθωθούνε.

Τότε, κόρη μου, βάζαμε ψίδια, μασκαρέτες, σόλες, διπλές και τακούνια μέ καρφιά, γιά νά μήν λυώνουν εύκολα...

Νά κλωτσιές... νά τρεχαλητά... Νά σκαρφαλώματα στούς μαντρότοιχους και στίς ξερολιθιές. Τό μεσημέρι του πήγαινε ή μάνα τό φαγητό του δεμένο σέ μιά πετσέτα και τρεχάτη γύριζε γιά νά ταΐσει τόσο τσούρμο.

- Θά μουν - δέ θά 'μουν - όκτώ χρονών και οί γονιοί μου τό βρήκαν σωστό πώς έπρεπε νά δουλέψω γιά νά βοηθήσω στό σπίτι. 'Ετρεξα στό δάσκαλο μου τόν σιόρ-Φραντζέσκο -πού μέ διάβαζε τή Δεύτερη τάξη τότε- και του 'πα: Τό και τό...

- Δάσκαλε, θέλουν νά μέ βάλουν κάλφα στό ραφτάδικο του Τζουάνε... Πές μου, τί νά κάνω; Καλός μαθητής δέν είμαι - τό ξέρω... Μά θά μπορέσω νά κρατήσω τό βελόνη και ν' ανάβω τό βαρύ σίδερο; Φοβάμαι, δάσκαλε... Φοβάμαι...

Τήν άλλη μέρα τό βραδάκι -σά γύρισε ό πατέρας μου από τό μαγαζί του, μπήκε στο σπίτι μας μέ τόν Τζουάνε. Τόν καλύτερο μάστορη στήν γειτονιά μας. Είχε πλάι στόν καφεκάσμιρα, μέ πάγκο μεγάλο πού πάνω του σκυμμένος έραβε, έκοβε, σιδέρωνε τίς καλές φορεσιές πού του παραγγέλνανε.

- Ροζίνα, λέει στή μάνα μου. 'Ηρθε ό πρωτομάστορης νά ζητήσει τό γιό μας γιά κάλφα του. Νά τόν άφήσουμε, λέει, κοντά του και κείνος θά τόν κάμει ξεφτέρη!

Κρύφτηκα κάτω από τό τραπέζι, γιατί φοβήθηκα τόν Μακροτζουάνε, μέ τό πελώριο μουστάκι του και τ' άγριωπά του μάτια.

Μέ μιά μαλακή κλωσιά μ' έβγαλε ή μάνα κάτω από τήν κρυψώνα μου...

- Χαιρέτησε, μου λέει... Και φίλησε τό χέρι του άφεντι-μοιάσεις, γιά νά βοηθήσεις τώρα τό σπίτι μας κι άργότερα, νά 'χεις χρυσό βραχιόλι στό χέρι σου νά ζήσεις καλύτερα από μās.

Τόν χαιρέτησα -χωρίς νά τόν άντικρίσω- του φίλησα τό ροζιασμένο χέρι του και μέ κατεβασμένο κεφάλι γύρισα στήν κρυψώνα μου και προσπαθούσα νά βρώ πού ήταν τό μέρος στό μικρό μου μπράτσο πού θά βαζα τό... χρυσό βραχιόλι, πού έλεγε ή μάνα μου.

'Από Δευτέρας έπιασα κιόλας δουλειά. Όσο γιά τά γράμματα, μου ύποσχέθηκε ό σιόρ-Φραντζέσκος πώς θά μέ τελείωνε και τήν Τρίτη τάξη - αν τό βραδάκι πού θά 'κλεινε τό μαγαζί του Τζουάνε πήγαινα σπίτι του νά μέ διαβάσει.

- Καλά 'ναι κι έτσι... σκέφτηκα. Σάν τελειώσω και τήν Τρίτη, θά ξέρω πιά καλά νά διαβάζω και τήν έφημερίδα τ' έκκλησιās μας...

Σκληρή δουλειά ή ραφτική τέχνη! Πρωί-πρωί, σκούπισμα στό μαγαζί. Και μέσα από τά σκουπίδια και κουρέλια νά ξεδιαλέγεις τίς καρφίτσες και νά τίς μπήγεις στό μαξιλαράκι πού γαντζώνει ό μάστορης στό μπράτσο του, σάν κάνει τίς πρόβες. Και τίς βελόνες χώρια, στό μικρό κουτάκι, πλάι στόν πάγκο. 'Επειτα άναμμα τό σίδερο... Βαρύ τό άτιμο... δέν σηκώνότανε άδειο! 'Αμ' άναμμένο; Φόβος και τρόμος μήν πέσουν τά καρβουνάκια από τήν πίσω πόρτα του και άσε τό κάψιμο στά χέρια σου, άσε τίς φωνάρες του άφεντικού!

- 'Ανεπρόκοπε... Τά μισά, μωρέ, χύνεις στό δρόμο...

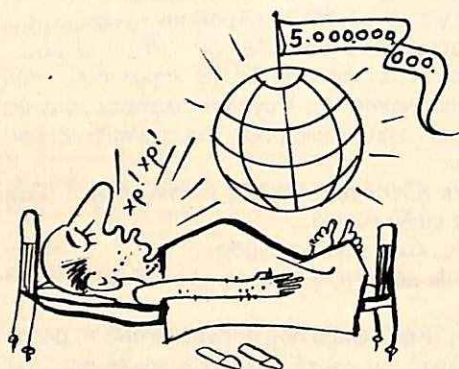
Γιατί έβγαίνα στό δρόμο γιά νά 'χει τό σίδερο ρέμα από τό βοριά του νησιού και ν' ανάβει μάνι-μάνι. Έμαθα νά ξετρυπώνω, νά βρέχω τό πανί πού μ' αυτό σιδέρωνε τίς ραφές ό Τζουάνε. 'Ετρεχα νά παραγγέλνω καφέδες γιά τούς πελάτες, νά τούς κουβαλάω από τό μικρομάγαζο τά φιογουρίνια μέ τίς τελευταίες μόδες. Πήγαινα κιόλας τά τελειωμένα κοστούμια εκεί πού τά περίμεναν και τότε γύριζα μέ έλαφριά χέρια μέ τήν τσέπη μου νά κουδουνά τό μπαξίσι του πελάτη. Τι χαρά τό βράδυ, πού θά τό 'δινα στή μάνα μου!

'Αρχισε νά μ' άρέσει ή τέχνη κι όσο μεγάλωνα, τόσο ό Τζουάνες μέ μάθαινε τά μυστικά του κι εγώ καμάρωνα...

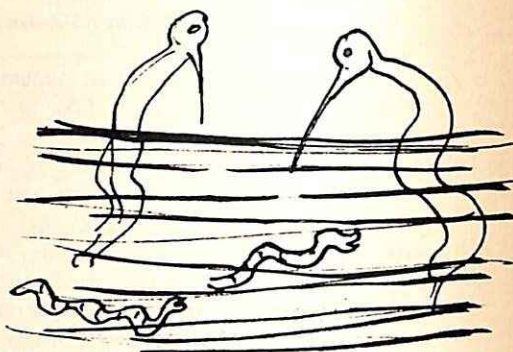
Η καταστροφή του κόσμου... θ' άργήσει ακόμα

Οι επιστήμονες μπορούν να καθορίσουν σήμερα με σχετική ακρίβεια πότε πρωτοπαρουσιάστηκε η ζωή στον πλανήτη μας. Μερικά εκατομμύρια χρόνια πάνω ή κάτω δεν παίζουν βέβαια σπουδαίο ρόλο. Τώρα όμως αρχίζουν να ισχυρίζονται, ότι είναι σε θέση να υπολογίσουν και πότε περίπου θά καταστραφεί κάθε μορφή ζωής. Συγκεκριμένα, τοποθετούν την παραπάνω καταστροφή, τό νωρίτερο σε πέντε δισεκατομμύρια χρόνια. Μπορούμε συνεπώς να... κοιμώμαστε ήσυχοι. Προϋπόθεση, φυσικά, για την μακροχρόνια αυτή επιβίωση της Γης, είναι, ότι θά εξακολουθούν να ισχύουν όλοι οι γνωστοί μέχρι σήμερα Νόμοι της φυσικής. Γεγονός παραμένει όμως ότι οι μέρες της Γης και των γειτονικών πλανητών του ήλιακού συστήματος είναι πιά... μετρημένες. Τούτο προκύπτει μεταξύ άλλων και από ένα επιστημονικό άρθρο που δημοσιεύθηκε πρόσφατα στο περιοδικό «Εικόνα της Επιστήμης». Στο άρθρο αυτό, διαβάσαμε ότι σύμφωνα με τις τρέχουσες επιστημονικές διαπιστώσεις ο ήλιος ύστερα από μερικά δισεκατομμύρια χρόνια θ' αρχίσει να «φουσκώνει», θά γίνει ένας τεράστιος «κόκκινος γίγαντας» και θά καταπιεί κυριολεκτικά τους πλανήτες του συστήματος του. Κατά την γνώμη των έρευνώντων όλα τα άστρα κάποτε θά «σβήσουν». Ως τότε όμως θά περάσουν -κρατείστε την αναπνοή σας!!!- 5000 φορές 20 δισεκατομμύρια χρόνια. Σύμφωνα μάλιστα με την ίδια θεωρία δισεκατομμύρια και δισεκατομμύρια χρόνια αργότερα δεν θά υπάρ-

χουν στο άπειρο παρά μόνο τεράστιες σφαίρες από καθαρό σίδηρο, τό ανθεκτικότερο όλων των στοιχείων. Οι σφαίρες αυτές θά μετατραπούν με την πάροδο του χρόνου σε άστρα ουδέτερονίων. Πότε θά συμβεί αυτό;

Γιά να κάνει αντιληπτό τό έν λόγω χρονικό διάστημα, ο καθηγητής Μπρόννερ μιλάει για έναν άπίστευτο αριθμό μηδενικών, πού θά μπορεί κανείς να τόν περικλείσει σε μιά τεράστια σφαίρα, με διάμετρο δεκαπλάσια από ό,τι ο γνωστός μας Γαλαξίας! Φυσικά δύσκολα μπορεί κανείς να αποδείξει κατά πόσον ευσταθούν οι υπολογισμοί των αστροφυσικών. Σημασία για μάς έχει μόνο, ότι θά άργήσει κάπως να επέλθει η καταστροφή της Γης. Άς τό λάβουν αυτό σοβαρά ύπ' όψη τους οι άνθρωποι, ώστε οι επόμενες γενιές να είναι προσεχτικότερες από έμάς σε κάθε τί πού άφορά τό περιβάλλον της Γης μας και τή φύση μας.

Γιατί τώρα γνωρίζουμε πώς ή Γή θά ζήσει αρκετά χρόνια ακόμη!

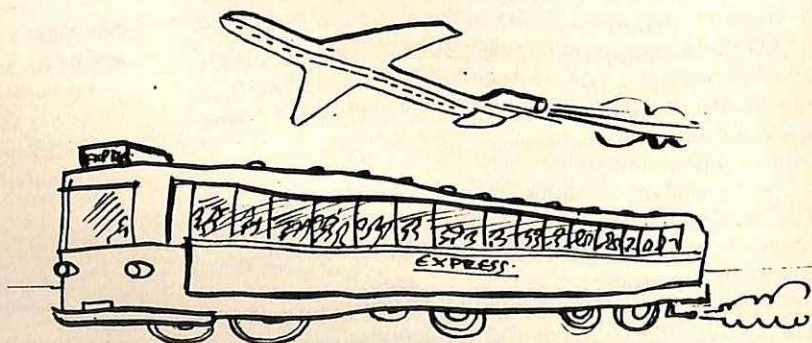
Χρήσιμοι μύκητες και βακτηρίδια

Διαρκώς μεγαλύτερη σημασία δίνουν τελευταία οι υδροβιολόγοι όλου του κόσμου στους μύκητες και στά βακτηρίδια των λιμνών και των ώκεανών. Οι μικροοργανισμοί αυτοί θεωρούνται με σχετική βεβαιότητα απαραίτητοι για τόν βιολογικό καθαρισμό των υδάτων. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξαν 250 επιστήμονες πού πήραν μέρος στο Συμπόσιο 'Υδροβιολογίας στο Ντάμπ της Βαλτικής θάλασσας. Θ' ακολουθήσουν και άλλα Συμπόσια στο 'Ολλανδικό νησί Τέξελ και στη Νορβηγική πρωτεύουσα.

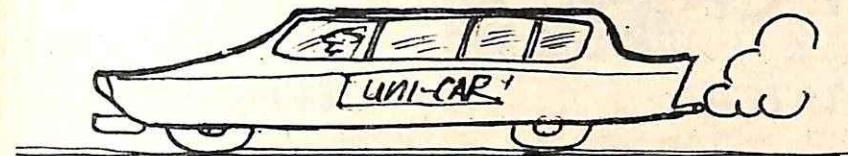
Ένα καινούργιο αυτοκίνητο για αεροδρόμια

Μιά 'Εταιρεία «λάνσαρε» ένα πρωτότυπο λεωφορείο πού τό ονόμασε «Μόμπιλε Τέρμιναιλ». Πρόκειται για ένα λεωφορείο μεγάλης χωρητικότητας, μήκους 20 περίπου μέτρων, και βάρους 72 τόννων, μέσα στο οποίο θά ρυθμίζονται όλες οι διαδικασίες άναχώρησης ή άφιξης των επιβατών, την ώρα πού τούτο θά μετακινείται από

τό αεροδρόμιο πρós τό αεροσκάφος. Στο όχημα αυτό θά μπορούν να βρουν θέση 378 επιβάτες με τις άποσκευές τους. Με τό νέο σύστημα, όχι μόνο θά επιταχύνεται και θά απλουστεύεται ή σχετική διαδικασία αλλά θά μειώνονται και τά έξοδα κατασκευής ενός σύγχρονου αεροδρόμιου κατά 40% περίπου.

Ένα αυτοκίνητο του μέλλοντος

Τό αυτοκίνητο του μέλλοντος θά κάνει λιγότερο θόρυβο, θά προστατεύει καλύτερα τούς επιβάτες του καθώς και τούς πεζούς και τό κυριότερο: Θά είναι σημαντικά πίο οικονομικό σε κατανάλωση καυσίμων. Ένα τέτοιο αυτοκίνητο ή μάλλον τά σχέδια του, αναπτύχθηκαν πρόσφατα στά πλαίσια κάποιου διαγωνισμού, από μιά ομάδα έπιστημόνων και μηχανικών. Τό αυτοκίνητο θ' ανήκει στην

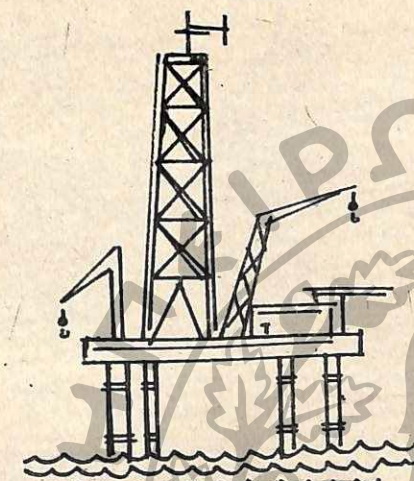
μέση κατηγορία κυβισμού. Προσωρινά ονομάστηκε «Ούνι-Κάρ». Αναπτύσσει μέγιστη ταχύτητα 170 χιλιομέτρων και παρά τό σχετικό βάρος του (ζυγίζει 1250 κιλά) καταναλώνει 6,7 λίτρα καύσιμα κάθε εκατό χιλιόμετρα. Τό όχημα έχει επένδυση από πολυουρεθάνη πράγμα πού συνεπάγεται λιγότερους κίνδυνους τόσο για τούς επιβάτες όσο και για τούς πεζούς σε περιπτώσεις άτυχημάτων.

Αναζήτηση πετρελαίου νότια της Κέρκυρας.

Είκοσι επιστήμονες και τεχνικοί του 'Ινστιτούτου της Γεωφυσικής του Πανεπιστημίου του Άμβούργου; θά επιδιώξουν να ανακαλύψουν τυχόν κοιτάσματα πετρελαίου στην περιοχή νότια της Κέρκυρας... Τήν άποστολή θά διευθύνει ο Έλληνας καθηγητής κ. Γιάννης Μακρής. Βασικό στοιχείο για την προσπάθεια θά είναι ή χρησιμοποίηση σειсмоγράφων νέου τύπου, πού κατασκευάστηκαν στην όμοσπονδιακή Γερμανία. Σειсмоγράφοι ανακλαστικού τύπου δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν στο 'Ιόνιο Πέλαγος και τούτο γιατί στρώματα άλατιού στον πυθμένα της θάλασσας δεν επιτρέπουν την ανάκλαση των κυμάτων. Έτσι ή έρευνα θά γίνει με τή βοήθεια της ονομαζόμενης διαθλαστικής τεχνικής. Στά βάθη του 'Ιονίου, θά τοποθετηθούν 20 ως 25 σειсмоγράφοι του νέου αυτού τύπου. Τά μηχανήματα αυτά είναι σε θέση να καταγράφουν κύματα πού προκλήθηκαν από εκρήξεις και διασπάστηκαν και τά όποια πάλι μπορούν να διαπεράσουν όλα τά στρώματα του βυθού μέχρι μεγάλο βάθος.

Η πυρηνική ενέργεια, κύρια έναλλακτική πηγή ενέργειας για τό πετρέλαιο, δεν είναι χωρίς πλεονεκτήματα. Ένα είναι ότι δεν υπάρχει καθιερωμένη μέθοδος για την επεξεργασία των ραδιενεργών κατάλοιπων ύψηλου επιπέδου, πού περιέχουν ραδιενεργό κά-

σιο, στρόντιο και άλλες ουσίες, ή ραδιενέργεια των όποιων χρειάζεται μακρύ χρόνο για να διαλυθεί.

Πρόσφατα όμως αναπτύχθηκε μιά νέα τεχνική μέθοδος επεξεργασίας από τό 'Εθνικό 'Ινστιτούτο Έρευνας 'Ανοργάνων 'Υλικών της 'Υπηρεσίας 'Επιστήμης και Τεχνολογίας. Μιά ομάδα με επικεφαλής τόν Γιουσινόρι Φουτζίκα ανακάλυψε την τεχνική ενώ έκανε έρευνα σε μονωτικά υλικά ύψηλης θερμοκρασίας.

Στή νέα μέθοδο, το κτανικό κάλιο, ένα σύστημα όμοιο στις ιδιότητες με τή μονωτική άσβεστο, περικλείει κάσιο και στρόντιο στην κρυσταλλική

τους δομή. Σε σύγκριση με τις συνηθισμένες μεθόδους, ή νέα τεχνική θά μειώσει πολύ τή διαρροή άκτινοβολίας από τά ραδιενεργά κατάλοιπα θαμμένο σε γεωλογικούς σχηματισμούς.

Τό κτανικό κάλιο πού χρησιμοποιήθηκε για την επεξεργασία ραδιενεργών κατάλοιπων διαμορφώνεται σε στρώματα με άτομα καλίου πού περικλείονται ανάμεσα στά στρώματα. Όταν αυτό τό συστατικό βαφτιστεί σε υδροχλωρικό όξύ, τά άτομα του καλίου ξεπλένονται αφήνοντας τρύπες.

Όταν αυτή ή ουσία, τό κτανικό όξύ βαφτίζεται σε διάλυση ραδιενεργών κατάλοιπων, μόνο τό κάσιο και τό στρόντιο μπαίνουν και γεμίζουν τις τρύπες. Τά ραδιενεργά κατάλοιπα ύψηλού βαθμού άπομονώνονται μ' αυτό τόν τρόπο στην δομή ενός συστατικού του κτάνιου.

Γιά να προληφθεί ή δυαφυγή του καλίου και στρόντιου, όταν υπάρχει μεταβολή του περιβάλλοντος, τό συστατικό του κτάνιου, ανακατατώνεται με όδειδιο άλουμινίου σε σκόνη και κτανικό όξύ και θερμαίνεται υπό πίεση. Τούτο μεταβάλλει την κρυσταλλική δομή ώστε τό κάσιο και στρόντιο περικλείονται σ' ένα κύκλωδο άλουμινίου και κτάνιου, τά δύο άκρα του όποιου είναι καλά βουλωμένα. Σύμφωνα με τόν Φουτζίκα: 'Η ποσότητα του καλίου πού άπορροφείται από τό κτανικό όξύ ποικίλλει ανάλογα με τό πώς γίνεται τό κτανικό κάλιο. Άκόμα και με την απλούστερη μέθοδο, τό κτανικό κάλιο άπορροφά περίπου 20% του βάρους του σε κάσιο. Πολλά προβλήματα παραμένουν πριν ή τεχνική αυτή μπορεί να επεξεργάζεται στην πρώτη ραδιενεργά κατάλοιπα ύψηλού βαθμού. Είναι έργο των ειδικευμένων υπηρεσιών του 'Ινστιτούτου Έρευνών 'Ατομικής Ενέργειας και του 'Οργανισμού 'Ανάπτυξης 'Αντιδραστήρων και Πυρηνικών Καυσίμων να αναπτύξουν πρακτικά μέσα για την αξιοποίηση της νέας τεχνικής. Είναι έργο μας να τούς δώσουμε τις βασικές γνώσεις. Μελετάμε τώρα πώς θά γίνει σταθερό τό συστατικό του κτάνιου», είπε ο κ. Φουτζίκα.

Η νέα τεχνική, μοιάζει με την μέθοδο συνθετικού βράχου, όπως ανακοίνωσαν έρευνήτες του 'Εθνικού Πανεπιστημίου της Αυστραλίας τόν περασμένο χρόνο. Πάντως, σε σύγκριση με την ευστασιακή μέθοδο, ή ιαπωνική άπορροφά κάσιο και στρόντιο σε μεγαλύτερες ποσότητες.

ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ

Θά 'θελα, Έρυθροσταυρίτες, νά μοιάζατε όλοι του Δημητρου, όταν δίνετε γιά κάποιό λόγο σας.

Τό γράμμα του πατέρα του, πού θά διαβάσετε παρακάτω, τό έλαβε όταν ήταν άρρωστος μέ γρίπη, και δέ θά μπορούσε νά ήσυχάσει, όπως μου είπε ή μητέρα του, αν δέν τό 'παιρνα στά χέρια μου έγκαιρως. «Σε παρακαλώ, μαμά μου. Του έχω δώσει τό λόγο μου και θά τό περιμένω. Πρέπει νά τό 'χει».

Εύχαριστώ, Δημητρώ. Είσαι σωστός Έρυθροσταυρίτης. Τό γράμμα τό πήρα στην ώρα του, κι έτσι ή σελίδα δέ θά μείνει άδεια.

«Γιέ μου, από την Καλκούτα μπήκε στο καράβι μας ένας φίλος του Διευθυντή της Έταιρείας μας, πού ήθελε νά 'ρθει στην Ελλάδα μαζί μας. Είναι χρυσή συντροφιά. Παιζει καλό σκάκι και μιλάει όμορφα γιά ένα σωρό ενδιαφέροντα πράγματα.

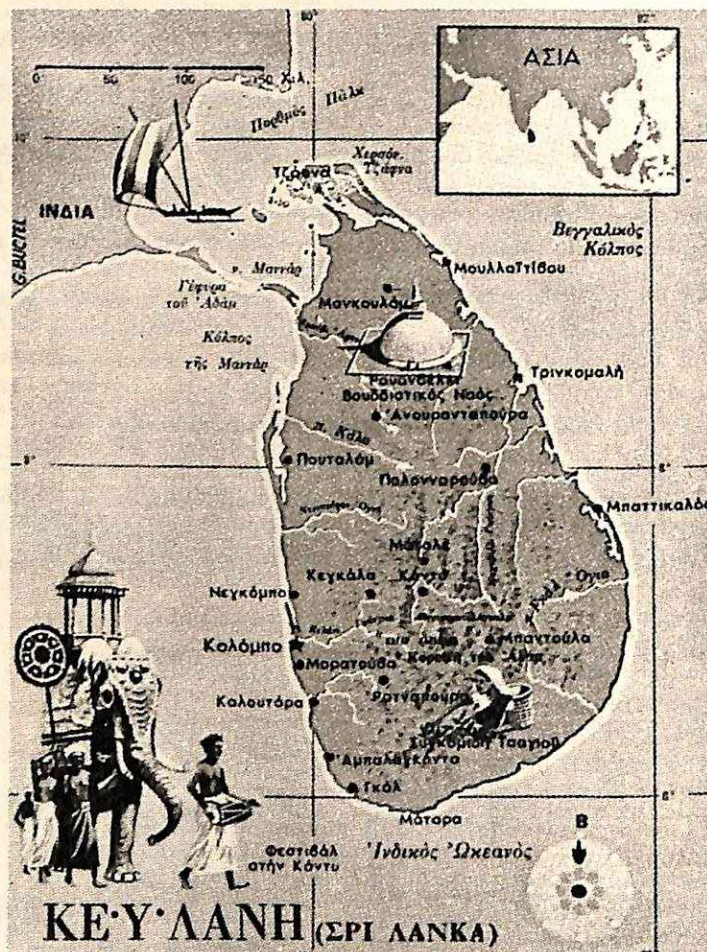
«Τ' απόγευμα πλησιάζαμε στά νερά της Σρί-Λάνκα, της γνωστής Κεϋλάνης. Τό όνομα αυτό πήρε ή παλιά Κεϋλάνη από τότε πού ανακηρύχθηκε σέ Δημοκρατία στις 22 Μαΐου του 1972. Συζητούσαμε γιά τό πόσα χρωστάμε, Άμερικανοί κι Εύρωπαίοι, στους θρύλους πού εξαπλώθηκαν γιά τίς 'Ινδίες τό Μεσαίωνα.

«Έμποροι πού μέ κόπο και χίλιους κινδύνους έφερναν απ' αυτά τά μέρη μπαχαρικά, άραχνοϋφαντα ύφασματα και όμορφοδουλεμένα κοσμήματα, διηγόνταν φανταστικές ιστορίες γιά πόλεις από χρυσάφι και πολύτιμα πετράδια. Έτσι ξεκίνησε ό Κολόμβος γιά νά βρεϊ ένα σίγουρο δρόμο πού θά έφερνε όλα αυτά τά πολύτιμα πράγματα στή φτωχή Εύρώπη, κι ανακάλυψε την Άμερική. Πίστευε πώς δέ θά 'χε παρά νά κάνει ένα μεγάλο θαλασσινό ταξίδι

ξεκινώντας απ' τά δυτικά, κι αν νικούσε τόν 'Ωκεανό, θά 'φτανε στ' ανατολικά των 'Ινδιών. Τά πράγματα, καθώς ξέρεις, δέν έγιναν έτσι. Μ' αυτό είναι μία άλλη μεγάλη ιστορία. Τούτη τη φορά θέλω νά σου μιλήσω λίγο γιά την Κεϋλάνη, πού είναι γνωστό πώς παράγει τό καλύτερο τσάι του κόσμου και πώς τα ωραιότερα μαργαριτάρια τά βγάζουν οι δύτες στον κόλπο του Μαννάρ, πού είναι στή βορειοδυτική μεριά του νησιού.

«Αν πάρεις τό χάρτη των 'Ινδιών, θά δεις πολύ κοντά στό νοτιοανατολικό τους άκρο ένα νησί πού τό

σχήμα του θυμίζω άχλάδι. Σέ έκταση είναι όσο ή Πελοπόννησος, ή Στερεά και ή Θεσσαλία μαζί. Είναι ή Σρί Λάνκα, πού κάποιος θρύλος λέει πώς ήταν ό Παράδεισος των Πρωτοπλάστων. Πεδινή πρós τό βοριά και τά παράλια, έχει όλα της τά βουνά μαζεμένα στό έσωτερικό και στό νότο. Κάποτε οι πλαιγές των βουνών ήταν κατάφυτες, γεμάτες άπάτητα δάση μέ θηρία. Τώρα πού οι φυτείες άπλώθηκαν στό μεγαλύτερο μέρος, τά δάση καταστρέφονται γιά νά πάρουν τή θέση τους φυτά του τσαγιού, καουτσουκόδεντρα, καφέες και ένα σωρό άρωματι-

κά, όπως τά λέν, φυτά, πού βγάζουν κανέλα, βανίλια, μοσχοκάρυδα και πιπέρι.

«Οι κορφές των βουνών αυτών φτάνουν ως τά 2.500 μέτρα. Μιά από τίς ψηλότερες είναι ή Κορυφή του Άδάμ. Εκεί άπάνω υπάρχει ένα κοίλωμα πού μοιάζει μέ τεράστιο άποτύπωμα ποδιού. Οι Βουδιστές λένε πώς είναι τό άχνάρι του Βούδα κι έχουν χτίσει μάλιστα στην κορυφή κι ένα περίπτερο, όπου έρχονται πιστοί από όλο τόν κόσμο γιά νά τό προσκυνήσουν. Ο θρύλος όμως των Χριστιανών λέει πώς εκεί στάθηκε ό Άδάμ, έριξε μία τελευταία ματιά στον Παράδεισο κι έφυγε ύστερα περνώντας από τή Γέφυρα, πού λένε, γέφυρα του Άδάμ. Η Γέφυρα του Άδάμ είναι μία σειρά από ρηχούς άμμουδερούς σκοπέλους πρós τά βόρεια και λίγο δυτικά της Κεϋλάνης, στό σημείο πού απέχει μόλις 22 μίλια από τίς 'Ινδίες. Τούτη ή σειρά των κοραλλιογενών σκοπέλων είναι, λές, πραγματικά σάν γεφύρι πού ένώνει τό νησί μέ τή μεγάλη στεριά.

«Τό καράβι μας θά μείνει 4-5 ώρες στό Κολόμπο, την πρωτεύουσα και τό πρώτο λιμάνι της Κεϋλάνης. Είναι στά δυτικά του νησιού και πολύ κοντά στον Ίσημερινό. Εκεί δέν υπάρχει διαφορά θερμοκρασίας χειμώνα καλοκαίρι. Απ' τό Κολόμπο ξεκινάνε όλες οι σιδηροδρομικές συγκοινωνίες του νησιού, κι υπάρχει ένα καλό σιδηροδρομικό δίκτυο.

«Ο ταξιδιώτης μας μου είπε πώς ωραία διαδρομή είναι αυτή πού κάνει ό μικρός όρεινός σιδηρόδρομος πού φέρνει στην παλιά πρωτεύουσα, την Κάντυ. Η Κάντυ, χτισμένη σέ ύψος 512 μέτρα, είναι σήμερα τό μέρος πού πάνε γιά έξοχή οι πιο πλούσιοι κάτοικοι. Είναι περίφημη γιά τό μεγάλο πρεπε ναό «Νταλάντα Μαλιγκάβα», πού θά πει: ό Ναός του Δοντιού του Βούδα. Είναι ό ιερότερος τόπος των Βουδιστών στον κόσμο. Μέσα στό ναό υπάρχει ένα πολύτιμο κουτί σέ σχήμα παγόδας όπου φυλάγεται μέσα στό δόντι του Βούδα. Δηλαδή, όπως μου έξηγησε ό φίλος μας, πρόκειται γιά έξι

κουτιά πού είναι τό ένα μέσα στό άλλο, και στό τελευταίο, τό μικρότερο, είναι τό ιερό κειμήλιο των Βουδιστών.

«Όπως βλέπεις παραπάνω, προσπάθησε νά σου ζωγραφίσω ένα μικρό κλαρί καφέ. Ήταν ιδέα του εύχάριστου ταξιδιώτη μας, γιατί μου είπε πώς δέ θά 'χεις δει ποτέ τόν καφέ σέ τέτοια μορφή. Η Κεϋλάνη ήταν τό πρώτο μέρος πού αναπτύχθηκε ή πρώτη μεγάλη εύρωπαϊκή καλλιέργεια καφέ, πού όμως εξαφανίστηκε στό τέλος του περασμένου αιώνα από άρρώστια του φυτού. Τότε φύτεψαν τσάι, πού είναι λιγότερο απαιτητικό από τόν καφέ. Η καφέα είναι όμορφο δέντρο μέ μεγάλα στιλπνά φύλλα και άσπρα άνθη πού μυρίζουν όμορφα. Ο καρπός τους, κόκκινος, μοιάζει σάν τό κεράσι. Τά κουκούτσια του είναι δυό δυό, τά σπόρια του καφέ, όπως τά ξέρεις.

«Πόσο θά 'θελα νά σου γράψω γιά όλα τούτα τά παράξενα και δέν έχω καιρό. Ξαφνιάστηκε όταν μου είπαν πώς τό πιπέρι είναι ένα είδος αναρριχητικού φυτού πού κάνει τσαμπιά σάν της δικής μας της σταφίδας. Τό ήξερες έσύ;

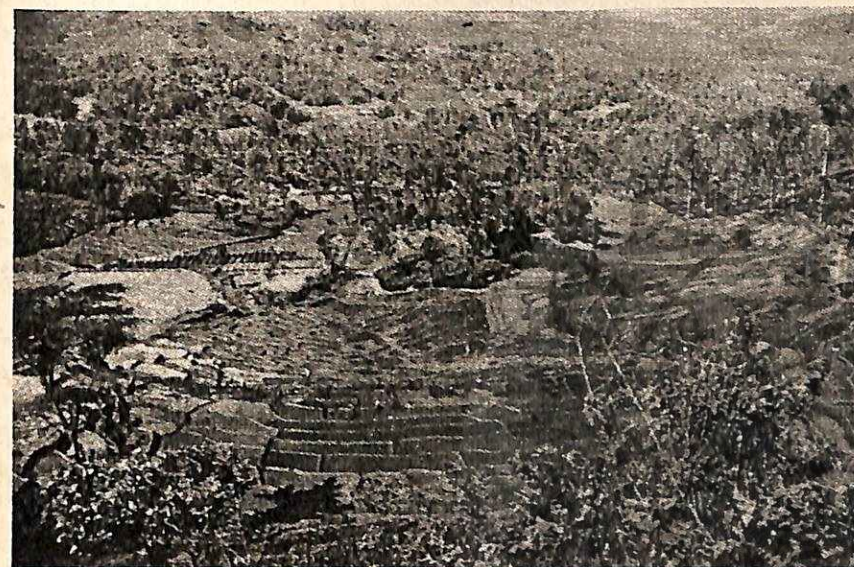
«Θά πρέπει νά σ' άφήσω τώρα. Τό καράβι μας πλησιάζει τό μεγάλο κυματοθραύστη του Κολόμπο, σέ λίγο θά 'μαστε στό λιμάνι.

«Ο φίλος μας, όταν τελειώσει τό φόρτωμα των έμπορευμάτων, μου υποσχέθηκε νά μέ ξεναγήσει στους κήπους του κινάμωμου (του φυτού της κανέλας), πού είναι ή άριστοκρατικότερη συνοικία της πόλης, μέ πλατιούς δρόμους κι όμορφα άνθαόρα δέντρα.

«Πές της γιαγιάς σου πώς θά της πωνίσω κανέλα γιά τά γλυκά πού θά μου φτιάξει όταν θά 'ρθω τό καλοκαίρι στην πατρίδα. Είναι ή καλύτερη όλου του κόσμου, παρ' όλο πού δέν είναι τό μοναδικό μέρος όπου καλλιεργείται.

«Πάλι τό γράμμα μου έγινε μεγάλο. Φίλησέ μου τους όλους. Σέ λίγους μήνες πιά θά 'μαστε μαζί.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΟΥ

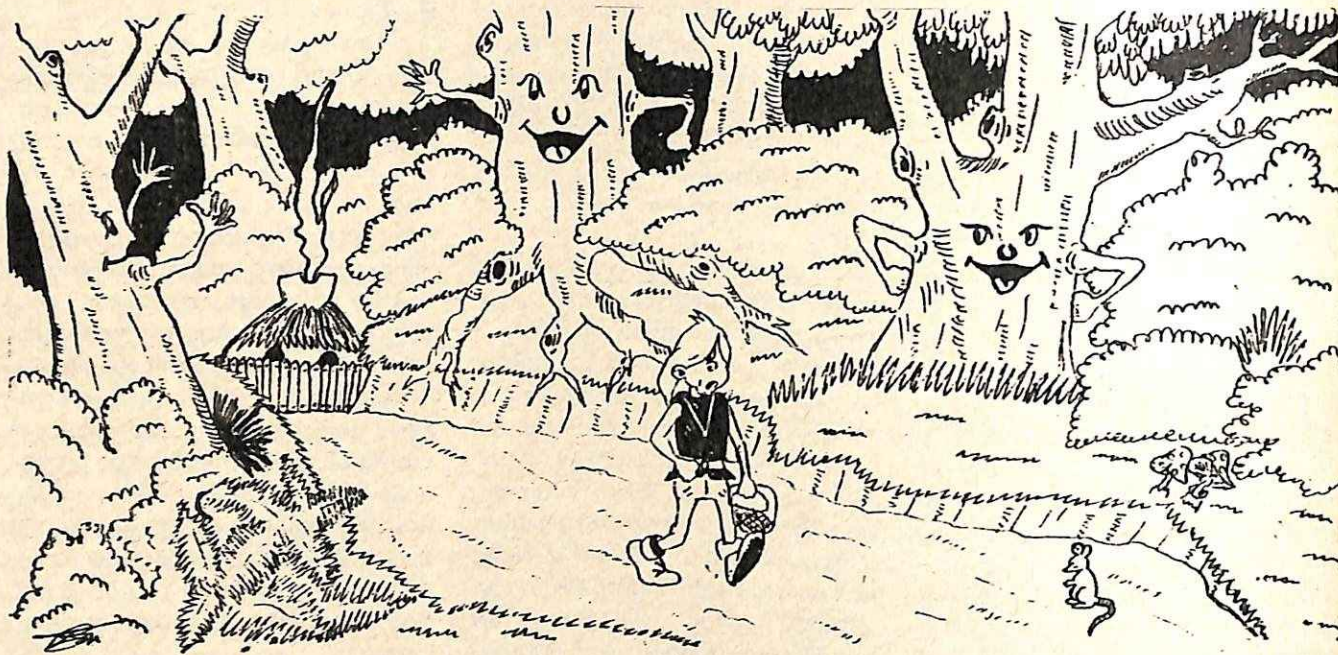
Όρυζώνας στή Σρί-Λάνκα.

Γίνε χρήσιμος και μετά τό τέλος της ζωής σου, γίνε Δωρητής σώματος.

Έπιτροπή Δωρητών σώματος Ε.Ε.Σ.

Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ. - Λυκαβηττού 1 - τηλ. 3613.569

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΚΛΩΝΑΡΙ

Παραμύθι του κ. Ζώη "Αζωτου

Τό πάθημα, παιδιά, του ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ με την αρκούδα, πού διαβάσατε στο προηγούμενο τεύχος μας, του βγήκε σέ καλό. Ποτέ, μά ποτέ πιά δέν παράκουσε τή γιαγιά του και δέν ξαναπήγε βαθειά στο δάσος.

"Αλλωστε, όλο και μεγάλωνε και γινόταν πίο γνωστικό παιδί. Άρχισε νά νιώθει πόσο στενοχωριόταν ή γιαγιάκα του, πού ήσαν φτωχοί και δέν μπορούσε νά τό ντύσει καλά και νά τό ταΐζει όπως πρέπει νά τρώνε τά παιδάκια τής ηλικίας του. Γιατί τά παιδάκια τής ηλικίας του ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, όπως και τής δικής σας ηλικίας, πρέπει νά τρώνε καλό και μπόλικο φαγάκι. Και νά μὴν εἶναι δύστροπα και νά κάνουν νάζια στους γονείς τους.

Η γιαγιά όμως του ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ δέν είχε νά του δώσει φαγάκι καλό και γι' αυτό ήταν πολύ στενοχωρημένη. Ένα πρωί φώναξε τό εγγονάκι της και τό λέει:

— ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, έλα αγόρι μου, νά πάς κάτω εκεί στην ποταμιά, πού φυτρώνουν καλαμπόκια, νά δεις μήπως έχουν μεστώσει. "Αν έχουν μεστώσει νά κόψεις μερικά νά τά κοπανίσω, νά σοῦ φτιάξω μιά πίτα νά φῶς.

— Γιατί, γιαγιάκα, δέν έχουμε κι εμεῖς ψωμάκι και άλλα φαγητά, όπως τά παιδιά του ξυλοκόπου, πού έρχονται καμιά φορά στο δάσος;

— Τά παιδιά του ξυλοκόπου έχουν πατερούλη, πού

δουλεύει, και μπορεί νά τούς έχει ψωμάκι και φαγάκι. Εγώ όμως είμαι γριά και δέν μπορώ νά δουλέψω. Όταν μεγαλώσεις και σύ, αγόρι μου, θά δουλεύεις και θά φέρνεις απ' όλα.

— Και γιατί, γιαγιάκα, δέν μπορώ νά φέρνω και τώρα ψωμί και φαγάκι, ρώτησε δειλά ή φιλαράκος μας.

— Γιατί είσαι πολύ μικρός ακόμα και δέν μπορείς νά δουλέψεις, είπε ή γιαγιά, και δάκρυσαν τά μάτια της.

Ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ έφυγε συλλογισμένος και σ' όλο τό δρόμο σκεφτόταν, πώς θά μπορούσε κι αυτός νά βοηθήσει τή γιαγιά και νά φέρνει στο σπίτι ψωμάκι και ό,τι άλλο χρειαζόταν...

— Τσίου-τσίου, έκανε τό σπουργιτάκι, μόλις είδε τόν ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ και τόν καλημέρισε. Για πού τόβαλες πρωί πρωί και βιαστικός;

— Πάω νά κόψω καλαμπόκια, σπουργιτάκι μου, γιά νά φτιάξει ή γιαγιά πίτα, είπε τό αγόρι κι έσυνέχισε τό δρόμο του.

— Τί καλό παιδάκι πού είναι! Μίλησε ή διπλανή βελανιδιά. Είδате πώς είναι στενοχωρημένο; Τό αηδόνι, πού ήταν καθισμένο πρίν από λίγο στα κλαδιά μου, μοῦ έλεγε πώς τό πρωί άκουσε μιά παράξενη συζήτηση με τή γιαγιά του.

— Ναι, ναι. Κι εγώ έμαθα κάτι, πετάχτηκε κι' ή κουκουναριά, πού μοσχοβολούσε με τήν πρωινή δροσιά.

Τί νά κάνουμε γιά νά τό βοηθήσουμε;

— Νά στείλουμε μήνυμα στή Δάφνη, ξανάπε ή βελανιδιά. Εκείνη ξέρει τί πρέπει νά κάνει.

— Και ποιός θά πάει τό μήνυμα;

— Τσίου, τσίου. Εγώ γιατί είμαι εδώ; Τσίριξε τό σπουργιτάκι, πού τριγυρνούσε εκεί κοντά, γιά ν' άκούει τίς κουβέντες τών δέντρων. Θά πεταχθώ σαν άστραπή και θά πω στή Δάφνη: τό και τό... κι εκείνη ξέρει τί θά κάνει.

— Τρέχα, λοιπόν, του φώναξε ή καστανιά με τή βραχή φωνή της, πρίν προφτάσει νά πάει ή ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ στην άκροποταμιά.

Και φρούτ... φρούτ πέταξε σαν άστραπή τό σπουργιτάκι στην άκροποταμιά και είπε στή Δάφνη:

— Κυρά Δάφνη, ή βελανιδιά και ή κουκουναριά και ή καστανιά σοῦ παραγγέλνουν τό και τό... Σέ λίγο θάρθει ή ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ νά κόψει καλαμπόκια. Έσύ, λέ-

νε, ξέρεις τί πρέπει νά κάνεις.

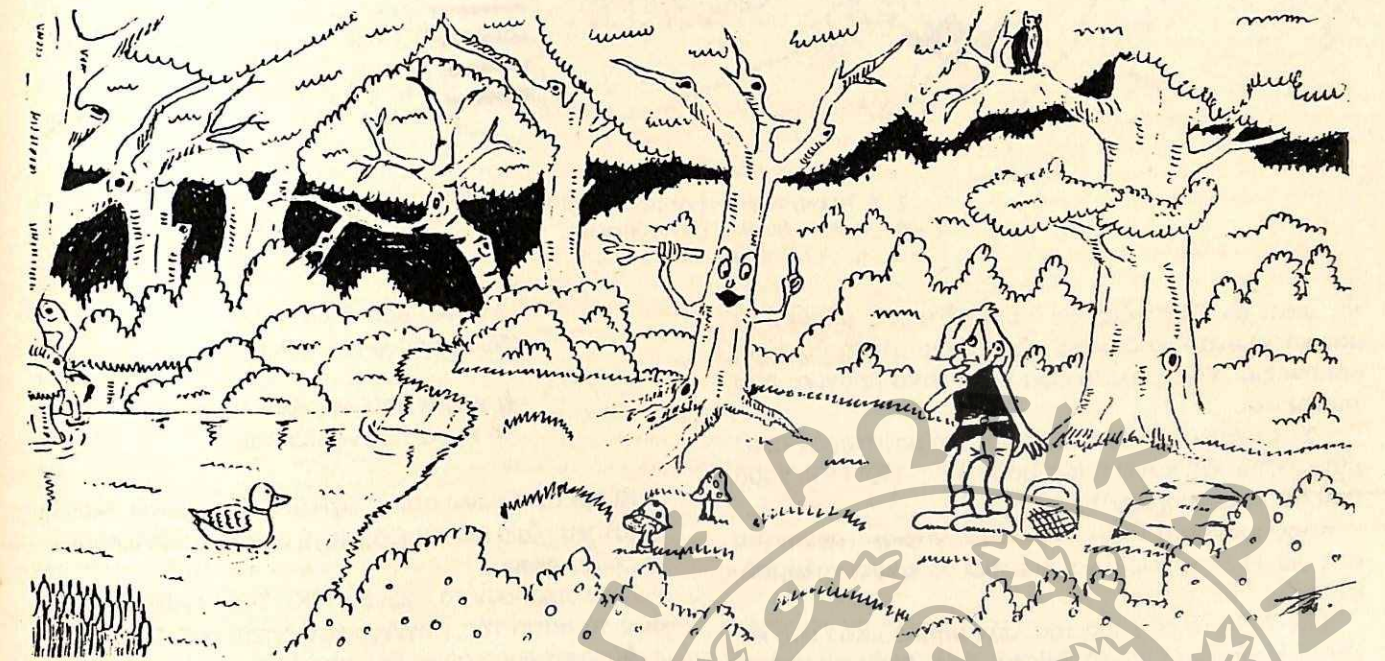
— Χχχχχ, χχχχχ, κούνησε τά φύλλα της ή Δάφνη. Και βέβαια ξέρω τί πρέπει νά κάνω, γιατί κι εγώ τόν αγαπώ πολύ τόν ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ.

Στό μεταξύ έφθασε και ή μικρός μας φίλος στην άκροποταμιά και πέρασε δίπλα από τήν λουλουδιασμένη δάφνη.

— Αχ. Τι ώραία λουλουδάκια. Και τί ώραία μυρουδιά, έκανε ή ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ και άπλωσε τό χεράκι του σ' ένα λουλουδάκι τής δάφνης.

— Μή... μή... μή με κόβεις ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, άκουσε ξαφνικά μιά γλυκειά φωνούλα. Μύρισε με αν θέλεις, αλλά μή με κόβεις γιατί θά πονέσω.

— Δέν ήθελα νά σε κόψω, αλλά μόνο νά μυρίσω ήθελα. Ποτέ μου δέν κόβω τά λουλούδια παρά μόνο τά βλέπω και τά μυρίζω. Αλλά ποιός είσαι σύ πού μοῦ μιλάς και ξέρεις και τ' όνομά μου;

— Είμαι ή Δάφνη ή Νεραίδα. Μεταμορφώθηκα σέ λουλούδι, γιά νά βρίσκομαι πάντα κοντά στα ποτάμια, πού τόσο μ' άρέσουν. Αλλά γιατί είσαι τόσο στενοχωρημένος, ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, και σκεπτικός; Μήπως είναι άρρωστη ή γιαγιά σου;

— Όχι, καλή μου Δάφνη, δέν είναι άρρωστη, αλλά είναι γριά και δέν μπορεί νά δουλέψει γιά νά έχουμε ψωμάκι και φαγάκι, σαν τά παιδιά του ξυλοκόπου. Κι εγώ, λέει, είμαι πολύ μικρός, γιά νά μπορέσω νά δουλέψω. Καίν δέν θέλω νά βλέπω τή γιαγιάκα μου στενοχωρημένη.

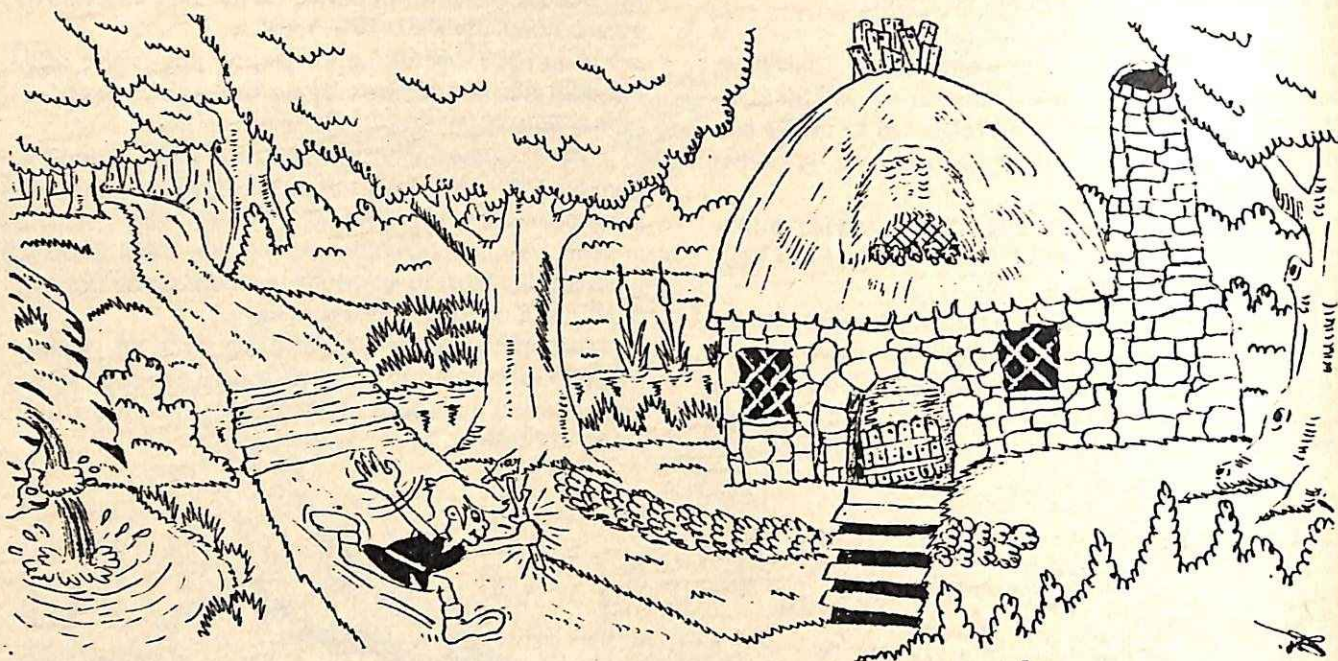
— Μή στενοχωριέσαι ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, κι εγώ θά σε βοηθήσω. Είσαι καλόκαρδο παιδάκι και σ' αγαπούμε όλα τά δέντρα και τά ζώα του δάσους. Κι εγώ, γιά τήν καλωσύνη σου θά σοῦ κάμω ένα μεγάλο δώρο. Δέν θά

στενοχωρηθείς πιά ούτε σύ ούτε ή γιαγιά σου γιά φαγάκι και ψωμάκι. Σκύψε κάτω στή ρίζα μου νά δεις. Εκεί είναι ένα κλωνάρι μου με μερικά κιτρινωμένα φύλλα. Κόψε τό και πάρε τό μαζί σου. Είναι μαγικό. Κάθε φορά, πού θά θέλετε ψωμάκι ή φαγάκι θά λές αυτό τό ποιηματάκι:

Μαγικό μου κλωνάρι
δώσε μας ψωμί, φαγάκι,
ή γιαγιά μου νά μήν κλαίει,
—ή κυρά Δαφνούλα λέει—.

Και άμέσως στο τραπέζι σας θά έχετε ό,τι φαγάκι ζητήσετε γιά νά μήν στενοχωριέται έτσι ή γιαγιά σου. Κάθε φορά, όμως, θά ζητάς μόνο γιά μιά μέρα φαγη-

Σ. Σ. Τά σκίτσα φιλοτέχνησε ο μαθητής της Β' Λυκείου Βασίλης Παναγόπουλος.

τό, γιατί αν ζητήσεις για περισσότερες μέρες, τό μαγικό κλωνάκι δέν θά σās δώσει. Αυτό θά είναι πλεονεξία. Καί ή πλεονεξία είναι κακό πράγμα, που τιμωρείται.

– Σ' εύχαριστώ κυρά Δάφνη, καλή μου Νεράϊδα, σ' εύχαριστώ. Θά κάνω όπως μου είπες. Πώ! Πώ!, χαρά που θά κάνει η γιαγιά!

Χαρούμενος ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, γύρισε τρέχοντας στη γιαγιά του, χωρίς να σκεφθεί νά κόψει καλαμπόκια.

Φαντάζεστε τή χαρά του, σάν μπήκε μέσα στό καλύβι καί είπε στή γιαγιά του τά νέα. 'Αμέσως είπε τό ποιηματάκι:

Μαγικό μου κλωνάκι
δώσε μας ψωμί, φαγάκι,

ή γιαγιά μου νά μὴν κλαίει
–ή κυρά Δαφνούλα λέει–.

Κι άμέσως πάνω στό φτωχικό τους τραπέζι παρουσιάστηκαν δυό πιάτα μέ άχνιστή σούπα καί ένα καρβέλι ζεστό ψωμί.

Πρίν άρχίσουν νά τρώνε ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ πρόσεξε πώς τά μάτια τής γιαγιάς ήταν δακρυσμένα.

Αυτή τή φορά όμως δέν φαινόταν στενοχωρημένη. Είχε δακρύσει από τή χαρά καί τή συγκίνηση.

**Γίνε και σύ
δωρητής σώματος,
χαρίζεις υγεία και ζωή**

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ηθική και το δίκαιο σαν παράγοντες ομαλής ζωής των ανθρώπων.

Τι επιδιώκει ο άνθρωπος στη ζωή του; Τι άλλο από την ευτυχία. Την κοινωνική, προβολή, και συμβίωση με τους συνανθρώπους του. Τη δημιουργία μιας ατομικής προσωπικότητας, ενός ξεχωριστού χαρακτήρα που θα προσφέρει στον κόσμο που ζει. Η πραγματικότητα όμως όλων αυτών απαιτεί προσπάθεια από μέρους του ανθρώπου την εκδήλωση της οποίας ενισχύει αναμφισβήτη η ηθική και το δίκαιο.

Για να φανεί με τρόπο σαφή, και επικοδομητικό στα πλαίσια του δυνατό γιατί η ηθική και το δίκαιο, ενισχύουν την προσπάθεια του ανθρώπου για την εκπλήρωση των στόχων του, θεωρούμε σκόπιμο να αναλύσουμε τους όρους αυτούς σε όλη τους τη διάσταση.

Τι είναι ηθική; Είναι το σύνολο των ηθικών νόμων και αξιών που βρίσκονται στο πιο ψηλό σκαλοπάτι της ζωής των ανθρώπων. Η ηθική είναι βαθιά χαραγμένη στο νου και στη ψυχή όλων. Είναι ένας παράγοντας που προσφέρει πολλά στην ζωή του. Τον βοηθάει να κρίνει, γεγονότα ακόμα και τον ίδιο του τον εαυτό, και μαζί με το δίκαιο γίνεται ίσως ο πιο τέλειος, ο πιο ολοκληρωμένος παράγοντας που συντελεί στην ομαλή ενταξή του στον κόσμο που ζει.

Το δίκαιο είναι αυτό με το οποίο οι ηθικοί νόμοι βρίσκουν δικαίωση. Αποτελούν την ασπίδα προστασίας, και πολλές φορές το καταφύγιο καταπατημένων ηθικών αξιών. Χωρίς το δίκαιο στη ζωή του ανθρώπου η αλήθεια μένει θαμμένη, σκεπασμένη από το ψέμα. Έτσι οι ασενιδικοί, οι εκμεταλλευτές και όλοι όσοι καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα παραμένουν ατιμώρητοι για τις πράξεις τους. Βλέπουμε λοιπόν ότι τόσο η ηθική όσο και το δίκαιο αποτελούν αναπόσπαστα κομμάτια της ομαλής ζωής του ανθρώπου. Χωρίς το ένα, το άλλο με το καιρό οδηγείται στην αφάνεια.

Η ύπαρξή του δίνει καινούργια πνοή σε όλο τον κόσμο, τον μεταμορφώνουν σε κάτι ξεχωριστό, του δίνουν αξία και νόημα. Υπάρχουν όμως πολλά εμπόδια, πολλά δύσκολα μονοπάτια τα οποία πρέπει να ξεπεράσουν με τον καιρό.

Πώς θα μπορούσε να ήταν ο κόσμος χωρίς την ύπαρξη αυτών των δυο τόσο σημαντικών παραγόντων; Ή μήπως δεν θα υπήρχε καθόλου;

Πραγματικά χωρίς την ύπαρξη του δικαίου η κοινωνία μας θα μεταμορφωνόταν σε μια ζούγκλα όπου εκεί επικρατεί ο νόμος του ισχυρού. Γιατί χωρίς τους ηθικούς νόμους και φραγμούς, ο κάθε ένας θα ενεργούσε με βάση τις δικές του αντιλήψεις θα έθετε δικούς του νόμους, προς δικό του κάθε φορά συμφέρον. Έτσι όμως πώς είναι δυνατόν να υπάρξει ομαλή συμβίωση; Πώς είναι δυνατό

ο κόσμος μας να οδηγηθεί προς το καλύτερο, να γίνει ο κόσμος που όλοι ονειρευόμαστε, ο κόσμος που όλες οι προσδοκίες και επιδιώξεις πραγματοποιούνται.

Για να γίνουν όλα αυτά πραγματικότητα, για να στεφθούν με δάφνια στεφάνια οι ελπίδες όλων μας συντελούν πολλοί παράγοντες, μα κυρίως η ηθική και το δίκαιο. Η αξία των δυο αυτών όρων είχε εκτιμηθεί από την αρχαιότητα. Αρκεί να ριζούμε μονάχα μια ματιά και θα την δούμε απλωμένη σε όλου τον αρχαίο μας πολιτισμό. Ένα πολιτισμό που στηρίχθηκε πάνω σε αυτές τις ηθικές αξίες ένα πολιτισμό που με την βοήθεια και την προστασία του δικαίου, έφτασε μέχρι σήμερα, δεν νικήθηκε από το χρόνο αλλά επέζησε για να προσελκύει τώρα τον θαυμασμό και την εκτίμηση όλου του κόσμου.

Ζωή Μεταξά
Μαθήτρια Β' Λυκείου

Ο Αθλητισμός σαν συντελεστής της σωματικής ακμής και της πνευματικής και ηθικής εξύψωσης του ανθρώπου.

Ένα από τα πολιτιστικά στοιχεία που έχουν πατριδα τους την Ελλάδα είναι και ο Αθλητισμός. Η Ιστορία του Αθλητισμού στην Ελλάδα ξεκινά από πολύ παλιά από την Αρχαία Εποχή και εξελίσσεται ως τα χρόνια μας. Ας μην ξεχνάμε ότι και οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες διοργανώθηκαν για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Η σημασία του Αθλητισμού στη ζωή μας είναι πολύ μεγάλη. Γιατί όπως καθένας μας ξέρει η σωματική άσκηση, η ζωή μέσα στο φυσικό περιβάλλον και η ευγενική άμιλλα, που αναπτύσσεται ανάμεσα στους αθλητές βοηθούν στην σωστή ανάπτυξη του σώματος και του νου του ανθρώπου. Επίσης οι αγώνες που διοργανώνονται

συμβάλλουν και στους δεσμούς φιλίας μεταξύ των κρατών.

Παλιός όμως είναι ο σκοπός του αθλητισμού; Σκοπός και στόχος του αθλητισμού είναι να κάνει το ανθρώπινο σώμα πιο δυνατό και ταυτόχρονα να καλλιεργήσει ορισμένα ψυχικά και πνευματικά χαρίσματα του ανθρώπου. Και αυτό μπορεί να γίνει πραγματικότητα όταν οι διάφοροι αθλητικοί αγώνες που γίνονται δεν έχουν σαν σκοπό και σαν κίνητρο τα χρήματα, αλλά την ανάπτυξη της άμιλλας ανάμεσα στους αθλητές. Και τα στοιχεία αυτά τα βρίσκουμε στον αρχαίο Ελληνικό αθλητισμό, στοιχεία όμως που στην εποχή μας ολοένα και χάνονται. Ο αθλητισμός λοιπόν έχοντας τα στοιχεία που αναφέραμε παραπάνω μπορεί να προσφέρει στον άνθρωπο πολλές ωφέλειες. Μια από αυτές είναι η υγιεινή ζωή. Ακόμη η άμιλλα μεταξύ των αθλητών δυναμώνει τη θέληση και την επιμονή, απαραίτητα στοιχεία για τη ζωή του ανθρώπου.

Τα ομαδικά παιχνίδια επίσης καλλιεργούν το πνεύμα της συνεργασίας, καθώς και ορισμένες πνευματικές ικανότητες, όπως την εξυπνάδα, την ετοιμότητα κ.ά. Τέλος η συμμόρφωση στους κανόνες βοηθάει στην ανάπτυξη της πειθαρχίας.

Με τον αθλητισμό επίσης μπορεί κάθε αθλητής να ικανοποιήσει την ανάγκη του για διάκριση με τρόπους ειρηνικούς. Στις μέρες μας η ιδέα του αθλητισμού χάνεται. Οι περισσότεροι αθλητές είναι επαγγελματίες και λίγοι είναι εκείνοι που ακολουθούν το σωστό αθλητικό πνεύμα.

Ο αθλητισμός, λοιπόν, αποτελεί θετικό στοιχείο και απαραίτητο μέσα στην κοινωνία. Και ας μην ξεχνάμε το αρχαίο ρητό που λέει «Νούς υγιής έν σώματι υγιεί».

Ηλίας Μασμανίδης
Μαθητής Β' τάξης
1ου Λυκείου Καλλιθέας

«Γιατί οι ξένοι επισκέπτονται την Ελλάδα;»

Ένα από τα ομορφότερα μέρη του κόσμου είναι και η Ελλάδα μας. Αυτό άλλωστε το επιβεβαιώνουν κ' οι μυριάδες των ξένων που καταφθάνουν κάθε χρόνο στη χώρα μας.

Ο τόπος μας είναι το μέρος απ' όπου ξεκίνησαν ο πολιτισμός, τα γράμματα και η δημοκρατία και που εξαπλώθηκαν αργότερα σ' όλο τον κόσμο. Η Ελλάδα ήταν η πηγή όλων των πνευματικών αρετών οι οποίες ξεχύθηκαν και κατακτήσανε όλη την οικουμένη. Τ' απομεινάρια μιας κάποιας άλλης εποχής, πολύ ένδοξης κι ακμαίας έρχονται να δουν πολλοί τουρίστες κάθε χρόνο. Ο Παρθένωνας, οι Δελφοί, η Ολυμπία, οι Θερμοπύλες είναι μερικά από τα μέρη που συνδέονται άμεσα με το λαμπρό παρελθόν μας.

Η πανέμορφη θάλασσα με τα δαντελένια ακρογιάλια της και τις υπέροχες αμμουδιές της είναι άλλος ένας λόγος. Ακόμα είναι και το Μεσογειακό κλίμα που δίνει έναν άλλο τόνο στη χώρα μας· κάτι που δεν έχουν οι βόρειες παγωμένες χώρες.

Τα πανέμορφα νησιά μας που βρίσκονται αραδιασμένα στο Αιγαίο και στο Ιόνιο Πέλαγος είναι πόλος έλξης χιλιάδων ανθρώπων απ' όλα τα μέρη της γης. Με τον καυτό τους ήλιο, την όμορφη θάλασσα και την πρεμία που σου προσφέρουν (ιδίως τα μικρά νησάκια μας) είναι ένα μεγάλο θέληγο, που βοηθάει στην ανάπτυξη του τουρισμού.

Ακόμα ο πολύ καλός χαρακτήρας των Ελλήνων που είναι απλοϊκοί, έξυπνοι και φιλόξενοι, βοηθάει πολύ τους ξένους που μένουν πάντα ευχαριστημένοι κι όταν φεύγουν να υπόσχονται πως θα ξανάρθουν.

Ωστόσο όμως για να φανώ ρεαλιστής δεν είναι μόνο αυτοί οι λόγοι που φέρνουν τόσους και τόσους ανθρώπους απ' όλα ατα μέρη της γης στη χώρα μας. Αλλά κι άλλος ένας λόγος είναι αυτός που βοηθάει στον τουρισμό. Αυτός είναι ότι το ελληνικό νόμισμα έχει πολύ μικρότερη αξία, σε σχέση μ' άλλα νομίσματα ευρωπαϊκών κι άλλων χωρών του κόσμου. Έτσι για τους ξένους είναι πολύ βολικό νάρθουν στην Ελλάδα μιας και θα μπορέσουν να ξοδέψουν πολλά χρήματα. Κάτι τέτοιο βέβαια ευνοεί και μας που βγάζουμε έτσι πολλά λεφτά από τον τουρισμό.

Πάντως όπως και να το κάνουμε η χώρα μας είναι ένας πολύ όμορφος τόπος. Έχει πολλές χάρες που δύσκολα θα μπορούσε να βρει κανείς οπουδήποτε αλλού. Και γι' αυτό άλλωστε κάθε χρόνο προτιμάται από εκατομμύρια ξένους που την επισκέπτονται.

Γιώργος Μόσχος
Μαθητής Β' Λυκείου

Η νεότητα έχει ανάγκη από ιδανικά.
Η δωρεά οργάνων του σώματος
είναι εύγενές και ύψιλό ιδανικό.

Πνευματικά

ΕΞΥΠΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Δάσκαλος: Για πές μας, Τάκη, τί είναι μυστήριο;

Τάκης: Μυστήριο είναι τό νά κλειδώνει ή μαμά τό γλυκό καί νά τό βρίσκει φαγωμένο!

Δάσκαλος: Σέ ποιά οίκογένεια, Γιάννη, ανήκει τό λιοντάρι;

Γιάννης: Δέν ξέρω, κύριε, καμιά οίκογένεια στή γειτονιά μας νά έχει λιοντάρι!

ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ

– Γιατί, Ντίνα, φορεῖς τά γυαλιά τοῦ μπαμπά σου;

– Γιά νά δῶ πῶς θά βλέπω ὅταν θά γίνω μεγάλη σάν τόν μπαμπά.

ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

Ο φαλακρός μάρτυρας καταθέτει στό δικαστήριο.

– Μόλις είδα αὐτό τό πράγμα σηκώθηκαν οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου...

– Προσέξατε, μάρτυς, τόν διακόπτεῖ ὁ πρόσεδρος. Μήν ξεχνάτε πῶς ὀρκισθήκατε νά πείτε τήν ἀλήθεια καί μόνο τήν ἀλήθεια...

ΣΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΝΝΙΒΑΛΩΝ

Σέ μιά οίκογένεια καννιβάλων, ἡ κόρη αναγγέλλει μέ χαρά στή μητέρα της.

– Ξέρεις, μαμά, αὐριο θά φέρω μιά φίλη μου νά φάμε.

– Πολύ ωραία, λέει ἐκείνη.

– Καί ξέρεις, μαμά, εἶναι πολύ ὁμορφη, ψηλή, καλή...

– Τό οὐσιώδες, κόρη μου, εἶναι νά εἶναι τρυφερή.

ΤΟ ΚΡΥΟ ΑΥΓΟ

– Τό αὐγό μου, Γιαννάκη εἶναι κρύο!

– Καί τό δικό μου, Νίνιο. Φαίνεται πῶς ἡ ἀδελφή μας θά τά βράσε σέ κρύο νερό!

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

– Τά ἀρχικά ἀπό τίς παρακάτω λέξεις σχηματίζουν τό ὄνομα ὁμηρικῶ ἥρωα.

1. Κράτος τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.
2. Πουλὶ πού... δέν πετᾷ!
3. Μέσο ἐπικοινωνίας.
4. Ἀρχαῖος Ἕλληνας ποιητής.
5. Πρωτεύουσα γειτονικῆς χώρας.
6. Δέν εἶναι παντρεμένος.
7. Καλοκαιρινὰ φρούτα.

ΣΚΑΛΕΣ

M _
M _ A
M _ A
M _ _ Σ
M _ _ _ O
M _ _ _ _ A
M _ _ _ _ _ A

παιχνίδια

Σύμφωνο.

Ἀριθμητικό.

Τοπικό ἐπίρρημα.

Ὑποδιαίρεση χρόνου.

Κράτος τῆς Ἀφρικῆς.

Τροπικό φρούτο.

Μᾶς ζεσταίνουν.

Π _

Π _ Y

Π _ _ A

Π _ _ _ O

Π _ _ _ _ Σ

Π _ _ _ _ _ I

Π _ _ _ _ _ _ Σ

Σύμφωνο.

Τοπικό ἐπίρρημα.

Μ' αὐτήν ἔγραφαν ἄλλοτε.

Μουσικό ὄργανο.

Λέγονται καί λιθάρια.

Φέρνουν καταστροφές.

Ἕνας ἀπό τοὺς 7 σοφοὺς.

Γ _

Γ _ A

Γ _ _ A

Γ _ _ _ H

Γ _ _ _ _ A

Γ _ _ _ _ _ A

Γ _ _ _ _ _ _ A

Πλανήτης.

Πρόθεση.

Δέν εἶναι νέα.

Αἴσθησι.

Θαλασσινός μεζές.

Τά γεννοῦν οἱ γάτες.

Λουλούδι.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Μέσα σ' αὐτές τίς λέξεις κρύβεται μιά παροιμία. Θά τή βρεῖτε ἂν ἐνώσετε 2 ἀπό τίς 8 κάθετες στήλες, χωρίς νά τίς μετατρέψετε.

Ξ	Υ	Ο	Ο	Σ	Τ	Ν	Ο
Ο	Μ	Κ	Τ	Η	Ο	Ι	Ν
Ρ	Γ	Α	Ρ	Σ	Υ	Ο	Υ
Ι	Ρ	Β	Α	Α	Μ	Ν	Ι
Υ	Δ	Ο	Π	Ε	Ε	Ο	Τ
Π	Α	Υ	Ο	Ι	Γ	Μ	Α
Α	Μ	Ρ	Ζ	Ι	Α	Α	Ν
Π	Ο	Α	Υ	Σ	Λ	Σ	Ι
Ι	Γ	Σ	Υ	Σ	Ο	Σ	Ο
Ο	Υ	Σ	Ο	Ο	Σ	Ρ	Ρ
Ρ	Α	Τ	Η	Α	Β	Υ	Μ
Λ	Ι	Η	Σ	Σ	Α	Γ	Ω
Α	Υ	Ν	Ι	Σ	Σ	Ε	Μ
Ο	Ν	Τ	Σ	Σ	Ι	Κ	Α
Ο	Υ	Ρ	Ε	Ν	Λ	Μ	Ο
Π	Α	Υ	Τ	Σ	Ι	Μ	Α
Ε	Λ	Π	Σ	Ι	Α	Ι	Ο
Π	Ο	Α	Τ	Α	Σ	Γ	Ο

(Συνέχεια ἀπό τή σ. 2)

πρωτεύουσα ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδας, καί παρ' ὅλο πού εἶναι ὑπόδουλη στή Ρώμη, σ' αὐτήν ἔρχονται νά σπουδάσουν φιλοσοφία καί ρητορική, καί μουσική ἀκόμα, πολλά σπουδαῖα πρόσωπα τῆς ρωμαϊκῆς πρωτεύουσας.

– Δίκο ἔχει ὁ Χαρίδημος, διέκοψε ὁ Μέδωνας. Ἀλλά, γιά τ' ὄνομα τοῦ Δία, σταθεῖτε νά φτάσουμε πρῶτα, νά ξεκούραστοῦμε, κι ἔπειτα κουβεντιάσετε.

Τά παιδιά ὑπακούσανε πρόθυμα στήν παρατήρηση τοῦ παιδαγωγοῦ κι ἄρχισαν ν' ἀνηφορίζουν μέ γοργότερο ρυθμό, πιασμένοι χέρι μέ χέρι, ἀφήνοντας στόν Μέδωνα νά τοὺς ἀκολουθεῖ ἐτσιφτάσανε σ' ἓνα ὄροπέδιο. Στό μέρος αὐτό ξεχώριζε μιά πυραμίδα, πάνω στήν ὁποία ἦταν στημένο στό ἄγαλμα τοῦ Δία. Ὁ πατέρας τῶν Θεῶν καί τῶν ἀνθρώπων φαινόταν κατσοφριασμένος, σάν νά τόν εἶχαν ξεχάσει κι ἐγκαταλείψει οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Χαρίδημος κοίταζε σιωπηλός τό ἐπιβλητικό ἄγαλμα. Πρόσεχε ἰδιαίτερα στήν αὐστηρή καί μεγαλόπρεπη ἔκφραση τοῦ προσώπου του καί θυμήθηκε τρεῖς στίχους ἀπ' τόν Ὁμηρο, πού τοῦ μαθε στήν Ἀθήνα ὁ γραμματοδιδάσκαλός του. Ἀπ' αὐτούς, ὅπως τοῦ εἶχε ἐξηγήσει, ἐμπνεύσθηκε ὁ μέγας Φειδίας καί ἔφτιαξε τό ἄγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διός:

«Ἡ καί κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
κρατός ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον».

(Κι ἔγεννε ναι μέ τά δασά του φρύδια ὁ γιός τοῦ Κρόνου,
καί τά θεϊκά μακριά μαλλιά σ' ἀθάνατο κεφάλι
ἀνατριχιάσαν τοῦ ἀνακτα· κι ὁ Ὀλυμπος ἐσειστή!)

Στό μεταξύ, ἔφτασε καί ὁ Μέδωνας στό ἄγαλμα κοντά κι ἄρχισε νά παίρνει βαθιές ἀναπνοές.

– Φορέστε τώρα τοὺς μανδύες σας, πρόσταξε πατρικά τά παιδιά. Ἐδῶ πάνω καί τ' ἀνοιξιὰτικα δειλινά εἶναι τρυφερά κι ἐπικίνδυνα, ὥστε ἀπ' τήν κοπιαστική ἀνάβαση.

Τά παιδιά ἔριξαν ὑπάκουα στίς πλάτες τοὺς τοὺς μανδύες καί περίμεναν ν' ἀνοίξει τό στόμα του ὁ σφός δούλος. Ὁ Μέδωνας κατάλαβε τήν ἀνυπομονησία τους καί προσποιήθηκε ὅτι κοιτάζει ἀφηρημένα τήν ἀπέραντη πεδιάδα πού ἀπλωνόταν μπροστά στά μάτια τους.

Ὅλη αὐτή ἡ πεδιάδα πού βλέπετε...

– Ὅχι, Μέδωνα, θέλουμε νά μᾶς πéis γιά τό ἄγαλμα, τόν διέκοψε ὁ Χαίρεας... Ὁ Χαρίδημος ἀνυπομονεῖ νά μάθει γιατί τό στήσανε πάνω σ' αὐτό τό βουνό οἱ παλιοί μας πρόγονοι;

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΑΧΟΥ

– Δέ θά θελα νά σᾶς κουράσω μέ παλιές ἱστορίες, εἶπε ὁ Μέδωνας, μιά καί βγήκαμε ἐδῶ πάνω γιά νά ξεσκάσετε λίγο καί ν' ἀναπνεύσετε τόν καθαρό ἀέ-

ρα. Ἀλλά ἀφοῦ ἐπιμένετε, θά σᾶς πῶ:

Τό ἄγαλμα αὐτό τοῦ Δία στήθηκε ἐδῶ πάνω ἀπ' τοὺς Χαιρωνεῖς σέ ἀνάμνηση τῆς σωτηρίας του. Γιατ' αὐτό ἐδῶ τό μέρος ἡ μητέρα του Ρέα, ξεγέλασε τόν πατέρα του τόν Κρόνο καί τοῦ ὤωσε νά καταπιε σπαργανωμένο λιθάρι, ἀντί γιά τόν Δία.

– Πές μας, Μέδωνα, ὅλη τήν ἱστορία· πῶς ἔγινε κα γιατί ὁ Κρόνος ἤθελε νά καταπιεῖ τό Δία; παρακάλεσαν μέ περιέργεια τά παιδιά.

– Θά σᾶς πῶ τήν ἱστορία, καί ἂν δέν σᾶς κουράζει νά σᾶς τήν ἀπαγγεῖλλω ὅπως τήν περιγράφει ὁ συμπατριώτης σας ὁ Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος, στή «Θεογονία» του.

– Μ' ὅλη μας τή χαρά θά σ' ἀκούσουμε. Μά πῶς μπορεῖς καί τή θυμάσαι ἀπ' ἔξω, ὅπως γράφει ὁ Ἡσίοδος; Αὐτό εἶναι δύσκολο πράγμα, θαύμασε ὁ Χαρίδημος.

– Καλέ μου Χαρίδημε, δέ γεννήθηκα δούλος ἐγώ εἶπε μέ παράπονο ὁ Μέδωνας. Πρὶν μέ πιάσουν αἰχμάλωτο οἱ Ρωμαῖοι καί μέ πούλησαν στό σκλαβοπάζαρ τῆς Κορίνθου, ἀπ' ὅπου μ' ἀγόρασε ὁ θεῖός σου ἤμουν γραμματοδιδάσκαλος σέ πολλά πλουσιόπαιδα

— «Έα ταῦτα» (ἄς τ' αὐτά), φίλτατε Μέδωνα. Μήπως καί τώρα δέν εἶσαι δάσκαλός μου; Δέν ἦσουν καί τοῦ Φυλλίδα μας; Γιατί παραπονιέσαι; Ὁ πατέρας κι ὅλοι μας σ' ἀγαποῦμε πολύ καί δέ σέ θεωροῦμε δοῦλο μας, ἀλλά σάν ἕναν ἀπό τήν οἰκογένειά μας. Γι' αὐτό ἀλλοστε καί σὺ δέν ἐφυγες ὅταν σέ ἔκαμε ἀπελεύθερο. Πές μας τώρα τήν ἱστορία γιά τόν Δία, γιατί ἀνυπομονοῦμε νά τή μάθουμε.

— Ἀκοῦστε, λοιπόν, ἄρχισε ὁ Μέδωνας:

«Ὅλους τούς γιούς του, τόν ἕνα ὕστερα ἀπό τόν ἄλλο, τούς ἐκατάπινεν ὁ μέγας Κρόνος, μόλις καθεῖς ἀπό τήν ἱερή γαστέρα τῆς μάνας ἐβγαίνει, κι αὐτή τούς ἀπὶθωνε στά γόνατά του. Ἐτρεμεν ἡ καρδιά του μὴν κανένας ἄλλος ἀπ' αὐτόν, ἀπό τα δοξασμένα τ' οὐρανοῦ τ' ἀγγόνια, πάρει μέσ τούς ἀθανάτους τοῦ βασιλιά τ' ἀξίωμα. Γιατί εἶχε μάθει ἀπ' τῇ Γῇ κι ἀπ' τόν ἀστροπληθὸν τόν Οὐρανὸν πὼς τοῦ ἦταν γραμμένο κάποτε νά νικηθεῖ ἀπ' τὸ παιδί του, κι ἄς ἦταν ὁ ἴδιος ἰσχυρός. Ἔτσι λοιπόν, μ' ἀγρυπνο μάτι, αὐτός ὅτ' ἔβλεπε φύλαγε, κι ὅλο περνώντας τὰ τέκνα του κατὰπινε, μὰ καί τῇ Ρέα ἀκοίμητος καημός τήν τυραννοῦσε. Καί σάν καιρὸς ἦταν πιά τὸ Δία νά γεννήσῃ, τήν στείλανε στὴ Λύκτο, στήν πλούσια τῆς Κρήτης χώρα. Καί δέχτηκε τὸ βρέφος ἡ πελώρια Γῇ στήν Κρήτῃ τῇ μεγάλῃ νά τὸ θρέψῃ καί νά τὸ φροντίζει. Καί τότε, μέσ ἀπ' τῆς γρήγορης τῆς νύχτας τὰ σκοτάδια φέρνοντας τον, ἦρθε στὴ Δίκη πρῶτα· καί παίρνοντας τον μέ τὸ χέρι τῆς, σ' ἀπάτητ' ὅν ἐκρυψε σπηλιά. Καί σ' Οὐρανοῦ τὸ γιό, στόν μέγα ἄνακτα, στόν πρῶτο βασιλέα τῶν θεῶν, σπαργάνωσε μεγάλο ἕνα λιθάρη καί τοῦ τὸ ὅσως χέρι μέ χέρι, καί κείνος τότε

παίρνοντας τὸ στὰ χέρια τὸ ῥιξε στήν κοιλία του, ὁ δούσυχος! Καί δέν τοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ πὼς ἀντὶ τοῦ λιθαριοῦ ἔμεν· ὁ γιός του, χωρὶς τίποτε νά πάθει, ὁ γιός του ὁ ἀκατανίκητος, πού μιά ἡμέρα μέ τὰ χέρια του καί τῇ δυνάμει του, τόν πατέρα του νικώντας, θά τόν γκρέμιζε ἀπ' τ' ἀξίωμά του καί θά γινόταν βασιλιάς αὐτός, μέσ στοὺς ἀθάνατους...».

Ἐδῶ σταμάτησε ὁ Μέδωνας, ἀρῆνοντας τὰ δυὸ ἀγόρια μέ τήν πιὸ ὁμορρή ἐντύπωση τῆς ἀναπολήσεως ἐνός μαγικοῦ κόσμου γεμάτου ἀπὸ τέτοιες ὁμορφόπλαστες ἱστορίες.

— Γιατί σταμάτησες, Μέδωνα; εἶπαν φωναχτά τὰ δυὸ παιδιά, πού ἡ ἀγωνία τὰ εἶχε συνεπάρει...

— Μὰ ὡς ἐδῶ πού σᾶς εἶπα ἦταν ἀρκετὸ νά καταλάβετε γιατί βρίσκεται τὸ ἀγαλμα τοῦ Δία ἐδῶ πάνω. Αὐτὸ δέ μέ ρωτήσατε; Σᾶς τὸ εἶπα. Καί πάλι θά μᾶς δοθοῦν εὐκαιρίες νά ξαναποῦμε τέτοιες ἱστορίες.

»Γιὰ ρίξτε τώρα μιά ματιά κάτω κεῖ στόν κάμπο. Βλέπετε, Χαρίδημε, ὅλη αὐτὴ τήν ἐκτασὴ πού πρασινίζει ἀπ' τὰ ἀμπέλια καί συνέχεια ἕνα ἀπέραντο καταπράσινο κάμπο; Ὅλα αὐτὰ εἶναι κτήματα τοῦ θεοῦ Φιλοκλῆ. Κι ἀκόμα, μπροστά μας, στοὺς πρόποδες τοῦ βουνοῦ, τὰ ποικιλόχρωμα χαλιά, πού φαίνονται σάν ἀπλωμένα στόν ἥλιο; Εἶναι φυτεῖς ἀπὸ λουλούδια—κρίνα; νάρκισσοι, ἱριδες καί τριανταφυλλίδες. Κάθε τέσσερις πέντε μέρες τὰ μαζεύουν οἱ ἐργάτες τοῦ θεοῦ σου καί τὰ ματαφέρουν στά μεγάλα ἐργαστήρια ὅπου κατασκευάζονται τὰ μυρωδικὰ καί οἱ ἀλοφές.

»Τώρα, ὅμως πρέπει νά γυρίσουμε πίσω, γιατί βράδισσε καί—τὸ χειρότερο—κάνει πολλή ψύχρα καί θά κρυώσετε.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΦΥΛΛΙΔΑ

Τὴν ὥρα πού τὰ παιδιά, μέ τόν παιδαγωγὸ γύρισαν στὸ σπιτί, βρῆκαν ὅλη τήν οἰκογένεια καί τούς δούλους ἐξαλλους ἀπὸ χαρά. Τί νά εἶχε συμβεῖ ἄραγε; Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο, τὴν ὥρα πού τὰ παιδιά εἶχαν βγεῖ περίπατο στόν Πετραχό, ἕνας καβαλάρης, κατάκοπος ἀπὸ τήν πολυήμερη πορεία, ἐφθασε στὴ Χαίρωνεια. Τράβηκε κατ' εὐθεία γιὰ τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Φιλοκλῆ, πού εἶναι στήν ἀρχὴ τῆς Χαίρωνειας, δεξιά ὅπως μπαίνει κανεὶς στήν πόλη, ἀπ' τόν μεγάλο δημόσιο δρόμο. Ἦταν ὁ Νικάνδρος, φίλος τῆς οἰκογένειας τοῦ Φιλοκλῆ, καί ἰδιαίτερα τοῦ Φυλλίδα, πού εἶχε πάει στήν Ἀθήνα γιὰ δουλειές του καί τώρα γύρισε.

Μαζί μέ πολλά ἄλλα νέα ἔφερνε καί ἕνα κύλινδρο μέ τρεῖς παπύρους, τρία γράμματα ἀπ' τόν Φυλλίδα, πού σπούδαζε ρητορική καί φιλοσοφία στήν Ἀθήνα. Ἔνα γιὰ τόν πατέρα του, ἕνα γιὰ τήν Χαριτώ, τήν ἀρραβωνιαστικιά του, καί ἕνα γιὰ τόν ἀδελφὸ του τόν Χαίρεα. Ὁ Φιλοκλῆς, ἀφοῦ ξανατύλιξε τὸ γράμμα τῆς Χαριτῶς, φώναξε ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ πιστοὺς δούλους του καί τὸ ἔστειλε στήν μητέρα τῆς γιὰ νά τὸ δώσει τῆς κόρης τῆς.

Ὁ Χαίρεας, μόλις ἔμαθε τὰ εὐχάριστα νέα, ἀνυπομονοῦσε νά πάρει τόν πάπυρο στὰ χέρια του καί νά τόν διαβάσει. Κι ὅταν ὁ πατέρας του τοῦ τὸ ἔδωσε, ἔτρεξε μέ τόν Χαρίδημο στόν κῆπο, καθίσανε σέ δυὸ μικροὺς μαρμαρένιους θρόνους κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη φιλλύρα καί μέ τὸ φῶς ἐνός πυρσοῦ πού λίγο πρὶν εἶχε ἀνάψει ἕνας δοῦλος στὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ κήπου, ἄρχισε μέ χαρὰ νά διαβάζει.

«Φυλλίδας Χαίρεα χαίρειν.

»Ἡ εὐκαιρία πού μοῦ δόθηκε μέ τόν Νικάνδρο νά ἐπικοινωνήσω μαζί σας ἦταν μοναδική γιὰ μένα. Γιατί οἱ ταξιδιώτες ἀποφεύγουν τὰ πολυήμερα ταξίδια, ἐπειδὴ εἶναι κοπιαστικά καί ἐπικίνδυνα, ἀπὸ τίς ληστρικές συμμορίες πού κυκλοφοροῦν στὰ στενὰ περάσματα. Φαντάζομαι νά εἶσαι εὐχαριστημένος μέ τὴ συντροφιά τοῦ Χαρίδημου, κι ἐκεῖνος πάλι μέ τὴ δική σου. Ὁ θεὸς Νικίας γράφει στόν πατέρα γι' αὐτόν. Δέν ἔγραψε στόν ἴδιο, ἀπ' τὴ μιά γιατί ὁ Νικάνδρος ἦταν θιαστικός, κι ἀπ' τήν ἄλλη γιατί ὁ θεὸς εἶχε πολλές δουλειές.

»Εἶναι ἡσυχος πάντως καί δέ νοιάζεται, γιατί ξέρεῖ πὼς θά περνᾷ εὐχάριστα μαζί σας.

»Μάθε, Χαίρεα μου, καί ἕνα εὐχάριστο γιὰ μένα: ὁ δάσκαλός μου, τῆς ρητορικῆς βρῆκε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες τὸ φίλο μας τόν Πλούταρχο, πού θρῖσκεται τώρα στήν Ἀθήνα, καί τοῦ εἶπε τὰ καλύτερα λόγια γιὰ μένα. Ὁ Πλούταρχος εἶναι ἐνθουσιασμένος καί φαντάζομαι νά τὰ γράφει ὅλα στόν πατέρα. Γιὰ νά μ' εὐχαριστήσῃ, μάλιστα, μέ πῆρε μαζί του σ' ἕνα συμπόσιο πού ἔδωσε πρὸς τιμὴν τοῦ ἑνὸς πλούσιου καί πολὺ μορφωμένου Ἀθηναίου, ὁ Δικαίρχος. Πὼς πέρασα ἐκεῖ θά σοῦ τὰ γράψω ἄλλη φορά, γιατί τώρα θιάζομαι. Στόν Χαρίδημο εὐχομαι καλὴ τύχη. Γράψε μου μόλις θρεῖς εὐκαιρία. Φίλησέ μου τὸ χέρι τοῦ παπποῦ. Τὸ καλοκαίρι θά εἶμαι κοντά σας.

Ἐρρωσο
Ὁ ἀδελφός σου
Φυλλίδας»

Μόλις τέλειωσε τὸ διάβασμα ὁ Χαίρεας, πῆρε μιά βαθειὰ ἀναπνοή. Κοίταξε ἀφηρημένα τόν ἀνοιξιὰτικο ἀστροστολισμένο οὐρανὸν κι ἔπειτα γύρισε στόν ξάδελφό του.

— Δέν φαντάζεσαι, Χαρίδημε, πόση ἀνυπομονησία ἔχω ὥσπου νά ῥθῃ τὸ καλοκαίρι. Ν' ἀγκαλιάσω καί πάλι τόν καλὸ μου ἀδελφούλη, πού τόσο τόν ἀγαπᾶω. Ἀλλά καί κείνος πολὺ μ' ἀγαπάει, τὸ ξέρεις, Χαρίδημε;

— Τὸ ξέρω, καί πολὺ καλὰ μάλιστα. Κάθε φορά πού βρῖσκαμε τήν εὐκαιρία νά εἴμαστε μόνοι μας, στήν

Ἀθήνα, ὅλο γιὰ σένα μοῦ μιλοῦσε καί ὅλο καλὰ λόγια μοῦ ἔλεγε. Καταλάβαινα πὼς πολὺ σ' ἀγαπᾷ. Κι ἂν ἐγὼ ἀποφάσιζα νά κάμω ἕνα τόσο μακρινὸ ταξίδι καί νά ῥθω κοντά σας, ὁ Φυλλίδας μέ κατὰφερε. Μοῦ εἶχε περιγράψει μέ τὰ ὁμορφότερα λόγια τίς χάρες καί τίς καλοσύνες σου καί προσπαθοῦσε μέ κάθε τρόπο νά μέ πείσει πὼς κοντά σου θά περνοῦσα πάρα πολὺ ὥραϊα. Ἔτσι κι ἐγὼ πῆρα τήν ἀπόφασή κι ἦρθα.

— Κι ἔκαμες πολὺ καλὰ, συνέχισε ὁ Χαίρεας. Ἡ μήπως νομίζεις πὼς ἐγὼ δέν σέ γνώριζα πρὶν ἔλθεις; Σέ δυὸ γράμματά του ὁ Φυλλίδας μας μοῦ ἔγραψε γιὰ σένα καί πολλὰ μᾶς ἔλεγε πέρυσι τὸ καλοκαίρι, ὅτι γρήγορα προβλέπει πὼς θά γίνεις ἕνας «καλὸς κάγαθός» Ἀθηναῖος πολίτης.

Ξαφνικά, ὁ Χαρίδημος τινάχθηκε σάν κάτι σπουδαῖο νά τοῦ ἦρθε στὸ νοῦ, καί ρώτησε:

— Χαίρεα, τί μέρα εἶναι σήμερα;

— Τί ἐπαθες καί μέ ρωτᾷς ἔτσι ξαφνικά; Ἀν θυμᾶμαι καλὰ, ἔχουμε «τετάρτην ἀρχομένου Θαρρηλιῶνος» (Μάιος—Ἰούνιος). Μὰ γιατί, τί θέλεις;

— Θέλω, ὅτι μετὰ ἀπὸ δυὸ μέρες στήν Ἀθήνα ἔχουνε γιορτὴ, κι ἐγὼ δέν θα ῥμαι στὸ χορὸ τῶν ἐφήβων, ὅπως πέρυσι, εἶπε τονίζοντας τίς λέξεις ὁ Χαρίδημος.

— Ἐ, καί τί πειράζει; ἀφοῦ εἶσαι ἐδῶ τὸ ἴδιο κάνει. Κι ἐμεῖς γιορτὴ ἔχουμε.

— Τί γιορτὴ; ρώτησε περίεργα ὁ Χαρίδημος.

— Μὰ τὴ γιορτὴ που... ἦρθε ὁ ἀγαπημένος μου ξάδελφούλης στήν Χαίρωνεια.

— Πάντα βρίσκεις τήν εὐκαιρία, καλὲ μου Χαίρεα, νά μ' εὐχαριστεῖς. Εἶσαι τόσο καλός.

— Καλὰ, ἄς τα αὐτά. Μόνο πές μου τώρα, τί γιορτὴ ἔχετε πάλι ἐσεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πού ἄλλη δουλειὰ δέν κάνετε παρὰ ὅλο γιορτές καί πανηγύρια;

— Γιορτάζουμε τὰ Θαρρηλία, πρὸς τιμὴ τοῦ Ἀπόλλωνα καί τῆς Ἀρτεμῆς. Τὸ τί γίνεται τίς δυὸ αὐτές μέρες δέν περιγράφεται. Παλαιότερα μάλιστα εἶχαμε καί ἕνα πολὺ σκληρὸ ἔθιμο. Ἀλλὰ ἄφησε νά σοῦ τὰ πῶ αὔριο, γιατί τώρα νυστάζω καί ἔλῳ νά ξεκουρασθῶ λίγο.

— Μὰ, Χαρίδημε, τὴ δουλειὰ τοῦ Μέδωνα κάνεις καί σὺ; Ἀπάνω στήν οὐσία σταματᾷς; Δέν εἶσαι ἐντάξει!

— Χαίρεα, θέλεις νά σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια; Δέν εἶναι ὅτι νυστάζω, ἀλλὰ αὐτὰ πού θά σοῦ διηγηθῶ εἶναι λιγάκι φρικιαστικά. Καί ξέρεις, τέτοια ὥρα, νύχτα, σκιές στόν κῆπο...

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω... φοβάσαι νά μοῦ περιγράψῃς τὴ γιορτὴ σας. Φαντάζομαι πόσο εὐχάριστη γιορτὴ θά ῥναι...

— Καλὰ, ἔχε ὑπομονή ὡς αὔριο καί θά μάθεις.

— Ἀκου, Χαρίδημε. Αὔριο εἶναι ἡ μέρα πού θά μέ πᾶει ὁ Μέδωνας στὸ «Γυμνάσιο». Θέλεις νά σηκωθείς καί σὺ πρῶτ', νά πᾶμε μαζί;

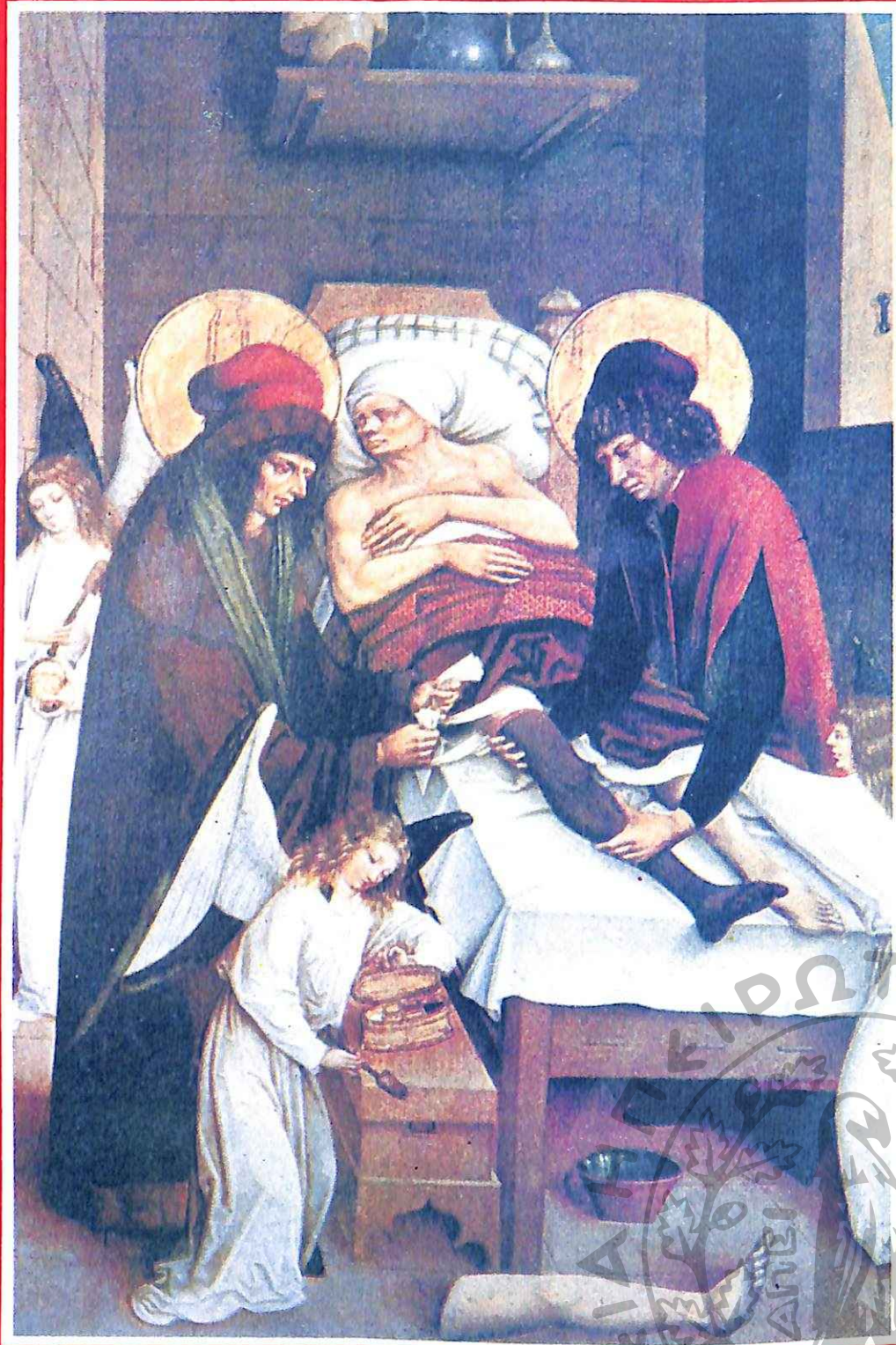
— Ὡραῖα, θά ῥθω, καί στὸ δρόμο θά σοῦ τὰ πῶ καί γιὰ τὴ γιορτὴ. Τώρα πᾶμε νά κοιμηθοῦμε.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΖΩΗ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΑΣΕ

Πίνακας ζωγραφικός με τούς ιατρούς-άγιους Κοσμά και Δα-
μιανό, ενώ μεταμοσχεύουν τό πόδι μαύρου δότη σέ άσθενή.